

วิเคราะห์ลักษณะของการถ่ายโยงเนื้อหาทางเพศจากสื่อนวนิยายสู่ภาพยนตร์
เรื่อง “จัน ดารา”

สื่อนวนิยายและสื่อภาพยนตร์มีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือ เพื่อบอกเล่าเรื่องราว ซึ่งเรื่องราวที่มักจะได้รับ การพิจารณา นำมาถ่ายทอดในงานศิลปะทั้งสองแขนงก็คือ เรื่องราวประสบการณ์ชีวิตมนุษย์ การถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตของนวนิยายกับภาพยนตร์จึงต่างกันเพียงสื่อที่ใช้ ซึ่งสื่อทั้งสองต่างก็เป็นหน่วยย่อยของภาษามนุษย์ ดังนั้น การนำเอาเรื่องราวที่เล่าในนวนิยายมาสร้างเป็นภาพยนตร์จึงเป็นสิ่งที่น่าจะทำได้ หากแต่ต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เกิดความเหมาะสมต่อการนำเสนอในรูปแบบที่ใช้ภาพเป็นหลักในการสื่อความหมาย (อัมพร เสงี่ยมวิบูล, 2539)

การนำนวนิยายมาสร้างเป็นภาพยนตร์เรื่อง จัน ดารา มีความแตกต่างจากการนำนวนิยายเรื่องอื่นๆ ที่นำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ เนื่องจากเนื้อหาที่ถ่ายทอดออกมาในส่วนใหญ่นั้นจะเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ถึงแม้ว่าตามหลักจิตวิทยา ถือว่า เรื่องเพศเป็นสัญชาตญาณ (Sexual Instinct) อย่างหนึ่งตามธรรมชาติ แต่การแสดงออกซึ่งความรู้สึกและสัญชาตญาณทางเพศนั้นเป็นเรื่องของความเหมาะสมและความแตกต่างกันในสังคม ซึ่งในสังคมไทยเป็นสังคมที่เคร่งครัดในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก ดังนั้น การถ่ายโยงเนื้อหาทางเพศจากนวนิยายสู่ภาพยนตร์เรื่อง จัน ดารา จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญกับรูปแบบการนำเสนอ เพื่อให้สอดคล้องขนบธรรมเนียมประเพณีไทยและไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติภาพยนตร์ไทย พ.ศ. 2473

ในการวิเคราะห์ลักษณะของการถ่ายโยงเนื้อหาทางเพศจากสื่อนวนิยายสู่สื่อภาพยนตร์เรื่อง “จัน ดารา” สามารถสรุปได้ตามประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ผู้ให้กำเนิด “จัน ดารา” และเรื่องย่อในนวนิยายกับภาพยนตร์
2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบพื้นฐานของนวนิยายกับภาพยนตร์
3. องค์ประกอบของการดัดแปลงจากนวนิยายสู่ภาพยนตร์

4.1 ผู้ให้กำเนิด "จัน ดารา" และเรื่องย่อ

ประมุข อุณหภูม (พ.ศ.2463-2531) เป็นเจ้าของนามปากกา อุษณา เพลิงธรรม ผู้ประพันธ์นวนิยาย "เรื่องของจัน ดารา" เขาเขียนนิยายเรื่องนี้เมื่ออายุ 44 ปี ซึ่งตีพิมพ์เป็นตอนๆ ในสยามรัฐรายสัปดาห์ ในสมัยที่ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นบรรณาธิการ หลังจากตีพิมพ์ได้ก่อให้เกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์ในกลุ่มคนอ่านอย่างกว้างขวาง เพราะเป็นเรื่องที่ล่อแหลม และเกี่ยวพันอยู่กับโลกีย์วิสัย

"เรื่องของจัน ดารา" ตีพิมพ์รวมเล่มครั้งแรกในปี 2509 และพิมพ์ซ้ำต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันนี้ นิยายเล่มนี้ได้รับการแปลเป็นภาษาอังกฤษโดย มาร์แชล บาร์ง ซึ่งเป็นหนึ่งในชุด "วรรณกรรมไทยแคลลสิก" ในปี 2537

ประมุขเป็นบุตรคนโตในจำนวนพี่น้อง 8 คน ตอนเกิดได้ชื่อ "ประภัสสร" ในช่วงวัยเด็กเกิดป่วยหนักจนต้องเปลี่ยนชื่อใหม่เป็นการแก้เคล็ดว่า "ประมุข" เขาเป็นนักอ่านตัวยงแต่เล็กเพราะที่บ้านเป็นร้านขายหนังสือ เขาเองยังเคยกล่าวไว้ว่า ตนได้มาเป็นคนเขียนก็เพราะสมัยก่อนใส่ใจในการอ่านจนมันฝังเข้าไปสะสมอยู่ในกาย

ฉากและเหตุการณ์หลากหลายใน "เรื่องของจัน ดารา" ก็มาจากฉากชีวิตในวัยเด็กของประมุขนั่นเอง ไม่ว่าจะเป็นโลกเข้านในละแวกบ้านหม้อ อันเป็นที่ตั้งของบ้านวิเศษนันทน์ ไปจนถึงการที่จันได้ไปเรียนภาษาอังกฤษภาคค่ำที่โรงเรียนครูสาลี

ประมุขเคยเข้ารับราชการสมัยยังหนุ่ม เวลานั้นเริ่มมีผลงานตีพิมพ์ตามหน้าหนังสือพิมพ์บ้างแล้ว หลังจากสงครามสิ้นสุดลง เขาก็ออกจากราชการหันมาทำงานในวงการน้ำหมึกเต็มตัว เป็นทั้งนักหนังสือพิมพ์, นักเขียน, นักแปล และบรรณาธิการ งานแปลที่เด่นได้แก่ "โลกีย์ชน" ของ จอห์น สไตน์เบ็ค

หลังจากผ่านงานเขียนและงานแปลมาอย่างโชกโชน ประมุขเริ่มต้นเขียนนิยาย "เรื่องของจัน ดารา" ในวัย 44 ปี เขาเสียชีวิตในปี พ.ศ. 2531 หลังจากที่อยู่ร้างมานานถึง 20 ปี

"เรื่องของจัน ดารา" ถือเป็นวรรณกรรมคลาสสิกของไทย ที่ได้รับการยกย่องและยอมรับอย่างกว้างขวาง ทั้งจากนักอ่านและนักวิจารณ์วรรณกรรม

จากสาเหตุดังกล่าว คุณนวนทรี นิมิบุตร จึงได้นำบทประพันธ์ชิ้นสำคัญของวรรณกรรมไทยที่ชื่อ "เรื่องของจัน ดารา" ผลงานของ อุษณา เพลิงธรรม มาสร้างเป็นภาพยนตร์ เรื่อง "จัน ดารา" ที่สำคัญก็คือเรื่องราวที่โดดเด่นอยู่ในนวนิยายเต็มไปด้วยฉากกามารมณ์ที่สะท้อนถึงกั้นบึงของความเป็นมนุษย์ ซึ่งผู้กำกับหลายท่านต่างต้องการกำกับเรื่องนี้ นวนทรีก็เป็นหนึ่งในนั้น เขาเคยอ่านนิยายเรื่องนี้ตั้งแต่สมัยยังเป็นวัยรุ่น ในครั้งนั้นเขาอ่านเพียงเพราะเป็นนิยายประโลมโลกก็ยพอเวลาผ่านไป เขามีประสบการณ์ชีวิตและเติบโตมากขึ้น เมื่อหันกลับมาอ่านนิยายเรื่องนี้อีกครั้ง เขากลับพบแง่มุมอื่นที่อยู่ในนวนิยายเล่มนี้ และคิดอย่างจริงจังที่จะผันมันออกมาเป็นภาพยนตร์ (Hot Movie, 2544)

เรื่องย่อในนวนิยายกับภาพยนตร์ เรื่อง "จัน ดารา"

เนื้อหาในนวนิยายและสื่อภาพยนตร์ เรื่อง จัน ดารา มีเนื้อหาโดยรวมที่เหมือนกัน จึงได้มีการนำเสนอเรื่องย่อของทั้งสองสื่อ ดังต่อไปนี้

"จัน ดารา" ได้ถือกำเนิดขึ้นจากความผิดพลาดและความเกลียดชัง "ดารา" แม่ของจัน เศรษฐีสาวสวยถูก "จอม" คนรักของ "น้ำवाद" พร้อมกับสมุนสองคนจุดไปกระทำชำเรา เมื่อครั้งเดินทางไปเมืองพิจิตรกับบิดาของเธอ บิดาของเธอจึงว่าจ้างให้ "คุณหลวง" แต่งงานกับดารา โดยยกบ้านและทรัพย์สินให้เป็นการแลกเปลี่ยน

"ดารา" เสียชีวิตทันทีที่คลอดจันออกมา คุณหลวงโกรธเกลียดชังเด็กชายตัวน้อยในทันทีแม้ยังไม่ได้เห็นหน้า คุณหลวงตั้งชื่อให้ว่า "จัน-จัญไร วิสนันท์" น้ำवादลงมาจากพิจิตรเพื่อร่วมพิธีศพพบว่าไม่มีใครต้องการ "จัน" น้ำवादจึงรับอาสาเลี้ยงจัน และเพื่อเป็นการไถ่บาปให้กับ "จอม" คนรักของตน ที่เป็นต้นเหตุให้เกิดเหตุแห่งเคราะห์กรรมนี้ และแม้ว่า "น้ำवाद" ต้องสละตัวเองยอมเป็นเมียของคุณหลวง เพื่อเธอจะได้มีโอกาสเลี้ยงดูจันได้ตลอดรอดฝั่ง

เมื่อ "จัน" อายุ 4 ปี กลางดึกคืนวันหนึ่ง "คุณหลวง" เข้ามาในห้องนอนที่จันและน้ำवादนอน คุณหลวงร่วมเพศกับน้ำवादโดยไม่เกรงต่อสายตาของจัน ต่อมาไม่นาน "น้ำवाद" ก็ให้กำเนิดคุณแก้ว "วิไลเรข วิสนันท์" ระหว่างที่น้ำवादตั้งครรภ์ คุณหลวงเริ่มใช้ชีวิตสำส่อน หาความสุขสำราญทางเพศรสจากบรรดาสาวใช้น้อยใหญ่ไม่เลือกหน้าในบ้าน

คุณหลวงทำร้ายฉันอย่างรุนแรง เมื่อฉันอายุได้ 12 ปี โดยการขังฉันไว้ในเรือนเขียว ซึ่งเคยใช้เป็นที่เก็บศพของ "ดารา" แม่ของฉัน สัญชาติญาณบอกฉันว่า คุณหลวงไม่ใช่พ่อที่แท้ของตน แต่จำทนอยู่ในบ้านต่อไป เพราะอย่างน้อยก็เหมือนได้อยู่ใกล้แม่ และอาจจะได้รู้ว่าพ่อที่แท้ของตนเป็นใครในสักวัน

ในชีวิตฉัน มี "คุณบุญเลื่อง" ครอบครองจิตใจฉันในเรื่องของกามารมณ์ และมี "ไฮซินธ์" สาวน้อยวัย 12 ปี ที่ฉันเจอที่โรงเรียนสอนภาษาอังกฤษภาคค่ำ เป็นเหมือน ดอกไม้สีขาวบริสุทธิ์ ดอกเล็กดอกเดียวแห่งหัวใจของฉัน

สองปีต่อมา ฉันได้ร่วมเพศกับคุณบุญเลื่อง ภรรยาคนหนึ่งของคุณหลวง และในปีเดียวกันนั้นเอง ฉันถูกคุณแก้วใส่ร้ายให้รับผิดชอบเคน ฉันจึงต้องรับผิดชอบคดีกระทำชำเราคุณแก้ว ฉันมองทะเลบูรโปรงไปในใจคุณแก้ว จนเห็นความผิดปกติและความเกลียดชังในจิตใจของเธอ

ฉันถูกคุณหลวงเนรเทศออกจากบ้าน ฉันไปใช้ชีวิตอยู่ที่เมืองพิจิตรถึง 3 ปี และได้รู้ความจริงว่าพ่อของตนตายด้วยน้ำมือของสมุนตัวเองไม่นานหลังจากที่จุด "ดารา" มา ความจริงนี้ ทำให้ชีวิตของ "ฉัน" มีสีดำและอ้างว้างกว่าที่เคยเป็น เหลือเพียง "ไฮซินธ์" เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวทางใจ มีคุณบุญเลื่องเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวทางกาย และกามารมณ์เป็นสิ่งเดียวที่ทำให้ตนรู้สึกมีคุณค่า

ฉันอยู่ที่เมืองพิจิตรได้สามปี นัवादก็มาตามตัวและขอให้ฉันกลับบ้านที่พระนคร ฉันได้โอกาสแก้แค้นคุณหลวง จึงยอมแต่งงานกับคุณแก้ว แลกเปลี่ยนกับกรรมสิทธิ์ในบ้าน แต่คุณหลวงจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในบ้านต่อไป ฉันดีใจที่จะได้กลับไปหาไฮซินธ์ที่บ้านเดิม คุณแก้วให้กำเนิดบุตร "เด็กชายปรีดิ์-อัปรีดิ์ วิสนันท์" เป็นเด็กชายปัญญาอ่อน นัवादออกบวชที่เมืองนครสวรรค์ ไม่มีกำหนดสึก ความสัมพันธ์ของฉันกับคุณแก้วเพิ่มพูนความเกลียดชัง ฉันแก้แค้นคุณหลวงต่อไป โดยพยายามมีลูกกับคุณแก้ว แต่คุณแก้วไม่ยอม ฉันจึงใช้วิธีขืนใจเธอทุกครั้ง จนคุณแก้วท้อง และคุณแก้วก็ทำให้เด็กตายตั้งแต่ในท้องของเธอ ต่อมา ในวันหนึ่ง คุณหลวงพบฉันและคุณบุญเลื่องร่วมเพศกัน ด้วยความรู้สึกประเดประดังเข้ามา คุณหลวงถึงกับล้มลงและเป็นอัมพาตตั้งแต่นั้น การแก้แค้นของฉันจึงสิ้นสุดลง

แต่เมื่อฉันอายุ 38 ปี คุณหลวงหมดสมรรถภาพทางเพศไปแล้ว ฉันเริ่มมีอาการเดียวกัน และพยายามกระเสือกกระสน จนไม่สามารถฝืนต่อไปได้เมื่อวัยย่างเข้า 40 ปี

เรื่องราวของกรรมระหว่าง "พ่อ" และ "ลูก" ที่มีความสัมพันธ์กันแต่เพียงในนาม ดำเนินชีวิตด้วยความเคียดแค้นและเกลียดชัง หากแต่เป็นเหมือนกระจกสะท้อนของกันและกัน สะท้อนให้เห็นความจริงบางอย่างในชีวิตอันน่าขนลุกขนพองในจิตใจแท้ของมนุษย์

4.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบพื้นฐานของนวนิยายกับภาพยนตร์

ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ เปรียบเทียบองค์ประกอบพื้นฐานของนวนิยายและภาพยนตร์ โดยใช้แนวคิดเรื่ององค์ประกอบพื้นฐานของนวนิยายกับภาพยนตร์ ของฌอง-ปีแยร์ โกลด์สไตน์ (Jean-Pierre Goldenstein) (2536) ซึ่งได้แบ่งองค์ประกอบพื้นฐานของนวนิยาย ดังนี้

4.2.1 เนื้อเรื่อง

จากการสำรวจข้อมูลทั้งจากสื่อนวนิยายและสื่อภาพยนตร์ ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการศึกษาถึงการถ่ายโยงเนื้อหาทางเพศ โดยแบ่งเนื้อหาทางเพศออกเป็น 3 ประเด็นดังนี้

1 ความบกพร่องทางเพศ

2 กามวิปริต ประกอบไปด้วย

2.1 รักร่วมเพศ

2.1.1 เพศเดียวกัน

2.1.2 ทั้งสองเพศ

2.2 พวกที่มีความต้องการทางเพศกับคนต่างวัย

2.3 การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลร่วมสายโลหิต

2.4 พวกที่มีความผิดปกติในวิธีการปฏิบัติทางเพศ

2.4.1 พวกที่ผิดปกติในด้านความต้องการทางเพศ

2.4.2 พวกที่ชอบข่มขืนกระทำชำเรา

3. การทำแท้ง

ในการถ่ายโยงเนื้อหาจากนวนิยายสู่ภาพยนตร์เรื่อง จัน ดารา สามารถนำข้อมูลมาใช้ในการศึกษาถึงวิธีการนำเสนอเนื้อหาทางเพศ ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การนำเสนอเนื้อหาทางเพศในสื่อนวนิยาย เรื่อง จัน ดารา ผ่านเทคนิคของสื่อนวนิยาย

สื่อนวนิยายใช้วิธีการถ่ายทอดเนื้อหาทางเพศโดยผ่านทางการใช้วรรณศิลป์ในการพรรณนาถึงเรื่องราว และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งทำให้ผู้อ่านสามารถจินตนาการภาพตามเนื้อหาที่ได้อ่าน ภาพที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคลก็จะมี ความแตกต่างกันไปทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภูมิหลัง อายุ เพศ การศึกษา และทัศนคติของแต่ละบุคคล

จากการศึกษาถึงวิธีการนำเสนอเนื้อหาทางเพศในสื่อนวนิยาย พบว่า ได้มีกระบวนการสร้างความหมาย โดยใช้เทคนิคของสื่อนวนิยาย ดังนี้

1. การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษร
2. การใช้ภาษาเขียนเปรียบเทียบ
3. การใช้บทสนทนาในการสร้างความหมายทางเพศ

กระบวนการสร้างความหมายทางเพศโดยการใช้เทคนิคของสื่อนวนิยาย เรื่อง จัน ดารา ประกอบไปด้วย

1. ความบกพร่องทางเพศ

ฉาก : อាកารกามตายด้านของคุณหลวง

“...ในชั้นนี้ก็เหลือแต่ทางคุณหลวงคนเดียวที่ควรจะพะวง แต่ก็ได้ทราบให้เป็นที่วางใจได้จากคุณบุญเลื่องว่า เดียวนี้สุขภาพอันชำรุดทรุดโทรมได้พาให้คุณหลวงกลับเป็นเด็กอ่อนนอนหัวค่อมมานานแล้ว และนอกจากนั้นคุณหลวงยังมีอะไรสมที่กลับเป็นเด็กอ่อนยิ่งไปกว่านั้นอีก ได้ยินที่แรกผมเห็นชั้น แต่ก็หัวเราะไม่ออก เพราะที่จริงมันเป็นเรื่องน่าสมเพชที่สะเทือนใจอย่างร้าย เรื่องนี้ผมเองก็เพิ่งรู้เมื่อคุณบุญเลื่องหลุดปากออกมาในตอนท้ายว่า “คุณกกเขาหลับไปนานแล้วละ!”

“คุณหลวงยังหวังอยู่เสมอว่า อาการกามตายด้านของตนจะกระเด็นคลาญจนหายไปสักวันหนึ่ง และเขาก็เพียรรื้อฟื้นอารมณ์กับคุณบุญเลื่องอยู่ทุกคืนเป็นการทดสอบ จนกระทั่งสิ้นหวังกลับไปคืนแล้วคืนเล่า บางคืนอาการกำเริบร้ายถึงแก่น้ำตาตกและด่าทอตัวเอง เรื่องมันน่าใจหายและน่าหวาดเสียวสำหรับคนที่นิยมหมกมุ่นในกามแบบเดียวกันอย่างผม แม้จะสิ้นหวังซึ่งความแข็งแรง แต่เขาก็ไม่อาจจะละวางมันเสียได้ ยังคงตั้งใจใฝ่หามันอยู่อย่างรุนแรงเหมือนเดิม

เวอร์กรรมมันอยู่ตรงนี้แหละ! เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วอาการเช่นนี้มันน่าทุเรศทุรังยิ่งกว่าคนค้นหา กลับมากมายนัก และอาการค้นหากลับนี่เองที่กำลังเป็นความหวังสุดยอดอยู่ในบ้านปลายของเขา แต่เขาก็ไม่เคยได้สมหวังเพราะมีอันเป็นไปให้หมดหนทางโดยสิ้นเชิงเสียก่อน เกอะ-อีกประเดี๋ยว เรื่องก็จะถึงอยู่แล้ว” (นวนิยายหน้า 356-357)

ตารางที่ 1 กระบวนการสร้างความหมาย : อาการกามตายด้านของคุณหลวง

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้างความหมาย
นอกจากนั้นคุณหลวงยังมีอะไรสมที่กลับเป็นเด็กอ่อน	อวัยวะเพศของคุณหลวงหดตัว / ไม่แข็งตัว ทำให้ไม่สามารถที่จะร่วมเพศได้	การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษรถึงอาการกามตายด้านของคุณหลวง
เขาก็เพียรร้อยพันอารมณ์กับคุณบุญเลื่องอยู่ทุกคืนเป็นการทดสอบ จนกระทั่งสิ้นหวังกลับ ไปคืนแล้วคืนเล่า	คุณหลวงปลุกอวัยวะเพศให้ตื่นตัว	การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษรถึงอาการกามตายด้านของคุณหลวง
แม้จะสิ้นหวังซึ่งความแข็งขลัง	อวัยวะเพศของคุณหลวงไม่แข็งตัว	การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษรถึงอาการกามตายด้านของคุณหลวง

ฉาก : อาการกามตายด้านของจัน

“...ผมทุกข์ไม่ใช่เพราะอยากได้อะไรใหม่ คนที่ไต่เต้าขึ้นมาจากความสิ้นไร้จริงๆ อย่างผมเป็นคนที่กิเลสมีขีดจำกัด พุดกันตามภาษาดาษาฯ เห็นจะได้ความตรงไปตรงมาดีกว่า คือว่าผมจัดเป็นคนได้ดีที่รู้จักเจียมกะลาหัวนั่นเองไม่ได้โลกดึ้นรอนจนกิเลสค้นหาของตนกลายเป็นพิษภัยต่อผู้อื่นเหมือนอย่างที่เห็นกันอยู่ในทุกวันนี้ ผมชมตัวเองในข้อนี้เช่นเดียวกับที่ผมชื่นชมความพิกลพิการอย่างแจ่มชัดของปรีดิ์ ดารา ทั้งนี้ก็ในข้อที่เขาไม่มีทางจะลอบเป็นอันตรายแก่ใครอย่างลับๆ ได้ อย่างคนที่ซ่อนความบาบออย่างครึ่งๆ กลางๆ ของตนเอาไว้ ความสุขในกิเลสขั้นสุดยอดของผม นั้น ผมได้เข้าถึงมันอย่างบริบูรณ์แล้วตั้งแต่ผมยังเป็นคนสิ้นไร้ไม่ตอกอยู่ トラบใดที่ยังมียังได้มันอยู่-ไม่ว่าผมจะอยู่ในฐานะยังไร-ก็เรียกได้ว่าผมมีความสุขอยู่แล้วพอตัว แต่พอเกิดขาดมันเข้า มัน

กลายเป็นความทุกข์ไปทันที ไม่ว่าผมจะมีฐานะวิเศษวิโสอย่างไร ที่ว่ามานี้จะต้องให้ผมซึ่งลงไปใหม่ในชีวิตในบั้นหลังของผมมันเริ่มทุกข์เพราะความที่ไม่ได้ตั้งอยู่ในเกมเหมือนอย่างเดิม คือว่าเกมมันเกิดขาดหายไปอย่างระดูของผู้หญิงในวัยปลาย มันร้ายกาจกว่ากันก็ตรงที่ของผมเป็นเรื่องที่คาดไม่ถึง และนอกจากวาระจะมาถึงก่อนกำหนดแล้ว ผมยังหมดอุปกรณ์จะส่องเสฟได้อีกแล้วโดยสิ้นเชิง ในขณะที่สตรีห่มกระดุกยังคงแค้นอยู่ได้ในกรีฑาอันแสนวิเศษ บุรุษคุยห้เหือดอย่างผมก็ได้แต่แถกอยู่ในแดนกึ่งกลางระหว่างอายตนะทั้งสอง หมดประตูจะเข้าถึงรสชาติได้อย่างจริงจังทั้งภายนอกและภายใน และกำลังร่ำหาที่พึ่งสุดท้ายคือภาวะ “ตื้นหากลับ” อยู่เป็นวัคเป็นเวร

ก็อย่างที่ผมได้เกริ่นเอาไว้แต่ต้นนะแหละ ว่าคุณหลงกับผมต่างเกิดมาสำหรับจะประสบพบเห็นอะไรซ้ำสองอยู่ระหว่างกันและกัน เราต่างเป็นฉายาของกันและกันในเรื่องกรรมเวร ผมจะไม่ทบทวนละ-ว่าเรามีเรื่องมาล้นดูแคะไรบ้างอยู่เรื่อย ๆ ตลอดมา แต่ผมจะเข้าหาเรื่องสุดท้ายเลยทีเดียวน... ก่อนที่ผมจะส่องกระจกแล้วแลเห็นหน้าคุณหลงมองตอบออกมา!” (นวนิยาย หน้า 363-364)

ตารางที่ 2 กระบวนการสร้างความหมาย : อาการกมตายด้านของจัน

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้างความหมาย
หมดอุปกรณ์จะส่องเสฟ	อวัยวะเพศของจันไม่แข็งตัว ทำให้ไม่สามารถจะร่วมเพศได้	การใช้ภาษาเขียนเปรียบเทียบ อาการกมตายด้านของจัน
หมดประตูจะเข้าถึงรสชาติได้อย่างจริงจังทั้งภายนอกและภายใน	จันไม่สามารถที่จะมีความรู้สึกทางเพศไม่ว่าจะโดยการสัมผัสหรือการร่วมเพศ	การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษรถึงอาการกมตายด้านของจัน

2. กามวิปริต ประกอบไปด้วย รักร่วมเพศ และ เพศเดียวกัน

ฉาก : คุณแก้วเกิดอาการหึงหวงสายสร้อย

“...และในขณะที่เคนและสายสร้อยกำลังสนุกเพลิดเพลินกับครรลองชีวิตในที่ลับอยู่นั่นเอง ก็มีคุณแก้วจับตาดูอยู่ห่างๆ ด้วยใจริษยาดังไฟลามเลีย เธอรู้อย่างที่ว่าใครๆ ก็รู้ว่าสายสร้อยมีความสัมพันธ์อย่างไรกับบิดาของเธอ และเธอก็รู้อย่างที่ใครก็รู้ด้วยว่าสัมพันธ์อย่างนั้นอีกเหมือน

กันที่สายสร้อยก็ได้มาอยู่กับเคนอีกด้วย เธอรู้ว่าความสัมพันธ์คู่นั้นเป็นเรื่องร้ายแรงถ้าตกไปถึงหุบเขาของเธอ และถ้าเธอจะทำ...แค่กระดิกปลายนิ้วก็ย่นิดเท่านั้นเรื่องมันก็จะรู้ไปถึงหูเจ้าบ้านนี้ แล้วทั้งเคนและสายสร้อยก็จะมีอันต้องกระเด็นออกจากบ้านไป แต่เมื่อเธอยังต้องการสายสร้อยอยู่เธอก็ทำยังงั้นไม่ได้ ฉะนั้นเมื่อเอาสายสร้อยไว้ก็ต้องเอาเคนไว้ด้วย นี่แหละที่เป็นเหมือนหนามตำใจเธออยู่ เธอเกลียดเคนด้วยความโกรธที่เขายังแบ่งปันสายสร้อยไปจากเธอ คุณก็เหมือนจะเป็นความโกรธเกลียดตามประสาเด็กที่มีใจริษยา แต่แท้ที่จริงแล้ว...ห่า! ผมมารู้เอาทีหลัง...มันเป็นรูปของความหึงหวงที่เริ่มฟักตัวอ่อนๆ คุณเข้าใจไหม ความหึงหวงที่เกิดจากจิตที่ผูกพันในระหว่างเพศเดียวกัน มันเพิ่งเป็นเกิดขึ้นอย่างอ่อนๆ ก็จริง แต่ไม่ว่าอะไรจะได้เข้าไปฟักตัวอยู่ในหัวใจของเด็กอย่างคุณแก้วแล้ว มันก็จำเรียวเร็วทั้งนั้น และขอให้เชื่อผมเถอะ แม้จะยังทำไม่ได้ตอนนี้ คุณแก้วก็ไม่เคยได้ระงับเลยในอันที่จะคิดหาทางกำจัดเคน เธอยังคิดอยู่จึงยังรั้งรออยู่..." (นวนิยายหน้า 101-102)

ตารางที่ 3 กระบวนการสร้างความหมาย : คุณแก้วเกิดอาการหึงหวงสายสร้อย

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้างความหมาย
ฉะนั้นเมื่อเอาสายสร้อยไว้ก็ต้องเอาเคนไว้ด้วย นี่แหละที่เป็นเหมือนหนามตำใจเธออยู่	อาการหึงหวงของคุณแก้วที่มีต่อเคนเพราะรักผู้หญิงคนเดียวกัน คือ สายสร้อย	การใช้ภาษาเขียนเปรียบเทียบ อาการหึงหวงระหว่างเพศเดียวกัน

ฉาก : คุณบุญเลื่องเพศมีสัมพันธ์กับคุณแก้ว

"...ร่างเปลือยขาวสองร่างเป็นที่น่าเฝ้าหวงชวนใจแม้เพียงเห็นรำไรในความมืดรางเลื่อนและแม้ในบรรยากาศของนรกที่คุกคามอยู่ข้างนอก แต่เห็นแล้วผมก็ได้ป่วนใจรัญจวนตามสันดานไม่ ผมป่วนใจก็จริง แต่ก็ด้วยความรู้สึกอย่างสยดสยอง ผมไม่อยากจะเชื่อลูกกะตาและภวานาขอให้รีบตื่นๆ เสียจากความฝันบ้าบอและบ้าบิ่นที่กำลังงำหัวอยู่นั้นเสีย ผู้หญิงสองคนต่างวัยกันขนาดแม้กับลูกกำลังเกี่ยวพันกระสันสวาทกันอยู่อย่างอุลามาอุตริผิดเพศเสียจนน่าฟ้าผ่า คุณแก้วหันหลังให้ผม กำลังชุกหน้าไข่เข้าชำแรกหาความหื่นบันเทิงให้แก่เพื่อนและแก่ใจร้านเหตุหรรษ์ของตัวเองด้วย เธอกำลังเป็นฝ่ายปรนปรือและทำอย่างเดียวกับที่เคยทำให้คุณบุญเลื่องเสมอ เป็นการเบิกโรงก่อนเข้าถึงแก่นของกริธาการ นี่ถ้าผมกำซาบเข้าร่วมวงด้วยอีกคนก็จะได้ภาพลามกอย่างอุกฤษฏ์และบริบูรณ์ตามที่เคยเห็นจากภาพโปสการ์ดฝรั่งเศสกันเขียวแหละ

คุณบุญเลื่องทอดระทวยอยู่ในท่าตรงกันข้ามกับคู่เล่นของเธอ เธอจึงเป็นฝ่ายลืมหินตาตุโลก ขึ้นเห็นผมทางปลายเตียงก่อน กายท่อนบนของเธอซึ่งเป็นอิสระเสรีที่จะออกท่าทางแสดงอารมณ์ อันแรงรวดเร็วเต็มที่ทุกอย่างจึงเปลี่ยนท่วงทำนองใหม่ได้ฉับไว--หนีด้วยอารามตระหนักซึ่งดู เหมือนเพื่อพอกอยู่ในอาการครึ่งหลับครึ่งตื่น เธอเองก็ไม่อยากเชื่อลูกตาตัวเองในตอนนี้อย่างไร และใจก็ยังไม่อยากตื่นจากสุบินที่กำลังงำต่อมกระสันของเธออยู่เหมือนกัน เธออุทานชื่อผมด้วย เสียงแผ่วแผ่วปานเดียวกับเสียงย่าของละอิมหมอก สองมือและแขนที่บิดกำและกระส่ายขยุก-ราว กับจะบอกปฏิเสธอะไรอย่างแข็งขัน-อยู่ก่อนแล้ว หัวนั้นชะงักอย่างได้เฉลียวอยู่น้อยหนึ่งแล้วกลับ กระชับอ้อมแขนโอบมือกระหวัดหน้าท้องซึ่งขาวและรวกไว้เป็นเชิงทัดทาน แล้วเรื้อนหัวนั้นก็ตั้งกอง ทำอาการปฏิเสธอะไรต่อไปอีก และดูจะรุนแรงแข็งขันกว่าเดิมเสียด้วยซ้ำ นี่ถ้าผมเข้าไปปลดเธอ ออกมาเสีย เธอคงลุกขึ้นไล่ฆ่าผมเป็นแน่ นัยน์ตาของคุณบุญเลื่องที่มองผมค้างอยู่ตลอดเวลา นั้น จึงให้มีอันร้าวฉานด้วยอารมณ์ป่วนดังเดิมต่อไปใหม่ สองมือที่ตั้งใจจะผลัดดันอยู่หยกๆ กลับ เปลี่ยนเป็นกอดรั้งแล้วลูกตาคู่นั้นก็หรีหลับลงอย่างกล่ำกลืน และราวกับสุดที่จะฝันทนความง่วงงุน อยู่ได้ไหว" (นวนิยายหน้า 341)

ตารางที่ 4 กระบวนการสร้างความหมาย : คุณบุญเลื่องมีเพศสัมพันธ์กับคุณแก้ว

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้าง ความหมาย
คุณแก้วหันหลังให้ผม กำลัง ซุกหน้าไซ้เข้าขำแรกหา ความหื่นบันเทิงให้แก่เพื่อน และแก้ใจรำนหตุหรรษ์ของ ตัวเองด้วย	คุณแก้วกับคุณบุญเลื่องมี กำลังมีความสุขโดยการมี เพศสัมพันธ์กัน	การใช้การบรรยายด้วยตัว อักษรถึงการมีเพศสัมพันธ์ แบบเพศเดียวกัน
เป็นการเบิกโรงก่อนเข้าถึง แก่นของกริธาการ	คุณแก้วกระตุ้นอารมณ์คุณ บุญเลื่อง ให้มีความรู้สึกทาง เพศ	การใช้ภาษาเขียนเปรียบ เทียบ การปลุกอารมณ์ทาง เพศก่อนการร่วมเพศ
ใจก็ยังไม่อยากตื่นจากสุบิน ที่กำลังงำต่อมกระสันของ เธออยู่	ความรู้สึกของคุณบุญเลื่อง กำลังอยู่ในอารมณ์ของ ความตื่นตัวทางเพศ	การใช้ภาษาเขียนเปรียบ เทียบ อาการเริ่มแรกของ การมีความรู้สึกทางเพศของ เพศหญิง
หน้าท้องซึ่งขาวและรวก	ชนของอวัยวะเพศคุณบุญ เลื่อง	การใช้ภาษาเขียนเปรียบ เทียบ "ชนของอวัยวะเพศ"

2.1.2 ทั้งสองเพศ (Bisexual)

ตัวละครที่มีพฤติกรรมทางเพศทั้งสองเพศคือ คุณบุญเลื่อง กล่าวคือ คุณบุญเลื่องมีพฤติกรรมดังกล่าว เนื่องจากเธอสามารถมีความสัมพันธ์ทางเพศได้กับทั้งผู้ชายและผู้หญิง ไม่ว่าจะเป็นกับคุณหลวง จัน และคุณแก้ว (ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในข้อ 2.1.1) ตัวอย่างเช่น

ฉาก : คุณบุญเลื่องวานให้จันเอาน้ำแข็งลูบหลังให้

“...หลังจากนั้นไม่ถึงเจ็ดวันก็ถึงวันอันแสนวิเศษหนที่สอง หนนี้ผมค่อยกล้าขึ้นเล็กน้อย... พอน้ำแข็งละลายไปได้สักก้อนแล้วผมก็บอก “ผมขออนุญาตครับ” เธอถามโดยไม่สนใจว่า “ขออนุญาตอะไร” แทนคำตอบ-ผมวางมือลงยึดขอบเก้าอี้หวายทั้งสองข้าง แล้วแนบหน้าลงกับเนื้อหลังอันอวบและเย็นยังกะหินอ่อนของเธอ คุณบุญเลื่องสะดุ้งแล้วหัวเราะว่า “หน้าเธอร้อนเหมือนจะตาย” ผมจูบและเกลือกต่อไปโดยไม่พูดจา เธอปล่อยตามใจผมสักพักหนึ่งแล้วก็บอกให้ผมไปได้ถึงน้ำเสียงที่พูดจะเรียวๆ เหมือนเช่นเคย แต่คราวนี้ไม่มีเยื่อใยอะไรอย่างคำว่า “วันนี้” อีก มันทำให้ผมใจเสียและอาลัยอาวรณ์ยิ่งนักกว่าจะถอนตัวออกมาได้

ผมไม่กล้าเข้าหน้าเธออยู่ตามสี่วัน จนเมื่อกลับไปเข้าห้องสมุดอยู่กับเธออีกตามเดิมในคืนต่อมา ผมก็ยังไม่วายเจื่อนและไม่ค่อยกล้าสบตาเธอนัก คืนนั้นอากาศอ้าวจัด เธอกระสับกระส่ายอยู่พักใหญ่ ที่สุดก็วางหนังสือแล้วลุกออกไปที่ห้องน้ำ หลังจากนั้นสักครู่ก็กลับมา เสื้อดอกบางๆ ที่สวมอยู่เมื่อกี้หายไป โสร่งที่นุ่งอยู่เลื่อนชายขึ้นกระโจมอกเนื้อตัวเปียกและชุ่มผ้า เธอไม่ได้กลับมาอ่านหนังสือต่อ เธอมาบอกให้ผมตามเธอขึ้นไป “ไฟเปิดทิ้งไว้อย่างนั้นแหละนะ” เธอสั่งเสียแล้วผละไปก่อน ผมตื่นเต้นจนเงอะงะแทบจะทำอะไรไม่ถูก และผ่านเข้าสู่เหตุการณ์ต่อไปนั้นเหมือนคนละเมอ

เธอนอนคว่ำเอาหน้าหนุนท่อนแขนรออยู่อย่างเคย โสร่งที่ปิดหลังชาวช่องไว้ให้มันร่นอยู่เกือบถึงก้นหอย หนนี้พอน้ำแข็งก้อนแรกละลายไปกว่าครึ่ง ผมก็ทำมันหลุดลื่นเข้าไปใต้ทรงข้างหนึ่งของเธอจนได้ เธอเผยตัวให้ผมตามเอาคืน แต่มือข้างนั้นของผมมันทำงานเสียกลางคันและกอดกุมเธอไว้เต็มกำ พร้อมกันผมก็เกลือกจูบหลังเธอก็ และรำพันความในใจออกมาอย่างหมดเปลือก เธอปล่อยตามใจผมครู่หนึ่งเหมือนคราวก่อน แล้ว...ที่แรกผมนึกว่าเธอดิ้นรน แต่ที่จริงเธอขยับตัวเพื่อจะพลิกหงายขึ้นแล้วมองผมเต็มตา สีหน้าของเธอเหมือนนางพรายกับแม่พระระคนกัน”

“...จากนั้นผมก็ยังเหมือนคนละเมอหนักขึ้นอีก เหตุการณ์มันผ่านหน้าตาของผมไปอย่างเร็ว รวดเร็วจนผมไม่มีโอกาสจะตั้งสติอารมณ์ได้เลยในหนแรก ผมรู้แต่ที่ผมกำลังคลุกคลีอยู่กับฟ้าสวรรค์ และตอนที่จำได้แม่นยำยิ่งนักก็คือ...คุณเคยไหม ตอนหยิบรองเท้าเข้ามาสวม พอสอดสวมเข้าไปก็ถึงแก่สะดุ้งวาบไปทั้งตัวเพราะโดนแมงป่องมันตอยหัวแม่เท้าเอาปวดแปลบเข้าไปถึงไหนต่อไหน ของคุณบุญเลื่องก็ตอยผมสะดุ้งไปเหมือนกัน ต่างกันแต่เป็นความสะดุ้งเพราะอัศจรรย์ใจและเอมโอชเสียนี่กระไรเลย” (นวนิยายหน้า 124-129)

ตารางที่ 5 กระบวนการสร้างความหมาย : คุณบุญเลื่องวานให้จันเอาน้ำแข็งลูบหลังให้

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้าง ความหมาย
ตอนหยิบรองเท้าเข้ามาสวม พอสอดสวม เข้าไปก็ถึงแก่สะดุ้งวาบไปทั้งตัวเพราะโดนแมงป่องมันตอยหัวแม่เท้าเอาปวดแปลบเข้าไปถึงไหนต่อไหน ของคุณบุญเลื่องก็ตอยผมสะดุ้งไปเหมือนกัน ต่างกันแต่เป็นความสะดุ้งเพราะอัศจรรย์ใจและเอมโอชเสียนี่กระไร	จันกำลังสอดใส่อวัยวะเพศเข้าไปในอวัยวะเพศของคุณบุญเลื่อง	การใช้ภาษาเขียนเปรียบเทียบกับ “การร่วมเพศ”

2.2 พวกที่มีความต้องการทางเพศกับคนต่างวัย

ในเรื่อง จัน ดารา ตัวละคร จัน มีพฤติกรรม ดังกล่าว ยกตัวอย่างเช่น

ฉาก : จันขอหอมมน้ำवाद

“ผมชะงัดตัวขึ้นจูบมน้ำवादเต็มจุมูก น้ำवादชะงักมือและแลดูผมอย่างถามไถ่ นัยน์ตาทิ้งสงสัยถึงเวทนาที่มองผมมานั้นทำให้ผมน้ำตาพุ่งออกมาเป็นครั้งแรก นับจากหลุดออกมาจากเรือนเขียวครั้งนั้นแล้ว ผมตกใจและรู้สึกอับอาย และพร้อมกันนั้น ผมรู้สึกถึงความต้องการอัน

ล้าลึกในใจผมอย่างแจ่มชัด ผมเสียอำนาจในการควบคุมตัวเองอีกแล้ว...ผมหยุดตัวเองไม่ได้อีกแล้ว ผมกอดน้ำवादไว้ แล้วจูบซ้ำอยู่อย่างนั้น ปากก็บอกร่ำไปพลางว่า “ผมอยากหอมนมแม่... ผมไม่มีนมแม่ให้หอม...ผมอยากหอมนมแม่...ผมไม่มีนมแม่...” ซ้ำๆ อยู่อย่างนั้นเหมือนกัน จนน้ำवादจับผมดันออกแล้วเขย่าเรียกให้รู้สึกตัว ตามวิธีอันเคยชินกันมาระหว่างเราในเวลาที่ผมหลับละเมอหรือเกิด دلใจขึ้นมารุนแรงจนลืมหัด อย่างแรกผมเป็นเสมอเมื่อยังเป็นเด็กเล็กนอนอยู่กับน้ำवाद อย่างหลังเริ่มเป็นเมื่อซึกู้ความมากขึ้นแล้ว แต่คราวนี้ผมรู้ตัวดีทุกซึกิจจร ผมจึงกลับเป็นฝ่ายออกปากไปในทันใดว่า “น้ำอ่าเพ็งไปได้ใหม่ ให้ผมนอนกับนมแม่เดี่ยวได้ใหม่” ผมอ้อนวอนไม่ขาดปากอยู่อย่างนั้นอีกนานและอีกนาน จนน้ำवादลุกขึ้นเดินไป...ใช่-ผมใจหาย ใจเสีย ใจหม่น หมองสารพัดสารพัน

น้ำवादลุกขึ้นไปปิดประตูลงกลอนแล้วกลับมา ผมซาบซ่านด้วยความบรมสุขไปทั้งตัว อย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อนยังกับฟ้าเปิดโล่งออกต้อนรับผมอย่างเป็นกันเอง น้ำवादลงมานั่งลงข้างผม จับหัวผมลูบไล้ด้วยสีหน้าปรานีอย่างยั้งยวดแล้วเอนตัวลงนอนตะแคงและปลดผ้าแถบที่พันอกออก แล้วรั้งผมเข้าหาท่าทางเดียวกันกับที่ผมเคยเห็นน้ำवादเวลาให้นมลูกอยู่บนบ้านใหญ่เมื่อนานมาแล้ว ผมได้ยินเสียงกระซิบละมุนละไมว่า “อ๊า จัน นี่ไงนมแม่” แล้วผมก็ย้อนกลับไปเป็นทารกอยู่กับนมแม่ของน้ำवादอย่างถนัดถนี่ใจทุกอย่าง ผมปลาบปลื้มด้วยความสาสมใจจนน้ำตาออกมาองหน้าอีก หน้าอกหน้าใจที่อยู่ตรงหน้าผมจึงเปียกปอนไปหมดทั้งน้ำตาและน้ำลายของผม

ผมเพลิดเพลินกับความละลานใจอยู่นานยังกะฝันไปไกลตั้งค่อนฟ้า ที่จริงก็คงจะนานอยู่เหมือนกัน แต่ก็คงจะไม่นานนักหรอกก่อนที่ผมจะจับความรู้สึกได้ชัดถึงความวิปริตผิดแปลกที่ก่อเกิดขึ้นในกายตัว แล้วมันก็เหมือนกับรู้สึกปวดท้องเหี่ยวเต็มกลั้นขึ้นมาก่อน ซึ่งไม่ใช่...ที่เถะถั่งออกมา มันอะไรก็ไม่รู้ที่ผมไม่เคยรู้จัก มันทั้งน่าตกใจและน่าบรมสุขระคนกัน แต่มันเป็นความสุขที่ผมไม่ได้ต้องการ จมูกและเนื้อตัวของผมชะงักงันไปหมด ภายในใจและในหัวของผมมันอีกที่ก็อยู่กับคำว่า ไม่ใช่...ไม่ใช่...ไม่ใช่ นี่มันไม่ใช่ที่ใจผมใฝ่หามาตั้งแต่แรก! มันเป็นเหมือนความทรยศที่ผมไม่ได้รู้เห็นเป็นใจด้วยเลยผมบังเกิดความจับจิตจับใจในน้ำवादขึ้นมาอย่างแปลกใหม่ จะว่าใหม่เอี่ยมก็ไม่เชิง มันทั้งเก่าทั้งใหม่ปะปนกัน และบันดาลให้เกิดความสนิทใจกับน้ำवादขึ้นมาอย่างล้าลึกยิ่งกว่าที่เป็นๆ มาก่อน ในความกำซาบสร้าและตื่นต้นใจในความปริด์เปรมเกษมใจนั้น มันก็ยังมีมาระคนอยู่ด้วยในรูปของความอดสู เหมือนทารกอิ่มนมแล้วพลิกผละหลับผล็อยไป สึกครุ่นน้ำवादก็ลุกขึ้นและกลับออกไป ที่นี้เองในใจผมก็ตื่นโพลงและเป็นอิสระในอันที่จะค้นหาความเข้าใจให้ตัวเองได้เต็มที่” (นวนิยายหน้า 38-40)

ตารางที่ 6 กระบวนการสร้างความหมาย : จันขอหอมมน้ำवाद

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้าง ความหมาย
ผมจะจับความรู้สึกได้ชัดถึง ความวิปริตผิดแปลก ที่ก่อเกิดขึ้นในกายตัว แล้ว มัน ก็ เหมือน กับ รู้สึก ปวดท้องเยี่ยวเต็มกลั้นขึ้น มาก่อน ซึ่งไม่ใช่...ที่ถะถัง ออกมามันอะไรก็ไม่รู้ที่ผมไม่ เคยรู้จัก มันทั้งน่าตกใจแล น่าบรมสุขระคนกัน แต่มัน เป็นความสุขที่ผมไม่ได้ อยากต้องการ จมูกและเนื้อ ตัวของผมชะงักกันไปหมด	จันถึงจุดสุดยอด	การใช้ภาษาเขียนเปรียบ เทียบ อากาสำเร็จความ ใคร่ของเพศชาย
ในความกำซาบสำราญและ ตื่นตันใจ	จันมีความสุขจากการถึงจุด สุดยอด	การใช้การบรรยายด้วยตัว อักษรถึงการมีความสุขจาก การสำเร็จความใคร่ของเพศ ชาย

ฉาก : จันเห็นคุณบุญเลื่องกำลังขลิมน้ำใส่อยู่ตัวในห้องน้ำ / คุณบุญเลื่องวานให้จันเอาน้ำแข็งลูบ
หลังให้

...ผมไปยืนหลับตาตรงหน้าประตูห้องน้ำซึ่งแยมอยู่เพื่อขจัดพรวดพลายเหลือๆ
เซียวๆ ของอาการฟางแดดอันน่ารำคาญที่ยังหลงเหลืออยู่ให้มันหมดๆ ไปเสียที พร้อมกับนั้นผมก็
ดึงบานประตูออกและก้าวเข้าไป และหัวใจผมทั้งปึกก็อุทานโพล่งออกมา ส่วนว่าอุทานนั้นจะ
เป็น...อะไ ! หรือ...โอโฮ! หรือ...อูแม่จ้าว! ก็เหลือที่จะรู้ได้ ที่ถูกตามผมเบิกขึ้นเห็นแทนพรวดพราด
อันน่ารำคาญนั้นก็คือคุณบุญเลื่อง คุณบุญเลื่องในชุดกางเกงขาสั้นสีขาวนวลและเสื้อยืดแพรเลียน
สีเลือดนกอย่างที่ผมเห็นมาก่อนหน้านี้และนะแหละ เธอยืนหันข้างให้ประตูอยู่ตรงหน้าโถ่งมังกร
อย่างดี เธอกำลังถกเสื้อยืดแพรออกจากตัวค้างอยู่และกำลังติดอยู่ตรงศรีษะเนื้อกายท่อนบนของ
เธอขาวฉ่องราวกับกลีบมะลิสดอยู่ในความสว่างอย่าอับๆ ของห้องน้ำ ที่จับจิตจับใจผม บีบคั้น

และเค้นคลึงอย่างไรความปรานี ก็คือทรวดทรงอันล่องลอยอยู่เต็มลูกตา สะเทือนไหวอยู่ริ้วๆ ตามอาการขยับของแขนที่กำลังปลดคอเสื้อออกจากศรีษะ เม็ดขนาดปลายนิ้วก้อยบนฐานคอนข้างกว้างนั้นผมแลเห็นถนัดแล้วบัดนี้ ว่าเป็นสีน้ำตาลเจือจางซึ่งแกมชมพูอยู่เป็นอันมาก และขมឹងตึงเป็นเม็ดอยู่เสมออย่างที่ผมนึกवादเอาไว้ ลมหายใจของผมมันหายไปไหนหมดก็ไม่รู้ในตอนนั้น รู้สึกได้ถึงแต่ความแน่นอัดที่บันดาลขึ้นมาจุกอยู่ตรงคอหอย มันทั้งปราโมทย์และไม่เชื่อถือที่มาได้เห็นอยู่บัดนั้น มันทั้งรัญจวนและรบกวนใจจะให้ระเบิดระเบ็งออกมา...มิฉะนั้นจะต้องถึงอกแตก

“คุณบี” ผมหลุดเสียงออกมาเกือบพร้อมๆ กับที่คอเสื้อหลุดพ้นจากศรีษะของเธอ

คุณบุญเลื่องทิ้งมือทั้งคู่ซึ่งติดอยู่กับแขนเสื้อลงตรงหน้าตัว ประกอบกับท่าทางอันละห้อย ละเหยย จึงชวนให้ดูเป็นคนที่โดนมัดมือขณะที่เปลียวมาทางเสียงระเบ็งของผมซึ่งผมรู้สึกว่ามันดังลั่น...ดังลั่นแข่งกับเสียงครีกโครมคลื่นมหาสมุทร ดังลั่นแข่งกับกัมปนาทของอสุนีบาตที่ฟาดขึ้นกลางใจ แท้ที่จริงแล้วก็คงจะไม่ดังเท่าไร

คุณบุญเลื่องเปลียวหันมามองผมนิ่งอยู่ในอาการสงบเย็น มีแต่ নয়น์ตาและคิ้วของเธอเท่านั้นที่ไหวให้เห็นถึงความพิลึกใจได้ไ้ไรๆ แต่ก็พิลึกแค่เหมือนเปลียวมาเห็นกระรอกกระแตมาเบ็งอยู่ในที่ที่ไม่น่าจะมาอยู่

“เมื่อกี้เธอเรียกฉันว่ากระไรนะ หูเหียงฉันคงจะไม่ได้เพื่อนไปเองหรอกระ” เธอเอ่ยขึ้นก่อนด้วยเสียงเรียบๆ โดยไม่ได้เปลี่ยนสีหน้าเข้มขึ้นหรืออ่อนลง ข้างผมก็ได้แต่พยายามกลืนแรงๆ ให้คุ่นแสมที่ราวกับขึ้นมาจุกอยู่ในคอหอยให้มันกลับคืนลงไป เธอจึงพูดต่อไปอีก พลังปลดมือข้างหนึ่งจากแขนเสื้อขึ้นปิดป้องทรวงไว้ ท่าทางเหมือนจะทำพอเป็นพิธีเพราะผมก็ยังคงแลเห็นเธอได้อยู่เป็นอันมาก “คุณบี...! นี่เธอเรียกฉันอย่างที่คุณพ่อเธอเรียกฉันเชียวนะ-พ่อทูนหัวจิตใจเธอนี้เห็นทีจะไม่อยู่ส่วนเด็กเสียแล้วละ-ฉันว่า” ว่าแล้วเธอก็หัวเราะหึ ข้างในใจผมก็พลอยหึไปด้วยเหมือนคนประสาทเสีย และก็เพราะหีนี่ที่พลอยสรวนขึ้นมาในใจนะเองที่ทำเอาผมชักสั่นพลิวขึ้นมา โดยเฉพาะตามแข้งขาจนหัวเข่าแทบว่าจะอ่อนปวก ค่าที่ตอนนี้ ความไม่นึกเชื่อมันระเหิดไปหมดแล้วและความตระหนักแน่แก่ใจได้แปรความปราโมทย์ให้กลายเป็นความหื่นหรรษาไปแทบว่าจะครองสติเอาไว้ไม่อยู่ คุ่นแสมในตอนนี้ได้หลุดล่องไปแล้ว แต่ผมก็หมดที่จะพูดอะไรกับเธอได้ คงได้แต่ยืนแข่งขาสั่นพิศเพลินเธอเป็นไอ้เบื้ออยู่ยงนั้น

ผมเองก็อยากเห็นตัวเองในตอนนั้นเหมือนกัน สีหน้าและ নয়น์ตาคงจะกลัดมันอย่างเห็นได้ชัด และเธอก็คงจะเห็นยงนั้น เพราะเธอได้ขับขึ้นว่า “เฮ้อ! มัวแต่ยืนอึ้งกะทิงเป็นเด็กโบราณอยู่นั่นเอง ถอยออกไปรอข้างนอกก่อนซี สุภาพสตรีจะได้ลูบตัวได้ตามสะดวกบ้าง”

ผมเพิ่งหลุดปากคำว่า “ครับ” ออกมาได้เป็นคำแรก แต่มันก็แหบแห้งและปร่าจนแทบจะไม่ใช้ภาษาคน ผมถอยผลุบออกมาแล้วยืนพิงฝาอยู่ข้างประตูซึ่งผมไม่ทันคิดจะปิด พยายามตั้งสติอารมณ์บางส่วนเอาไว้ให้จงได้ แต่อีกบางส่วนใหญ่ๆ ผมปล่อยให้มันแตกเพร็ดไปอย่างออกรสออกชาติ

“เด็กโบราณ” คำนี้ของเธอแสดงใจผมหยิวหนึ่ง มันเป็นคำเดียวกับที่เพื่อนนักเรียนร่วมชั้นของผมมันชอบเรียกล้อผมเพราะความเป็นนักเรียนโคงของผม ส่วนเธอจะหมายความว่าอะไรผมไม่ทราบได้ และไม่สนใจจะทราบด้วยเพราะได้เลิกสนใจเสียแล้วในตอนนั้นเองผมไม่รู้ตัวหรอกว่าได้หันตัวไปยืนพิงขอบประตูแล้วเธอยืนก้มเอาน้ำลูบตัวและหลังไหล่ตั้งแต่เมื่อไร จนกระทั่งเธอเสร็จสรรพและได้เงยตัวขึ้นหันมาเห็นนะแหละ ก็ทำเอาผมจ้งจ้งไปอีก คุณบุญเลี้ยงคลี่เสื้อยืดแพรออกปิดทรวงแล้วเดินกอดอกสองมือออกมาที่ประตู

“ช่างขอบคุณเสียจริงนะ” เธอออกปากเป็นเชิงสัพยอก “จะดูให้มันเป็นอะไรขึ้นมาหือ-เด็กโง่”

ผมชอบใจในน้ำเสียงสัพยอกเป็นกันเองของเธอในสถานการณ์เช่นนี้ และให้นี้กรักและขอบคุณเธอขึ้นมาอีกไม่รู้ว่่ากี่เท่า และก็ตอนนี้เองที่ถ้อยคำของผมได้พรั่งพรูออกมา ผมพูดเสียดยาว แต่ก็คงได้ความแค่ว่าอยากจะบอกว่าผมไม่มีเจตนาจะละลาบละล้วงเข้ามา ที่เข้ามาก็เพราะไม่รู้จริงๆ ว่าเธออยู่ในห้องน้ำ ผมเห็นเธอถือหนังสือขึ้นไปข้างบนในตอนนั้น ก็นึกว่าเธอขึ้นไปหลับแล้วจึงได้เข้ามา แล้วผมก็ขอโทษขอโพย และก็ตรงนี้แหละที่เธอได้ตัดบทขึ้นมาว่า “แต่เธอก็ไม่ได้เสียใจอะไรไม่ใช่หรือ ดีใจเสียด้วยซ้ำนะน่า...จริงไหม เอาเถอะ อย่าตีโพยตีพายไปเลย ไหนๆ เธอก็เห็นฉันเกือบหมดแล้ว ก็มีอะไรอยากจะให้เธอช่วยทำสักอย่างอยู่เหมือนกัน ล้างเนื้อล้างตัวแล้วฟอกสบู่มือให้สะอาดเชียวนะ เสร็จแล้วไปหาฉันที่ห้องสมุด เอ...ขึ้นไปข้างบนก็แล้วกัน ข้างบนดีกว่า เพราะฉะนั้นจงล้างเท้าเสียให้สะอาดด้วย-นะ”

เธอออกเดินผ่านหน้าผมไป ผมแลตาม หยาดน้ำเกาะเนื้อขาวราวกับหยวกของเธอให้พร่าวไปหมด และชุ่มกางเกงด้านหลังเป็นรูปสามเหลี่ยมคว่ำแหลมลงจรดกับง่ามของปลีกัน ผมแลตามไปจนลับแล้วรีบเข้าห้องน้ำ ผมไม่กล้าคาดเดาว่าเธอจะวานให้ผมทำอะไร แต่ถึงอย่างไรผมก็อดคาดคะเนเอาไว้อย่างกว้างขวางไม่ได้ ฉะนั้นแทนที่ผมจะฟอกสบู่ให้สะอาดแต่่มือ ผมจึงอาบน้ำฟอกสบู่ให้สะอาดสะอาดหมดทั้งตัว แล้วเดินตัวเปียกขึ้นบันไดไปชั้นบน

มันให้ดูจะเป็นใจรับรองคำทำนายทายทักของคุณบุญเลี้ยงเสียจริงๆ ในข้อที่ว่าผมมีมโนกรรมอยู่กับเธอ ทั้งที่ผมบอกแล้วว่าผมไม่เคยได้กล้ากราบขึ้นไปชั้นบนของบ้านใหม่ ห้องแรกที

ผมเลือกเปิดเข้าไปเป็นห้องนอน สวยหรู น่าบรมสุข และปลูกเจ้าอารมณ์ผมยังกะอะไรดี ที่แรกผมนึกว่าผมมาถูกที่แล้ว เพราะมันต้องไม่ใช่ห้องนอนของคุณขจรแน่ๆ แต่ทว่าในนั้นก็หาได้มีคุณบุญเลี้ยงรอรออยู่ไม่ เธออยู่อีกห้องหนึ่งซึ่งใช้เป็นที่โอรุานสำหรับนั่งๆ นอนๆ เป็นงานอดิเรกประจำวัน เป็นห้องซึ่งมีประตูหน้าต่างเปิดโล่งโถงอยู่มากมายเสียจริงๆ เธอนอนคว่ำตะแคงหน้าหนุนท่อนแขนอยู่เก้าอี้หวายยาว ผมยังไม่มีแกใจจะตะกลามตาจางจ้วงท่อนกายส่วนที่ล่อนจ้อนของเธอในทันทีหรอก และจะเป็นด้วยสัญชาตญาณระแวงภัยหรือเป็นด้วยความพิรุณในใจก็ไม่ทราบได้ ผมได้กวาดนัยน์ตาเล็งแลออกไปตามประตูหน้าต่างทุกช่องบรรดามี แล้วยังก็สบายใจได้ว่าทุกช่องทางเหล่านั้นอยู่ในมุมที่อับสายตาดูจากเรือนหลังอื่น...โดยเฉพาะจากบ้านหลังใหญ่

ผมไม่รู้หรอกว่าเธอแลดูผมอยู่จนกระทั่งได้ยินเสียงวงๆ ถามขึ้นมา “เป็นห่วงเนื้อตัวแทนฉันหรือ-พ่อจัน” ผมพูดไม่ออก ได้แต่กราบเข้าไปคุกเข่าลงข้างเก้าอี้หวายและข้างท่อนตัวที่เปล่าเปลือยของเธอ ลูกตาของผมมันคงจะขมิ้มมันอาการเองานเป็นบ้า เพราะเห็นเธอมองตามผมแล้วยิ้มหัวเป็นเชิงสัพยอกก่อนที่จะพยักพืดไปทางโต๊ะเล็กที่หัวเก้าอี้ “ช่วยเอาก้อนน้ำแข็งในชั้นนั้นดูหลังให้ทีเถอะ”

ผมลุกไปหยิบเอามันมาทั้งชั้นลงหิน เลือกลงก่อนที่เหมาะมือ และเอาด้านที่เรียบที่สุดดูดูไปไปตามเนื้อหลังอันอวบและหน่นของเธอ เธอบ่นเรื่องอ่างอาบน้ำที่สั่งเอาไว้แต่ยังไม่ได้มาสักที และบอกว่าถ้าได้มาแล้ว เธอตั้งใจจะลงไปนอนแช่น้ำเล่นให้ชุ่มยังไร ของใช้ของเธอล้วนแต่เป็นของ “สั่ง” มาแทบทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้า รองเท้า ของใช้กระจุกกระจิก รวมทั้งหนังสือต่างประเทศด้วย ที่แรกผมก็ไม่เข้าใจว่าเธอสั่งจากห้างไหนร้านไหน มันถึงได้ไม่ค่อยจะมาทันใจ ภายหลังผมจึงทราบว่าเป็นของที่สั่งมาจากปีนังและสิงคโปร์

เธอพูดบ่นอยู่สักครู่แล้วก็หลับตานิ่งไป ปล่อยให้ผมใจจดใจจ่ออยู่กับแผ่นหลังของเธอได้ถนัดถนี่และฟุ้งสร้านได้ดียิ่งขึ้น แรกผมก็ใช้มือเดียวอย่างหยิบโย่ง โดยที่ไม่ค่อยจะกล้าให้มือถูกต้องเนื้อซึ่งก้อนน้ำแข็งจะมีสิทธิเต็มที่อยู่ตามลำพัง ครั้นน้ำแข็งละลายเนืองนอง ผมจึงเอาอีกมือช่วยปาดเช็ดให้ พอมือที่กุมก้อนน้ำแข็งหมดได้สักสามก้อนมือที่ทำหน้าที่ปาดเช็ดก็ไถลไปถึงเต่งเต่าที่ล้นปรีเพราะถูกทับออกทั้งสองข้างตัว แม้มือจะเย็นชา มันก็รู้สึกได้ถึงสัมผัสอันราวได้กับกระตบของทิพย์ ทำยที่สุดผมก็เหลือที่จะทนทานต่อไปได้หวั่นไหว ผมยังมีมือเอ้าขึ้นกำไว้เหนือหลังของเธอทั้งสองข้าง ผมรู้ตัวว่าถ้าขึ้นแตะต้องและพิศดูเธออีกต่อไปอีกนิดเดียวอะไรมันจะเกิดขึ้นกับสรีระของผม ผมยกมือขึ้นกำไว้และหลับตาแน่น มันช่างเป็นเรื่องทรมาทรรกรรมที่แสนน่าติดเนื้อต้องใจเสียนี้กระไรเลย คุณพระเจ้าช่วย! ฝีสางเทวดา! ฝีบ้านผีเรือน! ...มันเรื่องอะไรกัน...อะไรกัน

ที่มันดลใจให้เธอยอมให้ผมแตะต้องและมองเห็นเนื้อเปล้าของเธอได้ทุกซอกซอก ก็แล้วอะไรอย่างเดียวกันนั่นแหละ ทำไมมันถึงไม่ดลใจให้ผมกล้าทำอะไรลงไปอย่างที่ใจอยากใคร่

อะไรก็ช่างมัน! คงจะมีสักวันหนึ่งหรอกนะ ถ้ามันจะยังมีวันวิเศษยังนี้อยู่ต่อไป...นี่เป็นถ้อยความที่ใจภาวนาของผมมันตอบเอาเอง

ผมนั่งหลับกำมืออยู่ยั้งนั้งนานสักก็มากน้อยก็เหลือที่จะทราบ ก่อนจะได้ยินเสียงง่วงๆ ของคุณบุญเลี้ยงเอ่ยขึ้นว่า “เอาละ-พ่อจัน วันนี้พอกันที ขอบใจนะ” นำประหลาดที่คำบอกเลิกของเธอแทนที่จะทำให้ผมอาลัย กลับทำให้ผมโล่งใจจนแทบจะลึงโลด ผมลุกขึ้นออกจากห้องนั้นทันที แทบก่อนที่ผมจะคิดลืมนิดเดียวอีก แล้วกลับลงไปข้างล่าง ลงมานั่งสงบสติอารมณ์อยู่ที่ห้องสมุด และบดย่อยประสบการณ์อันทรงเสน่ห์อย่างแสนมหานั่นเป็นที่เพลิดเพลิดอยู่ ลักษณะการที่มาอยู่โดดเดี่ยวของผมในตอนนี พอดีจะยืมสำนวนฝรั่งมาอุปมาแบบประยุกต์ไว้ว่า เหมือนเกิดการเจ็บใจกรายๆ ที่รู้ตัวดีว่า ถึงจะอยู่นานต่อไปสักเท่าไรกำลังนั้น ก็คงไม่กล้าทำอะไรลงไปตามที่ใจอยากใคร่จนเจียนเสียสติ และก็เพราะเหตุนี้แหละ ผมจึงแทบจะลึงโลดที่พันๆ ทรมานมาเสียได้...ดีที่ว่าจะต้องทนอยู่ไปทั้งๆ ที่รู้ดีว่าปลายทางมันด่วน

ถึงยังไรผมก็ไม่ลืมคำว่าบอกเลิกของเธอยังได้ฝากความหวังไว้เป็นที่อุ่นขวัญ วันนี้พอกันที...ก็เป็นอันว่าวันหน้ายังมีอีก วันอันวิเศษซึ่งผมให้นี้กสังสรรค์ว่าจะสนใจเข้าสักวัน”
(นวนิยายหน้า 121-128)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 กระบวนการสร้างความหมาย : คุณบุญเลื่องวานให้จันเอาน้ำแข็งลูบหลังให้

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้าง ความหมาย
เม็ดขนาดปลายนิ้วก้อย บนฐานค่อนข้างกว้าง	หัวนมของคุณบุญเลื่อง	การใช้ภาษาเขียนเปรียบเทียบ "หน้าอกของเพศหญิง"
ขมิงตั้งเป็นเม็ดอยู่เสมอ อย่างที่ผมนึกกวาดเอาไว้	นมของคุณบุญเลื่องเต่งตึง เหมือนกับที่จันเคยคิดไว้	การใช้ภาษาเขียนเปรียบเทียบ "หัวนมของเพศหญิง"
มันทั้งวิญญาณและรบกวนใจ จะให้ระเบิดระเบิดออกมา	จันได้เห็นแผ่นหลังของคุณ บุญเลื่องแล้วเกิดความรู้สึก ที่จะถึงจุดสุดยอด	การใช้การบรรยายด้วยตัว อักษรถึงการมีความรู้สึกทาง เพศและความต้องการที่จะ สำเร็จความใคร่
ความตระหนักแน่แก่ใจได้ แปรความปราโมทย์ให้ กลายเป็นความสิ้นหวังไป แทบว่าจะครองสติเอาไว้ไม่ อยู่	จันมีความต้องการทางเพศ	การใช้การบรรยายด้วยตัว อักษรถึงการมีความต้องการ ทางเพศ
สีหน้าและนัยน์ตากงจะกลัด มันอย่างเห็นได้ชัด	จันมีความต้องการทางเพศ	การใช้การบรรยายด้วยตัว อักษรถึงการมีความต้องการ ทางเพศ
พยายามตั้งสติอารมณ์ส่วน เอาไว้ให้จงได้ แต่อีกบางส่วน ใหญ่ๆ ผมปล่อยให้มันแตก เพริดไปอย่างอกรสออก ชาติ	จันนึกถึงการร่วมเพศกับคุณ บุญเลื่อง	การจินตนาการถึงการร่วม เพศ
ห้องนอน สวยหรู <u>น่าบรมสุข</u> และปลุกเร้าอารมณ์ผมยัง กะอะไรดี	สิ่งที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ของจัน	การใช้การบรรยายด้วยตัว อักษรถึงสิ่งที่ช่วยกระตุ้น อารมณ์ทางเพศ

ผมยังไม่มีแก้ไขจะตะกลามตาจบบ้างท่อนกายส่วนที่ <u>ล่อนจ้อน</u> ของเธอในทันทีหรือ	แผ่นหลังของคุณบุญเลื่อง	การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษรถึงร่างกายส่วนที่เปลือย
ปล่อยให้ผมใจจดใจจ่ออยู่กับแผ่นหลังของเธอได้ถนัดถนี้และ <u>หึงสร้าน</u> ได้ดียิ่งขึ้น	จันจินตนาการถึงการร่วมเพศ	การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษรถึงการจินตนาการถึงการร่วมเพศ
ผมรู้ว่าถ้าขึ้นแต่ต้องและพิศดูเธออีกต่อไปอีกนิดเดียวอะไรมันจะเกิดขึ้นกับ <u>สรีระ</u> ของผม	อวัยวะเพศของจันเกิดการแข็งตัว	การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษรถึงอวัยวะเพศชายจะมีการแข็งตัวเมื่อมีความรู้สึกทางเพศ
ทำไมมันถึงไม่ดลใจให้ผมกล้าทำอะไรลงไปอย่างที่ <u>ใจอยากใคร่</u>	จันอยากร่วมเพศกับคุณบุญเลื่อง	การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษรถึงการมีความต้องการทางเพศ
และบดย่อยประสบการณ์อันทรงเสน่ห์อย่างแสนมหานั่นเป็นที่ผลิตเพลินอยู่	จันมีประสบการณ์ที่น่าจดจำ ตอนที่กำลังเอาก้อนน้ำแข็งลูบไล่ไปบนแผ่นหลังของคุณบุญเลื่อง	การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษรถึงประสบการณ์เรื่องเพศที่น่าจดจำ
ไม่กล้าทำอะไรลงไปตามที่ <u>ใจอยากใคร่</u>	จันไม่กล้าร่วมเพศกับคุณบุญเลื่องเหมือนที่คิดเอาไว้	การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษรถึงการมีความต้องการทางเพศ แต่ไม่กล้าที่จะร่วมเพศเหมือนกับที่ต้องการ
ดีกว่าจะต้องทนอยู่ไปทั้งๆ ที่ <u>รู้ดีว่า</u> ปลายทางมันด่วน	จันไม่ได้ร่วมเพศกับคุณบุญเลื่อง	การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษรถึงการไม่ได้ร่วมเพศ
วันอันวิเศษซึ่งผมให้ <u>นิกสังหรณ์</u> ว่าจะ <u>สนใจ</u> เข้าสักวัน	จันได้ร่วมเพศ	การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษรถึงการร่วมเพศ

2.3 การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลร่วมสายโลหิต

ฉาก : คุณแก้วตั้งครรภกับ...?

“ก็ได้! ฉันก็ยังงี้ก็แล้วกัน...ทำไมถึงต้องเป็นคุณขจร?” ยังกะแฉ่หวด เธอหันขวับมาและตวัดหางตาใส่ผมอย่างกับจะกินเนื้อ บทบาทนี้ก็อีกนะแหละ-มันมีทั้งจริงและแสร้งระคนกัน ที่เป็นจริงนั้นก็คือภายในใจเธอกำลังด่าผมอยู่เป็นชั้ยนตร์ ที่เสแสร้งก็คืออาการเกรี้ยวบนผิวหน้าของเธอซึ่งพรางอาการใจเสียเอาไว้ เพราะเธอนึกปลอบตัวเองมาตั้งแต่ตอนบ่ายวานนี้ว่า ผมไม่รู้อะไรจริงและแกล้งกระทบหลอกไปอย่างนั้นเอง บัดนี้เธอได้มารู้แน่แกใจเสียแล้วจึงทนหลอกตัวเองอยู่ไม่ไหว ก็ได้แต่คิดหลอกผมแทนไปพลางๆ ก่อน และมันทำให้ของเดิมซึ่งดูบัดชบอยู่นั้นเป็นที่น่าสังเวชไปอีก โห่เอ๋ยเด็ก!

“ไม่ตอบ? ไม่อยากตอบก็ไม่เป็นไร ผมจะตอบให้เอง...” ผมเองก็รู้สึกว่าจะออกจะทารุณแต่ก็จำต้องทำ มันจำเป็น...คุณจะว่าผมทำตัดไม้ซ่มนามหรืออะไรเทือกนั้นก็ได้เพราะอันที่จริงมันก็ทำนองนั้นแหละ ผมมันต้องทำอยู่เอง ขึ้นปล่อยไว้จนลวงเลยเส้นสำคัญคือการแต่งงานไปแล้วอาการของเธอก็จะหนักขึ้นกว่านี้หลายเท่า เพราะเธอยังได้ใจที่นึกว่าหลอกใครได้ไปเสียทุกคน ฉะนี้เองผมจึงกระหน่ำเธอต่อไปอย่างไม่ปราณี “เพราะฤทธิ์เหอไงล่ะ เหอเครื่องแบบอันแสนหวานของนักเรียนนายร้อย อยากได้ดาวบนบ่าของร้อยตรีพร้อมไว้เป็นหวานใจ (ต้องขอก๊ายไปถึงสาวเครือฟ้าด้วย ใจจริงผมไม่ได้กระแหนะกระแหนเธอเลย ที่ปากมันเหอไปก็เพราะไม่มีอะไรจะด่าผู้หญิงที่เหอกระปี้วกระปี้สั้นอยู่ในสมัยนั้นได้สะใจเท่าเอ๋ยถึงชายชาติทหารอย่างร้อยตรีลูกแห่งคนนั้น) เอาไว้เป็นมิ่งขวัญสำหรับรอดเพื่อนให้มันทรูเล่นเหมือนต้นไม้ติดไฟเฉลิม...”

เธอพูดตอบโต้ออกมาคำสองคำด้วยสีหน้าซึ่งเปลี่ยนเป็นยโสอย่างจนตรอก ผมได้ยืนว่าเธอว่าอะไร แต่ผมไม่สนใจเสียแล้ว ตราบใดที่มันไม่ใช่คำด่าทอซึ่งผมจะไม่ยอมให้เธออีกแล้ว “เอาเหอมาผสมกับเหิน หน้าก็เลยยังมีดใหญ่ ไม่มีใครคิดหน้าคิดหลังซินะ ลูกพ่อเดียวกันมีใครเขาทำกันมั่ง... (นวนิยายหน้า246-247)

ตารางที่ 8 กระบวนการสร้างความหมาย : คุณแก้วตั้งครรภกับ...?

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้างความหมาย
สีหน้าซึ่งเปลี่ยนเป็นยิ้มได้อย่างฉับพลัน	คุณแก้วยอมรับว่าต้องกับคุณชจร	การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษรถึงการยอมรับว่าได้ร่วมเพศ จนเกิดตั้งครรภ
“เอาเห่มาผสมกับหีนี หน้าก็เลยยังมีดใหญ่ ไม่มีใครคิดหน้าคิดหลังขึ้นนะ ลูกพ่อเดียวกันมีใครเขาทำกันมั่ง”	คุณแก้วมีความต้องการจะร่วมเพศ / คุณแก้วต้องกับคุณชจร	การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษรถึง “หีนี” หมายถึงการมีความต้องการทางเพศ / คุณแก้วต้องกับคุณชจร ซึ่งเป็นลูกของคุณหลวงเหมือนกัน

2.4 พวกที่มีความผิดปกติในวิธีการปฏิบัติทางเพศ

2.4.1 พวกที่ผิดปกติในด้านต้องการทางเพศ

ตัวละครที่มีพฤติกรรมดังกล่าว มีดังนี้

2.4.1.1 ตัวละคร “คุณหลวง” คุณหลวงเป็นคนที่มีความต้องการทางเพศสูงมาเขาสามารถมีความสัมพันธ์ทางเพศได้กับผู้หญิงทุกวัย จนแทบจะกล่าวได้ว่าผู้หญิงทุกคนในบ้านวิสนั้นที่ล้วนแล้วแต่เคยร่วมเพศกับคุณหลวงทั้งสิ้น คุณหลวงเลิกพฤติกรรมดังกล่าวเมื่อเขามีอาการกามตายด้าน ยกตัวอย่างเช่น

ฉาก : จันตื่นขึ้นมาเห็นคุณหลวงกำลังร่วมเพศกับน้ำวาด

...โลกของเด็กในวัยรานั้นจะมีที่สังเกตได้ถนัดชัดแจ้งที่สุดว่ามันลวงผ่านไปก็ตรงเวลากลางวันและกลางคืนนะแหละ กลางวันแล้วก็กลางคืน...พอโลกมืดค่ำก็เข้าอนเสียดที่ พอตื่นขึ้นมาโลกก็สว่างใสดวงเดิม มีดแล้วก็สว่าง...สลับกันไปเรื่อยๆ แต่แล้วก็มืออยู่นหนึ่งที่เกิดมีความสว่างอีกอย่างหนึ่งแปลกปลอมเข้ามาแทรกอยู่ระหว่างความมืดกับความสว่างที่เคยๆ มา มันเป็นความสว่างที่อมเหลืองอมเทากระดำกระด่างยังไรขอบกล และมีเสียงเหมือนมีลมเข้ามาพัดเป็นจังหวะอยู่ใกล้ๆ ผมนอนมองความสว่างกระดำกระด่างและนอนฟังเสียงที่เหมือนลมพัดกระชั้น ถึ บ้างห่างบ้างนั้นอยู่ด้วยความงงงาย และแล้วก็จับได้ว่าในความเงิบเขียบนั้นยังมีอีกเสียงหนึ่งคลออยู่ด้วย มันคุ่นหูเสียจนไม่ได้ยินเสียงมันในตอนแรก ทั้งที่มันอาจจะจะเป็นเสียงแรกที่ได้ยินก็ได้

เสียงนั้นก็คือเสียงกรีดครอลของตะเกียงลานที่อยู่ข้างมุ้ง จันตะเกียงลานก็ยังคงอยู่ณะซี จันมันก็ไม่สว่างจริงนะซี พอสำเนียงได้เช่นนี้ผมก็จับได้ว่าเสียงที่เหมือนลมเข้ามาพัดอยู่ในมุ้งนั้น ที่แท้ก็เป็นเสียงลมหายใจนั่นเอง...และไม่ใช่เสียงเดียวด้วย เพราะเป็นเสียงหายใจแข่งกัน ใครกัน! ในมุ้งนอกจากผมก็มีน้ำवादอีกคนเดียว ผมหันไปทางน้ำवादแล้วก็ต้องผุดลุกขึ้นนั่งทันที

...อะไรกันนั่น!

ผู้ใหญ่สองคน มีแต่ตัวเหมือนเด็กตอนอาบน้ำ กำลังนอนซุกซนกันอย่างน่าจะโดนเขียนเสียเอง ผมไม่เคยเห็นและไม่เคยนึกว่าจะเห็น เมื่อมาเห็นตาตาดูอยู่ยังงั้นผมก็รู้สึกป่วยไข้ไม่สบายไป ความรู้สึกที่แท้ของผมมันเหมือนกับอยู่ๆ ก็มาเจอผู้ใหญ่กำลังเล่นถ่ายปัสสาวะรดกันอยู่ และผู้ใหญ่คู่นี้...คือน้ำवादกับบิดาผมเอง

น้ำवादตกใจเมื่อเห็นผมลุกขึ้นนั่งมองและทำท่าจะเลิกเล่นซนเดี๋ยวนั้น แต่บิดาผมไม่ยอมเลิกแม้ว่าน้ำवादจะพูดกระซิบกระซาบด้วยเสียงดุษังไร แต่เสียงของเขาแข็งแรงกว่า สองคนพูดต่อปากต่อคำกันโดยที่ผมฟังไม่ออก ก็เถียงกันนะแหละ ที่สุดน้ำवादก็เป็นฝ่ายแพ้...เลิกพูดและทำให้เขาเลิกซนไม่ได้ ทั้งๆ ที่รูปร่างน้ำवादก็ดูแข็งแรงกว่ารูปร่างผมๆ ยาวๆ ของบิดาผม ตลอดเวลาที่ว่านี้เขาไม่ได้ชะงักอะไรที่กำลังซนอยู่เลย และไม่ได้ละลูกนัยน์ตาไปจากผมเลย ผมแฉเห็นสีขาของลูกนัยน์ตาของเขาได้ถนัดในความสว่างมอๆ ภายในมุ้ง เขาทำและมองผมอยู่ยังงั้นเรื่อย ๆ แม้ว่าน้ำवादจะเอามือยกขึ้นปิดหน้าปิดตาตัวเองเสีย เขาก็ไม่ใส่ใจจะเหลียวแล ตอนนี้นผมชักจะง่วงขึ้นมาเต็มทีอีกแล้วก็เลยเปลี่ยนทำเป็นนอนลงดู ตอนหลังนี้ผมเห็นแต่นัยน์ตาของเขาเท่านั้นแหละ ที่นี้เองมือของน้ำवादก็เอื้อมมาปิดตาผมเสีย และกระซิบบอกด้วยเสียงที่ฟังดูแปลกหูว่า “นอนเสีย-ลู่ก คนดินนอนหลับเสีย” (นวนิยายหน้า 50-51)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 กระบวนการสร้างความหมาย : จันตื้นขึ้นมาเห็นคุณหลวงกำลังร่วมเพศกับน้ำवाद

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้าง ความหมาย
ผู้ใหญ่สองคนมีแต่ตัวเหมือนเด็กตอนอาบน้ำกำลังนอนซุกซนกัน	คุณหลวงกับน้ำवादกำลังร่วมเพศกัน	การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษรถึงการร่วมเพศ
ที่แท้ก็เป็นเสียงลมหายใจนั่นเอง...และไม่ใช่เสียงเดียวด้วย เพราะเป็นเสียงหายใจแข่งกัน	เสียงหายใจของคุณหลวงกับน้ำवादในขณะที่กำลังร่วมเพศกัน	การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษรถึงเสียงที่เกิดขึ้นระหว่างการร่วมเพศ
ก็มาเจอผู้ใหญ่กำลังเล่นถ่ายปัสสาวะรดกันอยู่	คุณหลวงกับน้ำवादกำลังร่วมเพศกัน	การใช้ภาษาเขียนเปรียบเทียบ "การร่วมเพศ"
น้ำवादตกใจเมื่อเห็นผมลุกขึ้นนั่งมองและทำท่าจะเลิกเล่นซนเดี๋ยวนั้น	น้ำवादจะเลิกร่วมเพศ	การใช้ภาษาเขียนเปรียบเทียบ "การหยุดร่วมเพศ"
ที่สุดน้ำवादก็เป็นฝ่ายแพ้...เลิกพูดและทำให้เขาเลิกซนไม่ได้	คุณหลวงไม่ยอมเลิกร่วมเพศ	การใช้ภาษาเขียนเปรียบเทียบ "การไม่หยุดร่วมเพศ"
ตลอดเวลาที่ว่านี่เขาไม่ได้ชะงักอะไรที่กำลังซนอยู่เลย	คุณหลวงกำลังร่วมเพศกับน้ำवाद	การใช้ภาษาเขียนเปรียบเทียบ "การร่วมเพศ"
ที่นี้เองมือของน้ำवादก็เอื้อมมาปิดตาผมเสีย และกระซิบบอกด้วยเสียงที่ฟังดูแปลกหูว่า "นอนเสีย-ลูก คนตื่นนอนหลับเสีย"	น้ำवादพูดกับจันในขณะที่กำลังร่วมเพศกับคุณหลวง	การใช้บทสนทนาในการสร้างความหมาย ถึงเสียงพูดของตัวละครในขณะที่กำลังร่วมเพศ

ฉาก : คุณหลวงร่วมเพศกับสาวใช้ในห้องสมุด

...มาบ่ายวันนั้น พอผมหยุดวิ่งและหันไปพนมมือขึ้นไหว้จดหน้าผากที่ก้มลงแล้วเงยขึ้น หมายถึงรับอิ้มจากแม่อย่างเคย ผมรู้สึกเหมือนหัวใจผมกลวงโป้ไปทันที...รูปแม่หายไป มีรูปผู้ชาย มีหนวดมาทำผึ่งอยู่แทน ก็รูปคุณหลวงบิดาผมนั่นแหละ แต่ใจผมตอนนั้นมันไม่ยอมรับรู้ว่าจะเป็นใครหน้าไหนทั้งนั้นที่มาทำกลั่นแกล้งถือดี น้ำตาของเด็กที่ร้องไห้ยากทะเล้นออกมา แล้วผมก็ตะเบ็ง ออกมาลั่นบ้านว่า “แม่หายไปไหน! ใครเอาแม่เขาไป” ...ผมวิ่งร้องลั่นๆ ยังนั้นไปตลอดทางจนถึง ตัวของน้ำवादทางหลังบ้าน น้ำवादก็ดูตื่นตกใจไม่แพ้ผมเหมือนกัน จันน้ำवादก็เพิ่งรู้เหมือนกันชื่อว่า แม่หาย...น้ำवादยังตกใจเลย! น้ำवादกอดผมแน่นจนผมร้องไม่ออกทั้งร้องไห้และร้องตะเบ็ง แล้วเดียวน้ำवादก็พยายามพูดพยายามปลอบซึ่งกลับเป็นการขัดใจผมอย่างร้ายจันน้ำवादก็รู้ก่อนแล้ว ซี้...ทำไมยังปล่อยให้ทำได้! ผมฟังอะไรไม่ได้ศัพท์ทั้งนั้น ผมจับได้แต่ว่า...คุณพ่อเอาไป...ไม่หายไปไหนหรอก...อยู่ในห้องสมุด แต่ผมหรือจะยอมเชื่อง่ายๆ ระหว่างแม่กับผมก็มีแต่รูปถ่ายอย่างเดียวเท่านั้น หมดเสียแล้วผมก็เป็นอันไม่มีแม่เหลืออยู่อีกเลย! ผมสลัดหลุดจากน้ำवादแล้ววิ่งย้อนกลับมาที่ห้องโถงหน้าอีก มาทูปประตูห้องสมุดอยู่ตึกๆ และตะโกนใส่มั้หน้าที่เป็นบานประตู “เอาแม่เขามาอะ! เอาแม่เขามา!” แล้วผมก็คว้าลูกบิดหมุนดันเต็มแรง...แปลกแฮะ! ผมล้มคะมำเข้ามาในห้องได้ประตูไม่ได้ใส่กลอน! ในห้องมืดทึมน่ากลัวนั้นผมแลเห็นร่างขาวๆ ของคนสองคนงโย่งงหยกอยู่ที่เก้าอี้ยาวตัวใหญ่ข้างฝาตรงข้างใต้ที่ผมเคยเห็นแชนรูปผู้หญิงกับผู้ชายแก่ แล้วสองคน ผมลุกขึ้นได้ก็แล่นเข้าไปที่สองคนนั้น คนหนึ่งนะ “คุณพ่อ” แน่ละ อีกคนไม่รู้ใคร รู้แต่เป็นผู้หญิงเพราะเสียงร้องตกใจเมื่อแต่ก็ เขาจับสองมือผมที่ทูปตีเขาไว้ ผมดันถีบดินตะและร้องเร่าๆ อยู่นั่นแล้วว่า “เอาแม่เขามาอะ!! อย่าทำอะไรแม่เขา!” คุณหลวงลากผมกรุดไปที่ประตูทั้งๆ ที่แลเห็นตัวขาวๆ อยู่ยงนั้น (นวนิยายหน้า 291-292)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 กระบวนการสร้างความหมาย : คุณหลวงร่วมเพศกับสาวใช้ในห้องสมุด

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้างความหมาย
ในห้องมีดึกที่ม่านกัสนั้นผมแลเห็นร่างขาวๆของคนสองคนงโย่งงหยกอยู่ที่เก้าอี้ยาวตัวใหญ่	ลักษณะท่าทางของคุณหลวงที่กำลังร่วมเพศกับสาวใช้ในห้องสมุด	การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษรถึงลักษณะท่าทางของการร่วมเพศ
คุณหลวงลากผมกรุดไปที่ประตูที่งที่แลเห็นตัวขาวๆอยู่ยงงัน	คุณหลวงเปลือย	การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษรถึงการไม่ได้สวมใส่เสื้อผ้า

2.4.1.2 ตัวละคร “จัน” เริ่มมีความสัมพันธ์ทางเพศตั้งแต่อายุ 17 ปี สาเหตุที่เขามีเพศสัมพันธ์เร็ว อาจเนื่องมาจากว่า คุณหลวงมีความต้องการทางเพศสูง เรื่องเพศจึงถือเป็นเรื่องปกติของจัน จันมีความสัมพันธ์ทางเพศกับสายสร้อยเป็นคนแรก แล้วเขาก็นอนกับสายสร้อยอีก 2-3 ครั้ง (แต่ปรากฏในภาพยนตร์ครั้งเดียว) หลังจากนั้นจันก็นอนกับผู้หญิงอื่น จนมาพบคุณบุญเลื่อง จันก็มีเพศสัมพันธ์กับคุณบุญเลื่อง ชีวิตของเขาวนเวียนอยู่กับเรื่องกามารมณ์ จนเขามีอาการกามตายด้าน

ฉาก : จันร่วมเพศกับสายสร้อย

...แล้วโอกาสปลอดภัยหนึ่ง เคนก็จัดให้มีนัดแบบแฝดต่อหนึ่งชั้นโดยไม่ให้สายสร้อยรู้ตัว เพราะถึงจะเป็นหญิงเจ้าชู้ปานใด สายสร้อยก็ไม่ถึงกะวิปริตอย่างแม่แหวนซึ่งเด็กชายรุ่นๆ ในบ้านให้สัญญาเป็นเอกฉันท์กันว่า “แม่เหริญทอง” เมื่อตอนที่สายสร้อยสะเทิมเข้ามาในห้องมีดึกๆ ของเคนนั้น ผมยืนแฉงเหลี่ยมมีดที่มีดกว่าตรงมุมห้อง และยังคงยืนแฉงอยู่ยงงันนั้นในระหว่างที่เอยเปิดการเจรจา

“นี่-สายสร้อย ฉันมีเรื่องจะขอแรงให้ช่วยสักหน่อย”

“แล้วค่อยพูดกันไม่ได้หรือ” แม่หญิงถามเชิงพ้อพลางถอดเสื้อชั้นในที่สวมมาตัวเดียวออกอย่างคนเคยกัน

“พูดเสียเดี๋ยวนี้แหละ เพราะสายสร้อยจะต้องช่วยกันเดี๋ยวนี้แหละ”

“ช่วยอะไรกันนะเออ...ดึกๆ ตื่นๆ” เสียงแม่หญิงถอนรำคาญ ผมได้ยินเสียงเข็ดขุดเงินลงกองกับพื้นกระดาน ตอนนี่เองที่ผมรู้สึกหัวใจผมเกิดสั่นรีวๆ ขึ้นมา จนออกนึกวิตกว่าคืนนี้คงจะไม่ประสบความสำเร็จเพราะเกิดเหลวเสียเอง...แต่แล้วที่ไหนได้!

ที่จริงใจผมมันสั่นรีวๆ ลงไปฝ่าเท้าเลยทีเดียวนะ จนต้องเปลี่ยนเรื่องวิตกไปใหม่ว่าพื้นกระดานตรงที่ยืนมันจะพลอยสะเทือนไปด้วย เพราะเหตุนี้เองผมจึงไม่มีกระใจจะสดับฟังบทเจรจาในตอนหลังของคนทั้งสองได้ แต่ก็พอจะจับหางเสียงปฏิเสธของสายสร้อยได้ว่า “...คุณจันยังเด็กออกอย่างนั้น” และนี่เองที่ทำให้เลือดทะนองของบุรุษอาชาไนยรุ่นจิวเดือดพล่านไปทุกเนื้อหนัง จนกลบอาการตะครันตะครอแทบว่าจะจับไข้เสียให้ได้เมื่อครูนี่จันสนิท ผมกลับพร้อมสรรพเหมือนตอนจะแผ่นโฉมใจท่องคลองเล่นได้ด้วยใจคืออีกครั้ง และตอนนี่เองผมก็ได้ยินเสียงเคนลงมือลงไม้กับแม่หญิงดังเผียะผะ สุภาพบุรุษรุ่นจิวก็เลยทนอยู่ไม่ไหว...ผมก้าวออกไปตะคอกเคนว่า “ทำไมถึงจะต้องตบตีเขาด้วยวะ”

สายสร้อยอุทานออกมาอย่างตระหนก เสียงดังเหมือน “อ๊วย” กับ “ว้าย” ระคนกัน แล้วพลิกตัวหลุนกับที่นอนสบายๆ ของเคนเข้าข้างฝา

“เรียบบร้อยแล้ว-นาย ตามสบายได้” เคนพูดอย่างเป็นการเป็นงานและผละออกไปข้างนอกและปิดประตูให้

สายสร้อยยังคงนอนหันหน้าหาฝาอยู่ยั้งยืนยง ตัวเกลี้ยงและขาวโพลนอยู่ในความมืด คุณจัน-เด็กหน้าใหม่ในวงการเสีอบนพื้นกระดานปูแคร์ ใจคอในขณะนั้นของเขาเป็นอย่างไร หรือ...สงบ มุ่งมั่น และระทึกกระทักกำลังพอดี เขาเอ๋ยกับซีกหลังของหญิงสาวซึ่งทอดยาวเป็นรูปย้วยๆ อยู่ข้างใต้มุ้งสั่วๆ ที่กางสีหู่อยู่ชั่วนาตาปีและตอนนี้ตลบเอาไว้นั้นว่า “นี่-สายสร้อย ถ้าเธอไม่เต็มใจละก็...” ด้วยเสียงแตกพร่ากว่าที่กำลังแตกพานอยู่แล้วเสียอีก และก็พูดได้แค่นั้นเองเพราะซีกหลังที่เห็นอะไรๆ อยู่ นั่นได้หันมาพลิกซีกหน้าขึ้นโดยเอาสองมือแปะปิดลูกตาไว้ ส่วนปากซึ่งไม่มีอะไรปิด เช่นเดียวกับเนื้อตัวส่วนอื่นทั้งหมดนั้นได้ละล้าขึ้นด้วยเสียงกระแง่าเป็นเชิงเร่งรัดอยู่ในที่ว่า “มัวรำไรอยู่ได้-คุณจันก็ ถึงไงก็...ฮึ!” เธอพูดทิ้งๆ ไว้แค่นั้นเอง แต่ผมก็เข้าใจได้เต็มความที่เธอตั้งใจจะพูด สายสร้อยอยากจะรีบๆ ผ่านผมไปถึงเคนเสียเร็วๆ เธอเหยียดผมเป็นปลายอ้อปลายแฉมในขณะที่กระหวัดหวังถึงความเป็นต้นรังของเคน ซึ่งถ้าเป็นการละเล่นอย่างอื่นผมก็คงจะนึกหยิ่งขึ้นมาจนไม่อยากจะเล่นด้วยและคงจะสลัดเท้าออกไปจากที่นั่นแล้ว แต่ทว่าที่มันไม่ใช่อะไรอื่น และเป็นโอกาสที่ย้ายวนให้คะเนิงหามานานนักแล้ว ผมจึงอยากจะจูบสมนาเธอให้สักฟอดในเนื้อถ้อยเฉพาะส่วนที่ตีความได้ว่าเป็นการบอกอนุญาต มันทำให้ผมสะดกสบายใจขึ้นในอันที่จะลงมือขุดหาสมบัติลึกลับตามลายแทงที่รออยู่ตรงหน้า (นวนิยายหน้า 91-93)

ตารางที่ 11 กระบวนการสร้างความหมาย : จันร่วมเพศกับสายสร้อย

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้างความหมาย
จันออกนี้กวิตกว่าคืนนี้คงจะไม่ประสบความสำเร็จเพราะเกิดเหลวเสียเอง	อวัยวะเพศของจันไม่แข็งตัว	การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษรถึงการไม่มีอารมณ์ทางเพศ
คุณจัน-เด็กหน้าใหม่ในวง การเลื้อบนพื้นกระดานปู แคร่	การมีกิจกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นเป็นประจำในห้องนอนของเคน	การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษรถึงการมีกิจกรรมทางเพศที่มีอยู่เป็นประจำ ในสถานที่ที่ไม่เล็ดหลู
เสียงกระเจ้าเป็นเชิงเร่งรัด อยู่ในที่ว่า “มัวว่าได้อยู่ได้- คุณจันก็ ถึงไงก็...ฮึ	สายสร้อยให้จันรีบร่วมเพศ	การใช้บทสนทนาในการสร้างความหมายถึงการร่วมเพศ
สายสร้อยอยากจะรีบๆ ผ่าน ผมไปถึงเคนเสียเร็วๆ	สายสร้อยให้จันรีบร่วมเพศเพื่อที่จะไปร่วมเพศกับเคนต่อ	การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษรถึงการร่วมเพศ
ผมจึงอยากจะจูบสมนาเธอ ให้สักฟอดในเนื้อถ้อยเฉพาะ ส่วนที่ดีความดีว่าเป็นการ บอกอนุญาตมันทำให้ผม สะดวกสบายใจขึ้นในอันที่ จะลงมือขุดหาสมบัติลึกกลับ ตามลายแทงที่รออยู่ตรง หน้า	จันกำลังจะร่วมเพศกับสายสร้อย	การใช้ภาษาเขียนเปรียบเทียบถึงการร่วมเพศ

ฉาก : จันทร่วมเพศกับบัวผันในห้องสมุด

...ผมสะดุ้งจากภวังค์ด้วยเสียงกุกกักเบาๆ ที่สะกิดขึ้นข้างหลัง หญิงรับใช้คนหนึ่งยกสำรับคาวหวานมาตั้งให้ที่ตั้งตรงมุมห้อง “อ้อ-ขอบใจ” ผมหันไปว่า บานประตูห้องยังหับสนิทยอยู่ดี เห็นแล้วจึงราวกับว่าเธอถอดประตูที่เปิดอยู่เข้ามาได้เหมือนไอระเหย รู้สึกเช่นนั้นแล้วผมก็ให้เฉลียวแปลบขึ้นมาทันใด แม่คนนี่คงเข้าๆ ออกๆ ห้องนี้มาเสียจนคุ้นแล้ว และคละคุ่นกับการเปิดประตูห้องเข้ามาในท่าเดียวกันนี้ด้วย จึงสามารถเปิดปิดประตูได้เงียบและเรียบร้อยทั้งยังนั้น ก็ตอนที่ได้เวลาอาหารกลางวันของคุณหลวงในเวลาที่ทำนวมอยู่แต่ในถ้ำยังไรละ บางทีก็อาจจะมือเข้า หรือไม่ก็มือเย็นด้วย และคงก่อนอาหาร...หรือไม่ก็หลังของหวานแล้วสักครู่...ที่เก้าอี้ยาวตัวนั้น! ว่าแต่แม่คนนี้จะอยู่ในเกณฑ์อายุวัฒนะของเสือเผ่าด้วยหรือเปล่า อารมณ์ขุ่นเมื่อที่ที่เพิ่งสร้างไปนั้นกลับพาลรีพาลขวางขึ้นมาอีกอย่างน่าเกลียด

เธอเอาอาหารจากสำรับออกจัดให้ผมบนตั่งนั้น แล้วก็ยังคงนั่งพับเพียบอยู่กับพื้นข้างๆ นั้นเอง ผมถอดเสื้อนอกออกแขวนไพลไว้กับพนักเก้าอี้ แล้วไปนั่งลงที่ที่จัดไว้ “เธอชื่ออะไร” ผมถามเรื่อยๆ ขณะรินน้ำเย็นดื่มจากคนโท

“ผันเจ้าคะ บัวผัน” สุ่มเสียงเรียบร้อย รูปร่างหน้าตาก็หมดจดดี อายุไม่เกิน 17 เห็นจะยังเข้าเกณฑ์ต้องใจของคุณหลวงในปัจจุบันอยู่หรอก แต่ก็คงจะปลายเต็มทีแล้ว

“มาอยู่นานแล้วหรือ” เนื้อหนังกลัดมันสาวเป็นของโย ก็นี่แหละสรีระที่เผ่าชะแรชอบดูเคลีย

แม่สาวหัวเราะคำถามของผมคึกหนึ่ง “ก่อนคุณจะไปพิจิตรตั้งนานนะเจ้าคะ เด็กผันบ้านนอกที่คุณจันรังเกียจเพราะหน้าออกผีเงเจ้าคะ คุณจำไม่ได้!” ท้ายเสียงเป็นเชิงพ้อแถมโอ

ผมเพิ่งนึกออกเดี๋ยวนั้นเอง และนึกออกได้ปุ้บไปรุ่งหมดจนถึงแก้มร้องฮ้า! ออกมา...เด็กผันบ้านนอกถึงจะหน้าออกผีเงแต่เมืองพะเยาแต่ข้อล้าที่แน่นหนาชวนใจดีเหมือนกัน แม่ไม่เคยเออออกกับใคร นอกจากคุณจันคนเดียว แต่แล้วรอยผีเหมือนโดนหนูแทะที่พร้อยไปทั้งหน้าท้องและหน้าขา ก็ทำให้คุณจันนั่งดไป เลยได้แต่ลุกขึ้นนุ่งผ้าเดินกรีดน้ำตาออกไป...นี่แหละเรื่องที่เจ้าพ่อเมื่อตะกี้ แล้วนี่รอยผีมันหายไปไหนหมดล่ะ—ทั้งตามหน้าและแขนแขน ผมเพิ่งสังเกตเห็นเดี๋ยวนั้นเองว่ายังเหลือร่องรอยให้เห็นอยู่บ้างไรๆ แต่ก็ไม่ได้ระคายอารมณ์ให้หายชื่นชวนไปได้เลยแม้แต่นิด ดูกลับจะมีเสน่ห์เร่งเร้าผิดธรรมดาเสียด้วยซ้ำ...นี่แหละที่เจ้าโอเมื่อตะกี้

“โอโฮ้!” ผมหลุดปากออกมาอีก “แปลกจังเลย! นี่ร้อยมันหายเกลี้ยงไปหมดเลยจริงๆ หรือนี่?”

“หมดทั้งนั้นเลย—คุณจัน” บัวผันบอกตามชื่อ แต่ทำเอาผมปล่อยก้าก เจ้าก็เลยยิงเสียงแข็ง “จริงๆ ด้วย-คุณจัน”

ผมแลไปคะเนดูเวลาลำเวลากับนาฬิกาในโคมแก้วข้างๆ นั้น “จันก็ต้องให้มันเห็นยิ่งกว่าสิบตาเห็นกันหน่อยเสียแล้วละ”

“เจ้าคะ!...ฮ้า! นี่มันวันงานของคุณจันแท้ ๆ ไม่...ไม่ดีหรอก”

ผมยุคนั้นให้ลูกขึ้นพร้อมกัน ผมยุคนั้นให้ลูกขึ้นพร้อมกัน”

“แหม...ก็อดี!” บัวผันร่านได้ทันตาเห็น เจ้าแล่นไปที่ประตูและสอดลูกกลอนโดยไม่มีเสียง แล้วแล่นต่อไปที่เก้าอี้ยาวบุหนังสีน้ำตาลอมดำ

...ซัดแล้ว! นี่ก็นางเอกหนึ่งกลางวันอีกคนหนึ่งของคุณหลวง สักร้อยครึ่งร้อยมาแล้ว เห็นจะพอได้ ถึงได้ชาญสมรตินัก ดีนักละ! (นวนิยายหน้า 293-296)

ตารางที่ 12 กระบวนการสร้างความหมาย : จันร่วมเพศกับบัวผันในห้องสมุด

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้างความหมาย
ก็ตอนที่ <u>ได้เวลาอาหารกลาง</u> <u>วันของคุณหลวง</u> ในเวลาที่ทำน จมอยู่แต่ในถ้ำยังไรละบางที่ก็ อาจจะ <u>มือเข้า</u> หรือไม่ก็ <u>มือเย็น</u> ด้วย และคง <u>ก่อนอาหาร...</u> หรือไม่ก็ <u>หลังของหวานแล้วสัก</u> ครู	ช่วงเวลาที่คุณหลวงร่วมเพศ	การใช้ภาษาเขียนเปรียบเทียบ ช่วงเวลาของการร่วมเพศ
ว่าแต่ <u>แม่คนนี้จะอยู่ในเกณฑ์</u> <u>ยาอายุวัฒนะของเสือเผ่า</u> ด้วยหรือเปล่า	สาวใช้ที่คุณหลวงร่วมเพศ ด้วย	การใช้ภาษาเปรียบเทียบว่า การร่วมเพศถือเป็นสิ่งที่วิเศษ ทำให้อายุยืน
จันก็ต้องให้มันเห็นยิ่งกว่า <u>สิบ</u> <u>ตาเห็นกันหน่อยเสียแล้วละ</u>	จันต้องการให้บัวผันแก้ผ้า	การบรรยายด้วยตัวอักษรถึง ความต้องการเห็นสรีระผู้หญิง
<u>เจ้าคะ!...ฮ้า! นี่มันวันงานของ</u> <u>คุณจันแท้ ๆ ไม่...ไม่ดีหรอก</u> ผม ยุคนั้นให้ <u>ลูกขึ้นพร้อมกัน</u> <u>แหม...ก็อดี</u> บัวผันร่านทันตาเห็น	บัวผันต้องการให้จันร่วมเพศ	การใช้บทสนทนาในการสร้าง ความหมายถึงความต้องการที่ จะร่วมเพศ

2.4.1.3 คุณบุญเลี้ยง

ฉาก : คุณบุญเลี้ยงกับจันร่วมเพศกันในห้องน้ำ

...ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพราะผมยังอยู่ในระหว่างรอเวลาตามคำขอของคุณบุญเลี้ยงอยู่นั่นเอง ในเมื่อผมไม่อาจจะรออยู่เฉยๆ ได้ ผมก็ต้องหาทางฆ่าเวลาไปพลางๆ ก่อน ถ้าเป็นเด็กที่อยู่บนตึก ผมก็ตอดเรียกหามา “ใช้สอย” ที่ห้องสมุดในตอนกลางวัน ถ้าเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ที่อยู่ตามเรือนเล็กหรือเรือนแถว ผมก็จะออกไปหาถึงที่ในตอนดึกดื่นเที่ยงคืน สำหรับคุณบุญเลี้ยงในระยะนั้น ข้าพเจ้านานทีผมจึงจะได้ลากันประเสริฐสักครั้งและอย่างทุกทุกเลย ซึ่งทำให้หอกรสเป็นของพิเศษยิ่งขึ้นไปอีกประการหนึ่ง และจะทำได้ก็เฉพาะที่บ้านใหม่แห่งเดียวเท่านั้น เธอไม่ยอมมาเยี่ยมผมที่ห้องสมุดหรอก คุณพอจะนึกออกไหมว่าเรานัดพบกันเที่ยงนั้นได้ที่ตรงไหนของบ้าน มีใครนึกเดาถูกบ้างไหมว่าเรานัดปรีดีเปรมกันอย่างทุกทุกเลยในห้องน้ำ? ก็ห้องที่อยู่ข้างกระไดชั้นล่างนะแหละ ก็ห้องน้ำที่ผมเผลอเข้าไปเห็นทรวงเธอล่อนจ้อนเป็นหนแรกนะแหละ เธอเข้าประตูปิดลงกลอนแล้วก็เปิดหน้าต่างรับผมเข้าไป เครื่องรองรับในวิมานห้องนี้ของเธอมีแต่โถงมังกรสองลูก อ่างอาบน้ำ พรหมแคบๆ บนพื้นห้อง กับอีกอย่างเดียวก็คือฝาซักโกซักโครก เราตกลงกันว่าจะนัดพบกันตามประสาซากเช่นนั้นเพียงเดือนละหนเท่านั้น และโดยที่คุณบุญเลี้ยงได้ชื่อว่าเป็นคนที่อาบน้ำนานจนลือชาอยู่แล้ว การที่เธอจะอาบนานทรหดต่อไปอีกสักพักใหญ่ๆ จึงไม่ใช่เรื่องที่ใครๆ ต้องนึกสงสัยเอาได้และก็มีอยู่หลายหนเหมือนกันที่พอเสร็จแล้ว เธอไม่มีเวลาเหลือแม้แต่จะถูสบู่เสียด้วยซ้ำ ทั้งที่เผื่อเอาไว้ให้แล้วเป็นพิเศษเช่นนั้น (นวนิยายหน้า 337-338)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 กระบวนการสร้างความหมาย : คุณบุญเลื่องกับจันร่วมเพศกันในห้องน้ำ

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้างความหมาย
ถ้าเป็นเด็กที่อยู่บนตึกผมก็ ดอดเรียกหามา “ <u>ใช้สอย</u> ” ที่ ห้องสมุดในตอนกลางวัน ถ้า เป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ที่อยู่ตาม เรือนเล็กหรือเรือนแถว ผมก็ จะออกไปหาถึงที่ในตอนดึก คืนเที่ยงคืน	จันร่วมเพศกับสาวใช้	การใช้การบรรยายด้วยตัว อักษรถึงการร่วมเพศ
ข้าทีนานทีผมจึงจะได้ลาภ <u>อันประเสริฐ</u>	จันมีโอกาสได้ร่วมเพศกับ คุณบุญเลื่อง	การใช้ภาษาเขียนเปรียบ เทียบถึงการร่วมเพศ
ซึ่งทำให้ <u>ออกกรส</u> เป็นของ พิเศษยิ่งขึ้นไปอีกประการ หนึ่ง	จันกับคุณบุญเลื่องสร้าง ความแปลกใหม่ในการร่วม เพศ โดยการร่วมเพศกันใน ห้องน้ำ	การใช้การบรรยายด้วยตัว อักษรถึงการสร้างความ แปลกใหม่ในการร่วมเพศ
เรานัด <u>ปรีดีเปรม</u> กันอย่าง ทุลักทุเลในห้องน้ำ	จันร่วมเพศกับคุณบุญเลื่อง ในห้องน้ำ	การใช้การบรรยายด้วยตัว อักษรถึงการร่วมเพศ

2.4.2 พวกที่ชอบข่มขืนกระทำชำเรา

ฉาก : แม่ของจันโดนข่มขืน

...คนชื่อจอมกับพวกอีกสองคนจุดพาเศรษฐีนี้สาวชาวกรุงหลบไปเสียไกล โดยที่เรื่องใหญ่
ทั้งเจ้าเมืองและนายตำรวจใหญ่จึงออกดำเนินการด้วยตนเอง โดยเฉพาะนายตำรวจใหญ่ซึ่งมี
บรรดาศักดิ์ชั้นหลวงผู้นั้น เป็น “มือปราบ” ซึ่งมีชื่อเสียงระบือถึงเลื่องลือพอๆ กับความร้ายกาจและ
ซุกซมของโจรผู้ร้ายที่พิจิตรในสมัยนั้น และกว่าทางการที่ร่วมมือกันทั้งสองฝ่ายของบ้านเมืองจะ
ความไปจนพบ ก็กินเวลาไปร่วมเดือน ผู้ร้ายโดนล้อมจับได้โดยละม่อม แต่เรื่อกคนเหล่านั้นไปถึงก็
พบแต่พรรคพวกสองคนกับเหยื่อของมันเท่านั้น ส่วนคนที่ชื่อจอมซึ่งเป็นตัวการหายไป จากการ
สอบสวนเป็นการด่วนยังที่ติดตามไปจับได้ และได้ทำกันเป็นความลับตามลำพังเจ้าเมืองและนาย

ตำราวจใหญ่สองคนนั่นเอง ผู้ร้ายก็เผยความจริงออกมาอย่างหมดเปลือกว่า ที่คนชื่อจอมจูด แล้วยังหวังจะใช้เสน่ห์ชายของตนประกอบกับความเป็นผู้ดีรักหน้าของฝ่ายหญิงให้ยอมรับเขาไว้เป็นคู่ครองตลอดไปอีกด้วย แต่ทว่าพรรคพวกสองคนนั้นเป็นคนมักน้อยกว่า หวังแต่เพียงส่วนแบ่งแค่อ้อมในอันที่จะได้ซิดเซยเทพธิดาชาวกรุงให้เป็นของขวัญแก่ชีวิตอันอัปภาคย์ของตนสักครั้งใหญ่ๆ เท่านั้น จึงได้เกิดเป็นเรื่องบาดหมางน้ำใจกันอย่างรุนแรงระหว่างสองต่อหนึ่ง แล้วในตอนกลางดึกคืนหนึ่งหลังจากไปถึงที่พักพิงแห่งนั้นได้สักสิบวัน คนชื่อจอมก็กลายเป็นผีคอร์่องแรงไปขณะหลับไหล เมื่อเอาศพเพื่อไปฝังไว้ดีแล้วที่ชายป่า เจ้าสองคนนั้นก็ผลัดเปลี่ยนเวียนกัน ฟอนนางฟ้าผู้นำสงสารของมันตลอดมาเป็นเวลาอีกราวสองสัปดาห์จนกระทั่งโดนล้อมจับได้ (นวนิยายหน้า 195-196)

ตารางที่ 14 กระบวนการสร้างความหมาย : แม่ของจันโดนข่มขืน

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้างความหมาย
หวังแต่เพียงส่วนแบ่งแค่อ้อมในอันที่จะได้ซิดเซยเทพธิดาชาวกรุงให้เป็นของขวัญแก่ชีวิตอันอัปภาคย์ของตนสักครั้งใหญ่ๆ	แม่ของจันถูกพรรคพวกของจอมข่มขืน	การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษรถึงการร่วมเพศ
เจ้าสองคนนั้นก็ผลัดเปลี่ยนเวียนกันฟอนนางฟ้าผู้นำสงสาร	พรรคพวกของจอมผลัดกันข่มขืนแม่ของจัน	การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษรถึงการร่วมเพศ

ฉาก : จันข่มขืนคุณแก้ว

...“ลูก...ฉันอยากมีลูก...ลูกของฉันจริงๆ และจะต้องเป็นลูกกับผู้หญิงที่ลูกพอจะไม่นึกอายเขาได้เมื่อแก่รู้ความ อย่างน้อยแกก็พอจะเรียกฉันได้เต็มปากนะแหละ ฉันเองก็มองไม่เห็นใคร กับคู่รักของฉันหรือ เธอก็ตายไปแล้ว (ไฮซินธ์!) กับคุณบุญเลื่องหรือ เธอก็ทำมันเสียแล้ว ผิดจากสองคนนี้ ในชีวิตของฉันก็เห็นมีแต่คุณแก้วนะแหละ” เธอสายหน้าลนลาน เธอตกใจเสียจนไม่รู้สึกริกรธอย่างที่ควร ก็ดูนางสงสารเธอ ดูก็น่าทุเรศตัวเองแต่ยิ่งพูดก็ยิ่งเห็นเข้าที่ ผมจึงพูดเอาแต่ใจตัวเองเรื่อยไป “เรื่องที่จะให้ฉันเลิกกับเธอแล้วไปหาผู้หญิงอื่นแต่งงานใหม่นะหรือไม่สำเร็จหรอก

ฉันไม่มีปัญหาหรอก ฉันไม่เคยได้ออกไปคบหาสมาคมกับใครที่ไหนเลย เธอน่าจะเหมาะที่สุด เพราะไหนๆ เราก็จะแต่งงานกันอยู่แล้ว มีลูกให้มันสมจริงสมจังกันสักคนก็น่าจะเข้าที่ดีเหมือนกัน ถึงเธอจะไม่รักมันก็ไม่เป็นไร ฉันรักมันคนเดียวก็ได้...ถมไปแล้ว ینگละ-จะตกลงไหม ถ้าเธอตกลงให้ฉัน ฉันก็จะตกลงให้เธอตามสัญญาที่ต้องการ

ผมรู้ว่าข้อเรียกร้องของผมมันเกินส่วนกับของเธอไปเป็นอันมาก แต่ผมก็ขมใจกับความ คิดเห็นของตนเสียแล้วจะเหลือที่จะห้ามล้อได้ อย่างน้อยในตอนนี้น้ผมก็ยังหยุดปากที่พูดเพื่อไป อดๆ นั้นไม่ได้ ข้างคุณแก้วก็กินแต่สายน้ำลนลานอยู่นั้นแล้ว เธอเข้าใจว่าผมจะจริงจังกับความ ดำริที่ผมพูดออกมานั้น และตอนนี้ความตระหนักได้เปิดที่ทางให้ความโกรธของเธอฮึดขึ้นมาได้ บ้างแล้ว

“ไม่ได้แถมเสียหละ ก็อย่างที่ฉันบอกตั้งแต่แรกนะแหละ” เธอพูดพลางถดถอยไปทาง หนึ่งเพื่อจะได้ไปให้ใกล้ประตู และทางนั้นต้องอ้อมโต๊ะเขียนหนังสือของผมไป ส่วนผมก็ก้าวขาน เธอไปด้วยห่างๆ ปล่อยให้เธอพูดของเธอไปเรื่อยๆ “ไม่มีวันได้แถมหรอก ฉันเกลียดแก-ไอ้ฉัน” ผมรู้ว่าเธอไม่ได้ตั้งใจจะรุนแรงกับผมตามนั้น เพราะผมรู้ว่าตั้งแต่ผมกลับมาจากพิจิตรหนนั้นแล้ว เธอขยาดผมอย่างจับจิตทีเดียว ก็น่าอยู่หรือ—เพราะเธอทำกับผมไว้มากและผมก็พร้อมจะคิด บัญชีกับเธอเสมอถ้าเกิดร้ายขึ้นมาถึงขนาด และตอนนี้เธอก็ยอมแล้วที่จะให้ผมคิดบัญชีกับเธอ ด้วยวิธีใดก็ตาม แต่ไม่ใช่ด้วยวิธีจะเอาเธอเป็นที่เพาะลูก เธอจึงยอมเสี่ยง เธอจึงยั่วให้ผมโกรธ ให้ผมแค้น จะได้เลิกความดำริอันมีวิธีการที่ไม่ถูกโรคกับเธอนั้นเสีย แล้วจะได้หันไปใช้วิธีรุนแรง อย่างอื่นแทน ผมรู้ ผมจึงทำทองไม่รู้ร้อนและคุมเชิงเธอไปเรื่อยๆ ทำคุณเธอไปยังนั้นเองแหละ กะ ว่าเธอปรูดไปที่ประตูก็จะปล่อยเธอไปตามสบายให้แปลกใจเล่น “ฉันเกลียดแก-ไอ้ฉัน อย่าว่าแต่ คนที่ฉันเกลียดเลยกับคนที่ฉันรักกับคนที่ฉันไม่เกลียดฉันก็จะไม่มีวันยอม หนเดียวเข็ดแล้ว พอ กันที เพราะฉะนั้นอย่ามาหวังให้ยากเลย...”

เธอผ่านไปถึงหน้าโต๊ะของผมพอดีตอนนี้ แล้วเธอก็ได้เป้าใหม่ที่จะเหยให้ผมโกรธหนักขึ้น เธอพูดถึงรูปในกรอบแปดจากพิจิตรที่ผมเอามาตั้งไว้บนโต๊ะ เธอพูดเชิงเสียดสีและหยามหยันกัน อย่างหยาบคายที่สุด ส่วนว่าจะพูดอะไรบ้างนั้นผมลืมเสียแล้วในตอนนี้ คุณย้อนไปค้นดูตอนต้นๆ ที่ผมเขียนมากก็จะพบเอง ตอนนี้น้ผมลืมเสียแล้วจริงๆ และหนนี้ได้ผล...เธอแหย่ผมหนักข้อเกินไป มาก ผมก้าวสองฉับก็ถึงตัวเธอแล้วตบคาดเข้าให้ เธอเซไปและสะดุดเท้าตัวเองล้มลงกับพื้น

มันได้ผล...และได้ผลยิ่งไปกว่านั้นเสียอีก ความโกรธครั้งนี้มันช่างพาลสันติ มันเข้าไป ปลุกความกำหนัดให้ลูกไซนขึ้นมาเดียนั้นเอง และตรงพื้นที่เธอล้มลงนั้นเองผมก็เผด็จเธอเสีย

ถ้าเป็นการร่วมรสกันตามธรรมเนียมตาและถ้าเธอเป็นผู้หญิงธรรมดา ก็จะเป็นตอนที่เธอน่าจะทำซาบสรั้นอย่างถึงอกถึงใจ	ร่วมรส ใช้แทน การร่วมเพศ กำซาบสรั้น หมายถึง คุณแก้วถึงจุดสุดยอด	การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษรถึงการร่วมเพศ และการถึงจุดสุดยอด
เนื้อในของเธอได้ขยับหายาดสุขาวดีออกก่อนหน้าผมเสียอีก และพลอยชวนให้ทำนบผมพังไปด้วย	คุณแก้วถึงถึงจุดสุดยอด ทำให้ฉันถึงจุดสุดยอดด้วย	การใช้ภาษาเขียนเปรียบเทียบ การถึงจุดสุดยอดของเพศชายและเพศหญิง
แต่เธอกลับแปรอารมณ์สุดยอดนั้นให้ปรวนไปเสียด้วยการลั่นวาจา	คุณแก้วถึงจุดสุดยอด	การใช้การบรรยายด้วยตัวอักษรถึงการถึงจุดสุดยอด

3. การทำแท้ง

ฉาก : คุณแก้วแท้งลูก

...แล้วอีกแปดเก้าเดือนต่อมา ผมก็ได้ประจักษ์ว่า น้ำใจพยาบาลของเธอช่างไหลเยือกไหลเย็นและไหลแรงเสียจนน่าขนหัวลุก มาถึงตอนนี้ผมจึงได้ตระหนักว่าเธอได้ใช้ความอาฆาตแค้นกล่อมครรรค์ของเธออยู่ตลอดเวลาแท้ๆ! ไอ้ช่างผมก็น่าหัวสิ้นดี—ด้วยความที่เป็นคนมีปมฝังใจอยู่ว่าตนเป็นคนเกิดมาให้แม่ตาย ในระหว่างที่กำลังหมั่นเพาะเชื้อลงในอุทรอยู่นั่นเอง กำลังนั้นเองทุกหนผมก็อดหัวใจอยู่แปลบๆ ไม่ได้ว่า ผลมันอาจจะตามมาอุบัติเหตุซ้ำในทำนองกรรมพันธุ์กับการถือกำเนิดกับลูกผมก็ได้ และถ้าคุณแก้วต้องมาตายเพราะให้กำเนิดลูกที่ผมกำลังทำอยู่นั้น ผมก็เป็นอันบาปหนาขึ้นอีกแรงทีเดียว เพราะยังมีแหละ ทูหนนที่ผมข่มขืนเธอ ผมจึงทำไปพลางนี้กับบนบานศาลกล่าวไปพลาง แต่ผลมันกลับโหดพอไปฉิบ!

ครรรค์ของคุณแก้วหนี้ ผมไม่ได้ใช้หมอต้าแย แต่ใช้นางผดุงครรรค์อย่างดีจากร้านแพทย์ที่ถนนใหญ่หน้าตรอก การทำคลอดที่แรกก็ทำกันที่บ้านในห้องเดิมเหมือนอย่างเคยแต่แล้วเรื่องมันจะยังไร ผมก็ไม่รู้รายละเอียด รู้คร่าวๆ แต่ว่าการคลอดเป็นไปผิดปรกติจนเหลือมีนางผดุงครรรค์และทั้งนายแพทย์ที่ไปตามมาร่วมสมทบด้วย จึงต้องหอบหิ้วกันไปทำต่อที่โรงพยาบาล เรื่องมันน่า

วิตกจนผมต้องบนบานศาลซ้ำอีก ทำยที่สุดผมก็ได้รับทราบว่าได้ถูกผู้หญิง...แต่ตายเสียในกรรมมาก่อนตั้งหลายวันแล้ว!

ผีสาว! ไม่ว่าคุณแก้วก็ผมต้องตกรอกไปข้างหนึ่งอย่างแน่นอน ผมเชื่อว่าเธอฆ่าลูก แต่ไม่มีทางพิสูจน์ได้ มันอาจจะจริงหรือไม่จริงก็ได้ทั้งนั้น ไม่มีใครบอกได้นอกจากคุณแก้ว แต่ผมเชื่อว่าเธอฆ่าแน่ เพื่อที่จะได้แก้แค้นผมแม้จะต้องเอาชีวิตเธอเข้าเสี่ยงเธอก็ยอม ความข้อนี้อเธอบอกผมคนเดียว...บอกด้วยนัยน์ตา ผมรู้จักเธอดีพอที่จะอ่านได้ไม่ผิด ผมน้ำตาตกและคิดถึงเรื่องที่จะทำให้เธอตายตกไปตามกันอยู่หลายเวลา และถึงจะปลงใจเลิกคิดได้แล้ว ผมก็ยังคงเกลียดเธอหมดหัวใจอยู่นั่นเอง เรื่องมันก็เท่านั้นเอง ผมยังร้ายไม่พอที่จะฆ่าเธอได้ เธอจึงยังมีหน้ายิ้มหยันผมมาได้ทุกวันนี้...อย่างกับว่าจะไม่ยอมให้ผมมีวันลืมเรื่องนี้ได้เลย (นวนิยายหน้า359-361)

ตารางที่ 16 กระบวนการสร้างความหมาย : คุณแก้วแทงลูก

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้างความหมาย
เธอได้ใช้ความอาฆาตแค้น กลุ่มกรรมกร ของเธออยู่ ตลอดมาแท้ๆ!	คุณแก้วใช้อารมณ์อาฆาต แค้น จนทำให้ลูกในท้องเสีย ชีวิต	การใช้การบรรยายด้วยตัว อักษรถึง การทำแท้ง
ในระหว่างที่กำลังหมั่นเพาะ เชื้อลงในอุทรอยู่นั่นเอง กำลังนั้นเองทุกหนผมก็อด หัวน้ใจอยู่แปลบๆ	จันทน์ขึ้นคุณแก้ว “ทุกหน” หมายถึง จันทน์ขึ้น คุณแก้วหลายครั้ง	การใช้การบรรยายด้วยตัว อักษรถึงการร่วมเพศ

จากข้อมูลทั้งหมดสามารถนำมาแสดงถึงกระบวนการสร้างความหมายทางเพศใน
สื่อนวนิยาย โดยใช้การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวหมายกับตัวหมายถึง ได้ดังนี้

ตารางที่ 17 กระบวนการสร้างความหมายเรื่องเพศในนวนิยาย เรื่อง จัน ดารา

กระบวนการสร้างความหมายเรื่องเพศในนวนิยาย เรื่อง จัน ดารา		
กระบวนการสร้าง ความหมาย	ตัวหมาย	ตัวหมายถึง
1. การใช้การบรรยายด้วย ตัวอักษร		
1.1 อาการกามตายด้าน	รื้อฟื้นอารมณ์ สิ้นหวัง สิ้นหวังซึ่งความแข็งขลัง	การปลุกอวัยวะเพศให้ตื่นตัว อวัยวะเพศไม่แข็งตัว
1.2 ความรู้สึกที่มีต่อเพศ เดียวกัน	หนามตำใจ ความหื่นบันเทิง, ร้าน หฤหรรษ์	อาการหึงหวงที่เกิดขึ้นกับเพศเดียวกัน / การมีความสุขด้วยการมีเพศ สัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
1.3 อวัยวะเพศหญิง	ต่อมกระสัน รก	ต่อม critoris ของเพศหญิง ขนของอวัยวะเพศ
1.4 อวัยวะเพศชาย	สรีระ	อวัยวะของเพศชาย
1.5 การร่วมเพศ	สมใจ ยงโยยงหยก ฟอน ชุกชน ปรี๊ดเปรม ร่วมรส แอม ทุกหน เพาะลูก ชิดเซย ใช้สอย	ความต้องการที่จะร่วมเพศ ท่าทางการร่วมเพศ การร่วมเพศ การร่วมเพศ การร่วมเพศ การร่วมเพศ การร่วมเพศ มีการร่วมเพศหลายครั้ง การร่วมเพศ การร่วมเพศ การร่วมเพศ
1.6 การสำเร็จความใคร่	ซาบซ่าน ระเบิดระเบ็ง อารมณ์สุดยอด	การมีความสุขจากการถึงจุดสุด ยอด การสำเร็จความใคร่ของเพศชาย การถึงจุดสุดยอดจากการร่วมเพศ

1.7 การทำแท้ง	ความอาฆาตแค้นกลุ่ม ครอบครัวของเธอ	การใช้อารมณ์อาฆาตแค้นจนทำให้ ลูกในครรภ์เสียชีวิต
1.8 การมีความต้องการ ทางเพศ	กัลดมัน หีน แตกเพริด ใจอยากใคร่ ปลุกความกำหนัด	การเกิดอารมณ์ทางเพศ การมีความต้องการทางเพศ การนึกถึงการร่วมเพศ การมีความต้องการทางเพศ การปลุกอารมณ์ทางเพศ
1.9 ไม่ได้สวมใส่เสื้อผ้า	ล่อนจ้อน ตัวขาวๆ	เปลือย เปลือย
1.10 ความคิดและความ ทรงจำเกี่ยวกับเรื่องเพศ	ทรงเสน่ห์ ฟุ้งสร้าน	ประสบการณ์เรื่องเพศที่น่าจดจำ การจินตนาการเรื่องเพศ
1.11 การไม่มีเพศสัมพันธ์	ด้วน	การไม่ได้ร่วมเพศ
1.12 การไม่มีอารมณ์ทาง เพศ	เกิดเหลว	อวัยวะเพศไม่แข็งตัว
1.13 การมีความสุขจาก การร่วมเพศ	ออกรสเป็นพิเศษ	ความแปลกใหม่ในการร่วมเพศ
กระบวนการสร้าง ความหมาย	ตัวหมาย	ตัวหมายถึง
2. การใช้ภาษาเขียน เปรียบเทียบ		
2.1 อวัยวะเพศชาย	อุปกรณ์จะส่งเสฟ สมกับเป็นเด็กอ่อน	อวัยวะเพศชายไม่แข็งตัวทำให้ไม่ สามารถร่วมเพศได้ อวัยวะเพศชายหดตัวหรือไม่แข็งตัว ทำให้ไม่สามารถจะร่วมเพศได้
2.2 การร่วมเพศ	แก่นของกรีทาการ รองเท้าเข้ามาสวม	การร่วมเพศ รองเท้า ใช้แทน อวัยวะของเพศ หญิง การสวมรองเท้า ใช้แทน การสอด ใส่อวัยวะเพศ

	<p>นอนซุกซน</p> <p>ขุดหาสมบัติ</p> <p>ลามอันประเสริฐ</p> <p>ปัสสาวะรดกัน</p> <p>ยาอายุวัฒนะ</p>	<p>กำลังร่วมเพศ</p> <p>กำลังจะร่วมเพศ</p> <p>การมีโอกาที่จะได้ร่วมเพศ</p> <p>กำลังร่วมเพศ</p> <p>การได้ร่วมเพศ เป็นเหมือนยาที่ทำให้อายุยืน</p>
2.3 การสำเร็จความใคร่	<p>รู้สึกปวดท้องเขียวเต็มกลั้น</p> <p>ทำนบมพัง</p> <p>ขับหยาดน้ำสุขาวดี</p>	<p>การถึงจุดสุดยอด</p> <p>การถึงจุดสุดยอด</p> <p>การถึงจุดสุดยอดของเพศหญิง</p>
2.4 การมีความต้องการทางเพศ	<p>ปลุกความกำหนัด</p>	<p>การปลุกอารมณ์ทางเพศ</p>
2.5 หน้าอกของเพศหญิง	<p>เม็ดขนาดปลายนิ้วก้อย</p> <p>ขมิงตังเป็นเม็ด</p>	<p>ห้วนนม</p> <p>ห้วนนมเต่งตึง</p>
2.6 เสียงที่เกิดขึ้นระหว่างการร่วมเพศ	<p>เสียงหายใจแข่งกัน</p>	<p>เสียงที่เกิดขึ้นระหว่างการร่วมเพศ</p>
2.7 การมีความต้องการเห็นสรีระของเพศหญิง	<p>เห็นยิ่งกว่าสิบตาเห็น</p>	<p>ความต้องการให้ผู้หญิงถอดเสื้อผ้า</p>
2.8 ช่วงเวลาการร่วมเพศ	<p>เวลาอาหารกลางวัน/มือเช้า/มือเย็น/ก่อนอาหาร/หลังของหวาน</p>	<p>ช่วงเวลาที่ยร่วมเพศ</p>
<p>กระบวนการสร้าง</p> <p>ความหมาย</p>	<p>ตัวหมาย</p>	<p>ตัวหมายถึง</p>
3. การใช้บทสนทนาในการสร้างความหมายทางเพศ	<p>“เจ้าคะ!...ฮ้า! นี่มันวันงานของคุณจันแท้ ๆ ไม่...ไม่ดีหรอก” ผมยุตแซนให้ลูกขึ้นพร้อมกัน “ดีซีนะ ใครจะมารู้ดีกว่าเรา” “แหม...ก็อดี!” บัวผันรำนได้ทันตาเห็น</p>	<p>ความต้องการให้ร่วมเพศ</p>

2. การนำเสนอเนื้อหาทางเพศในสื่อภาพยนตร์ เรื่อง จัน ดารา ผ่านเทคนิคของสื่อภาพยนตร์

สื่อภาพยนตร์ใช้วิธีการถ่ายทอดเนื้อหาทางเพศ โดยใช้เทคนิคทางภาพยนตร์และการนำสัญลักษณ์เข้ามาใช้ในการถ่ายทอดเนื้อหา

จากการศึกษาถึงวิธีการนำเสนอเนื้อหาทางเพศในสื่อภาพยนตร์ พบว่าได้มีการนำเสนอเนื้อหาทางเพศ โดยการใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ดังต่อไปนี้

1. การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ซึ่งประกอบไปด้วย
 - 1.1 เทคนิคด้านขนาดภาพ (Camera Shot)
 - 1.2 เทคนิคด้านมุมกล้อง (Camera Angle)
 - 1.3 เทคนิคด้านการตัดต่อ (Editing)
 - 1.4 เทคนิคด้านการจัดแสง (Lighting)
 - 1.5 เทคนิคด้านเสียง (Sound) ซึ่งประกอบไปด้วย
 - 1.5.1 การใช้เสียงประกอบ
 - 1.5.2 การใช้เสียงดนตรี
 - 1.5.3 การใช้เสียงบรรยาย

2. การแปลงสัญลักษณ์ด้วยภาพ เป็นการนำองค์ประกอบระหว่าง “ตัวหมาย” กับ “ตัวหมายถึง มาจัดระยะห่าง โดยแบ่งประเภทของสัญลักษณ์ออกเป็น 3 ประเภท คือ 1.Icon 2.Index 3.Symbol

กระบวนการสร้างความหมายทางเพศ โดยการใช้เทคนิคของสื่อภาพยนตร์ เรื่อง จัน ดารา ประกอบไปด้วย

2.1 ความบกพร่องทางเพศ

ฉาก : อาการกามตายด้านของคุณหลวง

ในห้องนอนของคุณบุญเลื่อง ใช้ภาพระยะปานกลางที่ภาพคุณหลวงพยายามร่วมเพศกับคุณบุญเลื่อง แล้วจึง Close up ไปที่ใบหน้าของคุณหลวงซึ่งแสดงสีหน้าเจ็บใจตัวเองที่ไม่สามารถร่วมเพศกับคุณบุญเลื่องได้ และใช้เสียงของจันบรรยายถึงอาการกามตายด้านของคุณหลวง “ส่วนอีกคนหนึ่ง สิ่งเดียวที่แสดงว่ายังมีชีวิตอยู่ คือคุณหลวงยังคงหายใจ” ประกอบกับภาพคุณหลวงนอนอยู่บนเตียง ร่างกายชুবผอม ดวงตาเหม่อลอย

ภาพที่ 4 คุณบุญเลื่องคุยกับจันถึงอาการกามตายด้านของคุณหลวง

หลังจากนั้นทั้งสองก็ร่วมเพศกัน

และยังมีการใช้บทสนทนาระหว่างคุณบุญเลื่องกับจันด้วย “จันรู้มั๊ย...คุณหลวงนะไม่สามารมีอะไรได้อีกแล้ว ไม่ว่าจะกับใครก็ตาม” ประกอบกับภาพจันกับคุณบุญเลื่องนั่งคุยกันบนเตียงในห้องนอนของคุณบุญเลื่อง

ตารางที่ 18 กระบวนการสร้างความหมาย : อาการกามตายด้านของคุณหลวง

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้างความหมาย
Close up ไปที่ใบหน้าของคุณหลวงซึ่งแสดงสีหน้าเจ็บใจตัวเองที่ไม่สามารถที่จะร่วมเพศได้	อวัยวะเพศของคุณหลวงไม่แข็งตัว ทำให้ไม่สามารถจะร่วมเพศได้	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ด้านขนาดภาพใกล้
คุณหลวงนอนอยู่บนเตียงร่างกายซบผอมดวงตาเหม่อลอย	อวัยวะเพศของคุณหลวงไม่แข็งตัว ทำให้ไม่สามารถจะร่วมเพศได้	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ด้านขนาดภาพปานกลาง
เสียงบรรยายของจัน“ส่วนอีกคนหนึ่งสิ่งเดียวที่แสดงว่ายังมีชีวิตอยู่คือคุณหลวงยังคงหายใจ”	คุณหลวงไม่สามารถจะร่วมเพศได้ เนื่องจากมีอาการกามตายด้าน	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ด้านเสียง โดยใช้การบรรยาย
เสียงบทสนทนา ““จันรู้มั๊ย ... คุณ หลวงนะไม่'สามารถมีอะไรได้อีกแล้ว ไม่'ว่าจะกับใครก็ตาม”	คุณหลวงไม่สามารถที่จะร่วมเพศ	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ด้านเสียง โดยใช้เสียงประกอบ คือ การสนทนา

ฉาก : อาการกามตายด้านของจัน

กล้องจับที่ภาพโมบาย แล้วตัดมาที่มือของคุณบุญเลื่องกำลังถือสร้อยไม้กางเขนอยู่ หลังจากนั้นจึงตัดภาพไปที่จันซึ่งกำลังถือพวงมาลัยเดินเข้าไปหาคุณบุญเลื่องแล้วกราบลงที่ตัก

ใช้เสียงของจันบรรยายประกอบภาพ

“หลังจากนั้นผมก็เลิกที่จะเพียรขึ้นใจคุณแก้ว ทั้งหมดอาลัย ทั้งไม่สามารถจะรู้สึกใด ๆ เยี่ยงนั้นได้อีกแล้ว ไม่ว่าจะกับใครแม้กระทั่งมารดาทางกามโลกีย์ของผม...คุณบุญเลื่อง”

ตารางที่ 19 กระบวนการสร้างความหมาย : อาการกามตายด้านของจัน

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้าง ความหมาย
เสียงบรรยายของจัน “ทั้งไม่ สามารถจะรู้สึกใดๆ เยี่ยง นั้นได้อีกแล้ว”	จันไม่มีความรู้สึกทางเพศ	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านเสียง โดยใช้การ บรรยาย
คุณบุญเลื่องถือสร้อยมีไม้ กางเกง	การเลิกจากการมีกิจกรรม ทางเพศแล้วหันหน้าเข้าหา ศาสนา หรือเป็นการสะกิด ใจให้คุณบุญเลื่องและจันละ เหวนจากเรื่องกามารมณ์	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพปานกลาง
จันเอาพวงมาลัยวางที่ตัก และกราบคุณบุญเลื่อง	การขอบคุณมารดาทาง กามารมณ์ของจัน หรือ เป็น การขอขมาคุณบุญเลื่องที่ จันได้ล่วงเกินทางเพศ	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพปานกลาง

2.2 กามวิปริต ประกอบไปด้วย

2.2.1 รักร่วมเพศ

2.2.1.1 เพศเดียวกัน

ฉาก : คุณแก้วเกิดอาการหึงหวงสายสร้อย

คุณแก้วเดินไปที่สนามซึ่งเคนกับสายสร้อยกำลังพูดคุยกัยออกล้อกันอยู่แล้วพูดว่า
“นี่เคน...มีอะไรทำก็ไปทำเลยนะ อย่ามาเกาะเกาะแถวนี่ ยุ่มย่ามมากๆ จะบอกให้คุณ
พ่อได้ออกทั้งแม่ทั้งลูกเลย”

ต่อมาสายสร้อยท้อกับเคน ทำให้คุณแก้วโกรธมาก

ภาพในห้องครัว คุณแก้วเดินไปปิดจานจากมือสายสร้อย แล้วใช้ภาพขนาดปานกลาง
(The Medium Shot or Mid Shot) ขณะที่สายสร้อยดึงมือคุณแก้วเอาไว้ หลังจากนั้นคุณแก้วก็เดิน

ไปหาเคนซึ่งกำลังเล่นตีไต่กับคุณจันและเพื่อนๆ มีเสียงเชียร์ของคุณจัน เคนและเพื่อนๆ ใช้ภาพขนาดปานกลาง (The Medium Shot or Mid Shot) ไปที่ภาพของคุณแก้วกำลังเอาแซ่ตีเคนในขณะที่เคนมีเสียงของแซ่ประกอบกับเสียงร้องที่แสดงความเจ็บปวดของเคน ใช้มุมกล้องระดับต่ำ (Low-angle) ตอนที่คุณแก้วใช้แซ่ตีเคน แสดงถึงความมีอำนาจมากกว่าเพราะคุณแก้วเป็นลูกสาวของคุณหลวง ในขณะที่เคนเป็นเพียงแค่คนงานในบ้านวิสนันท์ และใช้มุมกล้องระดับสูง (High-angle) ที่ภาพของคุณแก้วกำลังยกสองมือขึ้นเป็นกำบังขณะถูกคุณแก้วเอาแซ่ตี

ภาพที่ 5 เคนถูกคุณแก้วเอาแซ่ตี

ตัดภาพมาในห้องนอนคุณแก้ว ใช้ภาพใกล้ (The Close-up) ที่ตุ๊กตาที่โดนหักคอวางอยู่บนเตียง หลังจากนั้นใช้ภาพปานกลาง (The Medium Shot or Mid Shot) ถ่ายจากทางหลังของคุณแก้วที่กำลังหายใจแรงแสดงถึงอารมณ์ของตัวละครที่กำลังอยู่ในอารมณ์โกรธ ถ่ายด้านหน้าคุณแก้วโยนหมอนลงกับพื้น

ใช้ภาพปานกลาง (The Medium Shot or Mid Shot) ถ่ายด้านหน้าของคุณแก้วที่กำลังแสดงสีหน้าไม่พอใจสายสร้อย

ใช้ภาพปานกลาง (The Medium Shot or Mid Shot) ที่สายสร้อยกำลังร้องไห้และมองมาที่คุณแก้ว ส่วนมือจับอยู่ที่ท้อง

ภาพที่ 6 คุณแก้วกับสายสร้อยแอบดูคุณหลวงร่วมเพศกับสาวใช้

ภาพที่ 7 สายสร้อยเอน้ำลูบขาให้คุณแก้ว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 กระบวนการสร้างความหมาย : คุณแก้วเกิดอาการหึ่งหวงสายสร้อย

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้างความหมาย
คุณแก้วพูดกับเคน “นี่เคน...มีอะไรทำก็ไปทำเลยนะ อย่ามาเกะเกะแฉะนี่ ยุ่มย่ามมากๆ จะบอกให้คุณพ่อไล่ออกทั้งแม่ทั้งลูกเลย”	คุณแก้วหึ่งหวงสายสร้อยที่ไปยุ่งกับเคน	ใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ด้านเสียง โดยการใช้เสียงประกอบ คือ บทสนทนา
คุณแก้วเดินไปปิดจานจากมือสายสร้อย	คุณแก้วโกรธสายสร้อยที่ท้องกับเคน	ใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ด้านขนาดภาพปานกลาง
คุณแก้วกำลังเอาแซ่ตีเคน	คุณแก้วโกรธเคนที่ทำให้สายสร้อยท้อง	ใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ด้านขนาดภาพปานกลาง
ตุ๊กตาที่โดนหักคอวางอยู่บนเตียง	คุณแก้วโกรธสายสร้อยที่ท้องกับเคน	ใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ด้านขนาดภาพใกล้
คุณแก้วหายใจแรง	คุณแก้วโกรธสายสร้อยที่ท้องกับเคน	ใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ด้านขนาดภาพปานกลาง
คุณแก้วโยนหมอนของสายสร้อยลงพื้น	คุณแก้วโกรธสายสร้อยที่ท้องกับเคน	ใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ด้านขนาดภาพปานกลาง
มือของสายสร้อยจับอยู่ที่ท้อง	สายสร้อยท้องกับเคน	ใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ด้านขนาดภาพปานกลาง

ฉาก : คุณบุญเลื่องมีเพศสัมพันธ์กับคุณแก้ว

ภาพที่ 8 คุณบุญเลื่องและคุณแก้ว

หลังจากที่คุณหลวงมีอาการกามตายด้าน และจำเป็นต้องไปอยู่กับตาที่จังหวัดพิจิตร คุณแก้วกับคุณบุญเลื่องจึงเพศสัมพันธ์กัน

ภาพในห้องของคุณบุญเลื่อง ใช้ภาพระยะไกล (The Long-Shot) ไปที่ภาพของคุณแก้วนอนอยู่บนตัวของคุณบุญเลื่องกำลังเอาหน้าไซไปตามหน้าอกของคุณบุญเลื่อง ทั้งสองไม่ได้สวมใส่เสื้อผ้ากำลังมีเพศสัมพันธ์กันอยู่ในมุ้ง และมีเสียงร้องของตัวละครทั้งสองในขณะร่วมเพศ

จับภาพ Close-up ที่ใบหน้าของจัน ที่บังเอิญได้มาเห็นเหตุการณ์นี้เข้า มีเสียงดนตรีที่แสดงความระทึกใจ ระทึกขวัญ สีหน้าของจันในขณะนั้นแสดงถึงอาการที่กำลังตกอยู่ในความตกใจอย่างมาก ไม่อยากจะเชื่อสายตาตัวเองในสิ่งที่ตนเห็น ตัดกับภาพที่จันเอาหน้าจุ่มไปในน้ำ มีเสียงเหมือนดำน้ำ แล้วตัดมาที่ภาพจันสะดุ้งตื่นจากที่นอน

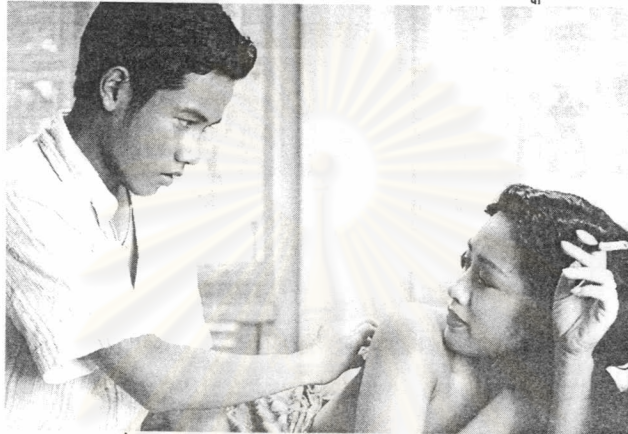
ตารางที่ 21 กระบวนการสร้างความหมาย : คุณบุญเลื่องมีเพศสัมพันธ์กับคุณแก้ว

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้างความหมาย
คุณแก้วนอนอยู่บนตัวของคุณบุญเลื่องกำลังเอาหน้าไซไปตามหน้าอกของคุณบุญเลื่องทั้งสองไม่ได้สวมใส่เสื้อผ้า	คุณแก้วกับคุณบุญเลื่องมีเพศสัมพันธ์กัน	ใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ด้านขนาดภาพปานกลาง
จันเอาหน้าจุ่มลงไปใต้น้ำ ประกอบกับเสียงดนตรีที่แสดงถึงความระทึกใจ ระทึกขวัญ	จันไม่อยากจะเชื่อในสิ่งที่ตนเห็น หรือ จันไม่อยากจะเห็นเหตุการณ์นั้น	ใช้เทคนิคเทคนิคทางภาพยนตร์ด้านการตัดต่อ ภาพจันเอาหน้าจุ่มลงน้ำ และเทคนิคทางภาพยนตร์ด้านเสียงดนตรี

2.2.1.2 ทั้งสองเพศ (Bisexual)

ฉาก : คุณบุญเลื่องวานให้จันเอาน้ำแข็งลูบหลังให้

ในขณะที่จันไปอ่านหนังสือกับคุณบุญเลื่องที่บ้านของเธอโดยปกติ เธอมีอาการ กระสับกระส่าย เนื่องจากอากาศที่ร้อนอบอ้าว เธอบอกกับจันว่าให้ตามขึ้นไปข้างบน เพราะเธอมีอะไรจะวานให้จันทำ เมื่อจันเดินตามขึ้นไปเธอก็ใช้จันเอาน้ำแข็งลูบหลังให้

ภาพที่ 9 จันกำลังเอาน้ำแข็งลูบหลังให้คุณบุญเลื่อง

ในห้องโถงในบ้านคุณบุญเลื่อง ขณะที่จันกำลังเอาน้ำแข็งลูบไปบนหลังของคุณบุญเลื่อง ใช้ภาพระยะใกล้ Close-up ไปที่ใบหน้าของคุณบุญเลื่องที่กำลังมีความสุข และเย็นสบายกับการที่จันเอาน้ำแข็งลูบหลังให้

แล้วตัดมา Close-up ที่ใบหน้าของจันที่แสดงถึงความตื่นเต้น มีเหงื่อเต็มใบหน้า แล้ว Close-up ไปที่ใบหน้าของคุณบุญเลื่องที่กำลังนอนหลับคร่ำครึ

แล้วจึง Close-up ไปที่เท้าของจันซึ่งกำลังจิกอยู่ที่พื้น ใช้การตัดต่อจะตัดไปมาระหว่างอากาศปฏิกิริยาของจันไม่ว่าจะเป็นใบหน้าที่ได้เต็มไปดด้วยเหงื่อ เท้าที่กำลังจิกพื้น กับมือที่กำลังจับน้ำแข็งลูบได้ไปบนแผ่นหลังของคุณบุญเลื่อง ซึ่งการตัดต่อภาพในลักษณะนี้เป็นการเชื่อมสิ่งทีนักแสดงกำลังกระทำกับอารมณ์ที่เกิดขึ้นไปพร้อมๆ กับการกระทำนั้น ภาพที่ตัดต่อไปมาจึงทำให้ผู้ชมรับรู้ถึงอารมณ์ของจันที่มีความตื่นเต้นและมีความต้องการทางเพศในขณะที่กำลังเอาน้ำแข็งลูบได้ไปบนแผ่นหลังของคุณบุญเลื่อง

จันขออนุญาตให้คุณบุญเลื่อง แล้วจูลงไปที่แผ่นหลังของคุณบุญเลื่อง ใช้ภาพ Close-up ไปที่ใบหน้าของจันที่กำลังจูบแผ่นหลังของคุณบุญเลื่อง การใช้ภาพลักษณะดังกล่าวเพื่อเป็นการตริ่ความสนใจของผู้ชม

Close-up ไปที่ถึงน้ำแข็ง

Close-up ไปที่ดอกหน้าวัว

เมื่อทั้งสองขึ้นไปร่วมเพศกันบนเตียง ใช้ภาพระยะปานกลาง (The Medium Shot or Mid Shot) เพื่อให้เห็นภาพรวมของห้องนอนคุณบุญเลื่อง ใช้ภาพเป็นเงาดำ จันกำลังจูบห้องคุณบุญเลื่อง

ภาพที่ 10 การใช้สัญลักษณ์โดยการ close-up ที่มือ ในขณะที่จันกับคุณบุญเลื่องร่วมเพศกัน

Close-up ไปที่มือของคุณบุญเลื่องที่กำลังกอดรัดร่างกายของจันอยู่

Close-up ไปที่มือของคุณบุญเลื่องที่กำลังเกาะเตียงอยู่

Close-up ไปที่มือของคุณบุญเลื่องที่กำลังเกาะเตียง และมีมือของจันเอื้อมมาดึงมือของเธอให้หลุดออก

มีเสียงร้องระหว่างการร่วมเพศ และ Close-up ไปที่ดอกไม้ที่กำลังไหวไปมา

ภาพที่ 11 หลังจากที่ยันกับคุณบุญเลื่องร่วมเพศกันเสร็จเรียบร้อยแล้ว

ตารางที่ 22 กระบวนการสร้างความหมาย : คุณบุญเลื่องวานให้จันเอน้ำแข็งลูบหลังให้

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้าง ความหมาย
Close-up ที่เท้าของจันซึ่งกำลังจิกอยู่ที่พื้น ในขณะที่จันกำลังเอน้ำแข็งลูบหลังไปบนตัวคุณบุญเลื่อง	จันเกิดอารมณ์ทางเพศ	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพใกล้
จันจวบลงไปที่แผ่นหลังของคุณบุญเลื่อง แล้ว Close-up ไปที่ถึงน้ำแข็ง	จันกำลังจวบลงไปบนแผ่นหลังของคุณบุญเลื่อง	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพใกล้
แล้วจึง Close-up ไปที่ดอกหน้าวัว ในขณะที่คุณบุญเลื่องกับจันร่วมเพศกัน มีการ Close-up ไปที่มือของคุณบุญเลื่องที่กำลังกอดรัดร่างกายของจันอยู่แล้ว Close-up ไปที่มือของคุณบุญเลื่องที่กำลังเกาะเตี๋ยอยู่ / Close-up ไปที่มือของคุณบุญเลื่องที่กำลังเกาะเตี๋ยและมีมือของจันเอื้อมมาดึงมือของเธอให้หลุดออก	คุณบุญเลื่องกับจันกำลังร่วมเพศกัน	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพใกล้
Close-up ไปที่ดอกไม้ที่กำลังไหวไปมา	คุณบุญเลื่องกับจันกำลังร่วมเพศกัน	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพใกล้

1.2.2 พวกที่มีความต้องการทางเพศกับคนต่างวัย

ฉาก : จันขอหอมมน้ำवाद

ภาพที่ถ่ายเป็นภาพลักษณะปานกลาง (The Medium Shot or Mid Shot) แสดงให้เห็นรายละเอียดของสถานที่ที่ตัวละครอยู่คือ ในห้องนอนและตัวละครทั้งสองกำลังอยู่บนเตียงนอน ใช้มุมกล้องระดับสายตา (Straight on or Eye-level) ทำให้ผู้ชมรู้สึกได้ดูเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นด้วยตัวเอง เสมือนกับว่าภาพของจันกับน้ำवादเป็นภาพที่เกิดขึ้นเบื้องหน้าของผู้ชมเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นในเวลากลางคืน จึงใช้แสงแบบ Low-key Lighting คือใช้แสงน้อย และมีแสงรำไรจากภายนอกสอดเข้ามาในห้อง ทำให้รู้ว่าภายนอกมืดและมีการเปิดไฟ ซึ่งทำให้ผู้ชมสามารถเข้าใจเวลาที่เกิดเหตุการณ์ในตอนนั้นว่าเกิดในเวลากลางคืน

เมื่อจันเอาหน้าเข้าไปแนบกับอกน้ำवादใช้ภาพระยะใกล้ (The Close-up) ไปที่ใบหน้าของจันที่กำลังมีอาการเคลิบเคลิ้มอยู่ในขณะที่กำลังซุกหน้าลงไปที่นมของน้ำवाद และมีการใช้เสียงดนตรี (Music) เบาๆ เพื่อตรงความสนใจของผู้ชมว่าจะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นต่อไปอีก

ลักษณะของภาพที่ถ่ายยังมีการใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่แล้วในฉากเข้ามาบังภาพซึ่งอาจจะช่วยปิดบังภาพที่ไม่เหมาะสมในบางมุมมอง โดยใช้วิธีการถ่ายภาพด้านหลังเสาของเตียง ถ่ายจากปลายเตียงเพื่อให้ซีไลท์ของขอบเตียงบัง ใช้แขนของน้ำवादบัง หรือการถ่ายภาพนอกมุ้ง เพื่อปิดบังภาพของจันที่กำลังหอมมน้ำवाद

นอกจากนี้ ยังใช้ภาพระยะใกล้มาก (The Extreme Close-up) โดยถ่ายไปที่มือทั้งสองของจันที่กำลังจิกลงไปด้านหลังของน้ำवाद และถ่ายไปที่เท้าของจันที่เกิดอาการเกร็ง ซึ่งภาพดังกล่าวทำให้ผู้ชมเข้าใจว่าจันกำลังถึงจุดสุดยอด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 กระบวนการสร้างความหมาย : จันขอหอมมน้ำवाद

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้าง ความหมาย
มือทั้งสองของจันที่กำลัง จิกลงไปด้านหลังของน้ำवाद และถ่ายไปที่เท้าของจันที่ เกิดอาการเกร็ง	จันถึงจุดสุดยอด	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพใกล้
เสียงดนตรีเพื่อสร้าง อารมณ์ระทึกใจ	จันมีความรู้สึกตกใจในขณะที่ ที่กำลังถึงจุดสุดยอด	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านเสียงดนตรี

ฉาก : จันเห็นคุณบุญเลี้ยงกำลังชโลมใส่ตัวน้ำอยู่ในห้องน้ำ / คุณบุญเลี้ยงวานให้จันเอาน้ำแข็งลูบ
หลังให้

ในบ้านคุณบุญเลี้ยง : คุณบุญเลี้ยงอยู่ในห้องน้ำกำลังถอดเสื้อออก เพื่อเอาน้ำชโลมเนื้อ
ตัว เนื่องจากอากาศร้อนมาก และจันไปเห็นภาพนั้นเข้า

ใช้ภาพระยะใกล้ (The Close-up) ไปที่ใบหน้าของจัน เพื่อสื่ออาการตกใจที่ได้เห็นภาพ
คุณบุญเลี้ยงถอดเสื้อออก จนสามารถมองเห็นหน้าอกได้อย่างชัดเจนและถ่ายภาพจากด้านหลัง
ของจันไปยังคุณบุญเลี้ยง มีเสียงจันกลืนน้ำลาย หลังจากนั้นจึงถ่ายภาพจากด้านหลังคุณบุญเลี้ยง
ที่มองไปยังจัน ภาพในลักษณะดังกล่าวทำให้ผู้ชมมีส่วนร่วมเป็นอีกบุคคลหนึ่งที่อยู่ทางด้านหลัง
จันมองไปยังคุณบุญเลี้ยง และยืนอยู่หลังคุณบุญเลี้ยงและมองไปยังจัน

เมื่อคุณบุญเลี้ยงเอาน้ำชโลมตัวเรียบร้อยเธอก็เดินขึ้นไปข้างบน และบอกให้จันตามขึ้นไป
เมื่อจันขึ้นไปชั้นบนใช้ภาพแทนสายตาจันมองหาคุณบุญเลี้ยง เขาเห็นคุณบุญเลี้ยงกำลังนอนอยู่ที่
โซฟา ใช้ภาพถ่ายระยะปานกลาง (The Medium Shot or Mid Shot) เพื่อให้เห็นสภาพแวดล้อม
โดยรวมว่าเธอกำลังนอนอยู่บนโซฟาในห้องโถงช่วงเวลานั้นเป็นเวลากลางวัน แสงประกอบฉากไม่
จ้าจนเกินไป

ภาพที่ 12 คุณบุญเลื่องกำลังอ่านหนังสือในห้องโถง

คุณบุญเลื่องวานให้จันเอน้ำแข็งถูหลังให้ เพราะเธอร้อน ใช้ภาพ Close-up ไปที่ใบหน้าที่เต็มไปด้วยเหงื่อของจัน ซึ่งสื่อถึงอารมณ์ที่ตื่นเต้นอย่างมากเพราะคุณบุญเลื่องนอนหันหลังเอาผ้าร่นลงมาจนเกือบถึงก้นหอย

ใช้ภาพระยะใกล้มาก (The Extreme Close-up) ไปที่มือของจันที่มีอาการเกร็งกำลังจับก้อนน้ำแข็งถูไปได้ไปที่แผ่นหลังของคุณบุญเลื่องแล้วจับภาพไปที่ถึงน้ำแข็ง และพัดลม

Close-up ไปที่ใบหน้าคุณบุญเลื่องที่กำลังหลับตาพริ้ม เย็นสบายเมื่อจันเอน้ำแข็งถูบหลังให้และมีเสียงครางของคุณบุญเลื่องประกอบด้วย

ภาพที่ 13 คุณบุญเลื่องในขณะที่จันกำลังถูบน้ำแข็งบนแผ่นหลังของเธอ

ในระหว่างที่จันกำลังเอาน้ำแข็งลูบไล้ไปบนแผ่นหลังของคุณบุญเลื่อง มีการตัดภาพไปมา ระหว่างมือที่สั่นเทา กับใบหน้าของจันที่เต็มไปด้วยเหงื่อขอ ประกอบกับสีหน้ากลัวๆ กลัวๆ ของจัน

จันลูบน้ำแข็งได้ระยะหนึ่ง น้ำแข็งก็ไหลลงไปอยู่ใต้ราวนมของคุณบุญเลื่อง แทนที่จัน จะหยิบเอาก่อนน้ำแข็ง เขากลับไปจับที่หน้าอกของคุณบุญเลื่อง ใช้ภาพถ่ายระยะใกล้มาก (The Extreme Close-up) ไปที่มือของจันที่กำลังจับหน้าอกของคุณบุญเลื่องอยู่ การถ่ายภาพในลักษณะนี้เพื่อเน้นให้ผู้ชมสนใจภาพในขณะที่มือของจันกำลังจับอกของคุณบุญเลื่อง

ภาพที่ 14 จันจับที่หน้าอกของคุณบุญเลื่อง

ในฉากนี้ไม่มีการใช้เสียงประกอบใดๆ หากแต่ผู้ชมสามารถเกิดความรู้สึกกระทึกไปตามจัน ได้ โดยเกิดจากความเงียบในฉากนั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 กระบวนการสร้างความหมาย : คุณแก้วตั้งครรภกับ...?

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้าง ความหมาย
คุณแก้วเงยหน้ามองคุณ หลวงใช้ภาพใกล้ (Close- up) ที่ใบหน้าของคุณแก้วที่ แสดงอาการโกรธแค้นตัด มาที่ภาพของคุณหลวงใช้ ภาพใกล้ (Close-up) ที่ใบหน้าของคุณหลวงที่ แสดงถึงความรู้สึกผิด	คุณหลวงทำให้คุณแก้วท้อง หรือ คุณแก้วโกรธกับคุณ หลวงเพราะหึงหวงที่คุณ หลวงไปยุ่งกับคุณบุญเดือน เพราะเธอเป็น Bisexual	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพใกล้

2.2.4 พวกที่มีความผิดปกติในวิธีการปฏิบัติทางเพศ

2.2.4.1 พวกที่ผิดปกติในด้านความต้องการทางเพศ ตัวละครที่มีพฤติกรรมดัง
กล่าวมีดังนี้

2.2.4.1.1 ตัวละคร "คุณหลวง"

ฉาก : จันตื่นขึ้นมาเห็นคุณหลวงร่วมเพศกับน้ำวาด

ภาพเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในห้องนอนของจันกับน้ำวาด ในเวลากลางคืน ใช้แสงน้อยมี
แสงไฟสีเหลืองนวลส่องเข้ามาในห้องเล็กน้อย มีเสียงฟ้าผ่า ตรงหน้าต่างมีแสงฟ้าแลบ

ในขณะที่คุณหลวงร่วมเพศกับน้ำวาด โดยที่ทั้งสองไม่ได้สวมใส่เสื้อผ้า และมีเสียง
หายใจแรงๆ ในระหว่างการร่วมเพศ จันซึ่งนอนอยู่ในมุ้งเดียวกันตื่นขึ้นมาเห็นภาพนั้นพอดี น้ำวาด
ตั้งเข่าขึ้นในระหว่างการร่วมเพศเพื่อเป็นการบดบังภาพการร่วมเพศ

ใช้ระดับสายตา (Straight on or Eye-level) เพื่อให้ผู้ชมรู้สึกเหมือนได้ชมภาพเหตุ
การณ์นั้นจริงๆ

ใช้การตัดต่อภาพใบหน้าของตัวละครทั้งสามที่อยู่ในเหตุการณ์ เพื่อให้เห็นถึงอารมณ์
ของตัวละครแต่ละคนที่กำลังอยู่ในเหตุการณ์นั้นร่วมกัน

ตารางที่ 24 กระบวนการสร้างความหมาย : คุณบุญเลื่องวานให้จันเอาน้ำแข็งลูบหลังให้

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้าง ความหมาย
Close-up ไปที่ใบหน้าที่ เต็มไปด้วยเหงื่อของจัน	จันมีอาการตื่นเต้น	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพใกล้
ใช้ภาพระยะใกล้มาก (The Extreme Close-up) ไปที่ มือที่มีอาการเกร็งของจัน ที่กำลังจับก้อนน้ำแข็ง ลูบ ไล่ไปที่แผ่นหลังของคุณบุญ เลื่อง	จันมีความรู้สึกทางเพศ	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพใกล้มาก
ใช้ภาพถ่ายระยะใกล้มาก (The Extreme Close-up) ไปที่มือของจันที่กำลังจับ หน้าอกของคุณบุญเลื่อง	จันมีความต้องการทางเพศ	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพใกล้มาก

2.2.3 การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลร่วมสายโลหิต

ฉาก : คุณแก้วท้องกับ ...?

ในเรื่องหลังใหญ่ ใช้ภาพระยะปานกลาง (The Medium Shot or Mid Shot) ที่ภาพของคุณหลวงกำลังยืนอยู่ที่ประตู จากนั้นใช้ภาพแทนสายตา (The Point-of-View (POV) Shot) คุณหลวง กำลังเดินเข้าไปหาคุณแก้วซึ่งกำลังนั่งอ่านหนังสืออยู่ที่เก้าอี้

คุณแก้วเงยหน้ามองคุณหลวงใช้ภาพใกล้ (Close-up) ที่ใบหน้าของคุณแก้วที่แสดงอาการโกรธแค้น ตัดมาที่ภาพของคุณหลวงใช้ภาพใกล้ (Close-up) ที่ใบหน้าของคุณหลวงที่แสดงถึงความรู้สึกผิด

ใช้ภาพระยะปานกลาง (The Medium Shot or Mid Shot) คุณแก้วยืนขึ้นแล้วทิ้งหนังสือในมือลง แล้วถ่ายภาพจากด้านหลังของคุณหลวงซึ่งสามารถมองเห็นคุณแก้วที่ยืนอยู่ด้านหน้า ภาพลักษณะดังกล่าวทำให้ผู้ชมรู้สึกเหมือนได้เข้าไปเห็นเหตุการณ์นั้นด้วย

ใช้ภาพใกล้ (The Close-up) ที่ใบหน้าของคุณหลวงกำลังมองคุณแก้วเดินจากไป

ตารางที่ 25 กระบวนการสร้างความหมาย : คุณแก้วตั้งครรภกับ...?

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้าง ความหมาย
คุณแก้วเงยหน้ามองคุณ หลวงใช้ภาพใกล้ (Close- up) ที่ใบหน้าของคุณแก้วที่ แสดงอาการโกรธแค้นตัด มาที่ภาพของคุณหลวงใช้ ภาพใกล้ (Close-up) ที่ใบหน้าของคุณหลวงที่ แสดงถึงความรู้สึกผิด	คุณหลวงทำให้คุณแก้วท้อง หรือ คุณแก้วโกรธกับคุณ หลวงเพราะหึงหวงที่คุณ หลวงไปยุ่งกับคุณบุญเลื่อง เพราะเธอเป็น Bisexual	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพใกล้

2.2.4 พวกที่มีความผิดปกติในวิธีการปฏิบัติทางเพศ

2.2.4.1 พวกที่ผิดปกติในด้านความต้องการทางเพศ ตัวละครที่มีพฤติกรรมดัง
กล่าวมีดังนี้

2.2.4.1.1 ตัวละคร "คุณหลวง"

ฉาก : จันตื่นขึ้นมาเห็นคุณหลวงร่วมเพศกับน้ำवाद

ภาพเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในห้องนอนของจันกับน้ำवाद ในเวลากลางคืน ใช้แสงน้อยมี
แสงไฟสีเหลืองนวลส่องเข้ามาในห้องเล็กน้อย มีเสียงฟ้าผ่า ตรงหน้าต่างมีแสงฟ้าแลบ

ในขณะที่คุณหลวงร่วมเพศกับน้ำवाद โดยที่ทั้งสองไม่ได้สวมใส่เสื้อผ้า และมีเสียง
หายใจแรงๆ ในระหว่างการร่วมเพศ จันซึ่งนอนอยู่ในมุ้งเดียวกันตื่นขึ้นมาเห็นภาพนั้นพอดี น้ำवाद
ตั้งเข่าขึ้นในระหว่างการร่วมเพศเพื่อเป็นการบดบังภาพการร่วมเพศ

ใช้ระดับสายตา (Straight on or Eye-level) เพื่อให้ผู้ชมรู้สึกเหมือนได้ชมภาพเหตุ
การณ์นั้นจริงๆ

ใช้การตัดต่อภาพใบหน้าของตัวละครทั้งสามที่อยู่ในเหตุการณ์ เพื่อให้เห็นถึงอารมณ์
ของตัวละครแต่ละคนที่กำลังอยู่ในเหตุการณ์นั้นร่วมกัน

ลักษณะของภาพที่ใช้เป็นภาพระยะใกล้ (The Close-up) เริ่มจากการ Close-up ไปที่ใบหน้าของจัน ทำให้ผู้ชมรับรู้ความรู้สึกของจันในตอนนั้นว่ากำลังงุนงับกับภาพที่ตนเห็นและนั่งมองอย่างไม่กระพริบตาด้วยความอยากรู้อยากเห็น เพราะในขณะนั้นจันยังเด็กอยู่มาก

หลังจากนั้นก็ Close-up ไปที่ใบหน้าของคุณหลวง ซึ่งทำให้ผู้ชมเห็นใบหน้าที่กำลังอยู่ในความโกรธ ดวงตาลุกวาวซึ่งกำลังจับจ้องไปที่จัน เพราะจันลุกขึ้นมาขัดจังหวะในขณะที่ตนกำลังมีความสุขอยู่

แล้วจึง Close-up ไปที่ใบหน้าของน้ำวาด ซึ่งกำลังอยู่ในอาการตกใจ น้ำขาวซีด ที่จันได้มาเห็นภาพที่ไม่เหมาะสม

การถ่ายภาพเหตุการณ์ใช้ภาพระยะปานกลาง (The Medium Shot or Mid Shot) โดยถ่ายภาพภายนอกมุ้งโดยให้เห็นภาพโดยรวม และตัวแสดงทั้ง 3 คน และใช้มุ้งมาบังภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้ภาพที่ปรากฏไม่โจ่งแจ้งจนเกินไป นอกจากนี้อาจจะมีผลทำให้ผู้ชมสามารถจินตนาการภาพการร่วมเพศของคุณหลวงกับน้ำวาดเอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 กระบวนการสร้างความหมาย : จันตื้นขึ้นมาเห็นคุณหลวงกำลังร่วมเพศกับน้ำวาด

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้าง ความหมาย
<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ระดับสายตา (Straight on or Eye-level) ภาพคุณหลวงอยู่บนตัวของน้ำวาด น้ำวาดชันเข้าขึ้น และมีจันนั่งดูอยู่ - ใช้การตัดต่อภาพใบหน้าของตัวละครทั้งสามที่อยู่ในเหตุการณ์ เพื่อให้เห็นถึงอารมณ์ของตัวละครแต่ละคนที่กำลังอยู่ในเหตุการณ์นั้นร่วมกัน - ลักษณะของภาพที่ใช้เป็นภาพระยะใกล้ (The Close-up) เริ่มจากการ Close-up ไปที่ใบหน้าของตัวละครแต่ละคน - การถ่ายภาพเหตุการณ์ใช้ภาพระยะปานกลาง (The Medium Shot or Mid Shot) โดยถ่ายภาพภายนอกมุ้ง 	<p>จันเห็นคุณหลวงกับน้ำวาดร่วมเพศกัน</p>	<p>การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ด้านขนาดภาพปานกลาง และใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ในการบดบังภาพการร่วมเพศด้วยการชันเข้าของตัวละคร</p>
<p>เสียงหายใจแรงๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการร่วมเพศ</p>	<p>การมีความสุข ความตื่นเต้นจากการร่วมเพศ</p>	<p>การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ด้านเสียง โดยการใช้เสียงประกอบ คือ เสียงหายใจแรงๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการร่วมเพศ</p>

ฉาก : คุณหลวงร่วมเพศกับสาวใช้ในห้องสมุด

จันจะเดินมาไหว้รูปของแม่ในเรือนใหญ่ทุกครั้งทีกลับมาจากโรงเรียน วันหนึ่งรูปของแม่จันหายไปจากที่ที่เคยอยู่กลับกลายเป็นรูปของคุณหลวงแทน จันร้องไห้และวิ่งไปตามน้ำวาทว่ารูปของแม่หายไปไหน น้ำวาทบอกว่าคุณพ่อเอาไปไว้ในห้องสมุด จันจึงตามไปเอาคืน

จันเปิดประตูห้องสมุดเข้าไป ภาพถ่ายที่ด้านหลังของคุณหลวง คุณหลวงใส่เสื้อสีขาวกางเกงร่นลงมาอยู่ที่ปลายขา กำลังร่วมเพศอยู่กับสาวใช้ ใช้เทคนิคภาพในระยะปานกลาง (The Medium Shot or Mid Shot) ซึ่งสามารถเห็นบรรยากาศโดยรวมในห้องสมุด แสงในห้องสมุดซึ่งไม่ได้เปิดหน้าต่างไม่จำหรือมืดจนเกินไปเนื่องจากเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นในเวลากลางวัน และในห้องสมุด

ภาพที่ 15 คุณหลวงกำลังร่วมเพศกับสาวใช้ในห้องสมุดและจันเปิดประตูเข้ามาเห็น

ใช้มุมกล้องระดับสายตา (Straight on or Eye-level) เนื่องจากภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นภาพที่จันเป็นคนเห็น และผู้ชมเองก็เห็นไปพร้อมๆ กับจันด้วย

ตารางที่ 27 กระบวนการสร้างความหมาย : คุณหลวงร่วมเพศกับสาวใช้ในห้องสมุด

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้าง ความหมาย
ใช้เทคนิคภาพในระยะปานกลาง (The Medium Shot or Mid Shot) ภาพคุณหลวงอยู่บนตัวสาวใช้ในห้องสมุด จันเปิดประตูเข้ามาเห็น	จันเห็นคุณหลวงร่วมเพศกับสาวใช้	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ด้านขนาดภาพปานกลาง

2.2.4.1.2 ตัวละคร "จัน"

ฉาก : จันร่วมเพศกับสายสร้อย

ภาพเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในห้องของเคน ใช้แสงน้อยมากจนแทบมองไม่เห็นหน้าของนักแสดง แต่จะเน้นไปที่แสงเงาของลักษณะท่าทางการร่วมเพศของจันกับสายสร้อย

ใช้ภาพระยะปานกลาง (The Medium Shot or Mid Shot) ซึ่งทำให้ผู้ชมเห็นรายละเอียดโดยรวมว่า เหตุการณ์นั้นกำลังเกิดขึ้นในห้องนอนของเคนและมีเคนกับสายสร้อยกำลังนอนอยู่บนเตียง สายสร้อยไม่ได้ใส่เสื้อทำให้เห็นหน้าอกของเธอ ขณะที่เคนกำลังคุยกับสายสร้อยเพื่อให้สายสร้อยร่วมเพศกับคุณจัน มีเสียงตีแทรกขึ้นมาประกอบกับเสียงร้องของสายสร้อย เสียงที่เกิดขึ้นดังกล่าวทำให้ผู้ชมเข้าใจได้ทันทีว่าใครเป็นคนตีและใครเป็นคนร้อง ถึงแม้ภาพจะมีดมาก

ลักษณะการถ่ายภาพ ถ่ายจากทางด้านหลังของเคนและสามารถมองเห็นสายสร้อยซึ่งกำลังนอนหงายอยู่ด้านหน้าเคนด้วย และถ่ายภาพระยะใกล้ (The Close-up) ไปที่ใบหน้าของสายสร้อยเพื่อเน้นไปที่อารมณ์ของสายสร้อยว่าเธอพร้อมแล้วสำหรับการร่วมเพศกับเคน

เมื่อเปลี่ยนเป็นคุณจันมานอนกับสายสร้อยแทนเคน สายสร้อยหันหน้าเข้าฝา หลังจากนั้นปิดตาตัวเองแล้วหันกลับ และพูดว่า "มัวรำไรอยู่ได้-คุณจันก็ ถึงไงก็...ฮี้"

มีการใช้ข้อศอกบดบังหน้าอกของสายสร้อย ใช้การถ่ายภาพทางด้านหลังของคุณจัน โดยให้เห็นสายสร้อยที่กำลังนอนอยู่ (เช่นเดียวกับที่ถ่ายทางด้านหลังเคนในครั้งแรก) และถ่ายภาพระยะใกล้ (The Close-up) ไปที่ใบหน้าจันที่เต็มไปด้วยเหงื่อเพื่อให้ผู้ชมรับรู้ถึงอารมณ์ของจันว่ากำลังอยู่ในความตื่นเต้น เพราะเป็นครั้งแรกที่ได้มีเพศสัมพันธ์ ขณะที่คุณจันร่วมเพศกับสายสร้อย

เสียงร้องของจันดังมากและดังยิ่งขึ้นในตอนสุดท้าย เสียงดังกล่าวอาจทำให้ผู้ชมรับรู้ว่าจันกำลังมีความสุขสุดยอด และมีเสียงดนตรีระทึก

ตารางที่ 28 กระบวนการสร้างความหมาย : จันร่วมเพศกับสายสร้อย

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้างความหมาย
ถ่ายภาพระยะใกล้ (The Close-up) ไปที่ใบหน้าจันที่เต็มไปด้วยเหงื่อ	จันมีความรู้สึกตื่นเต้นที่จะได้ร่วมเพศเป็นครั้งแรก	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพใกล้
สายสร้อยพูดกับคุณจัน "มัวว่าไรอยู่ได้-คุณจันก็ ถึงใจก็...ฮึ"	สายสร้อยต้องการให้จันรีบร่วมเพศ	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านด้านเสียง โดยการใช้เสียงประกอบ คือ บทสนทนา
เสียงร้องของจันในขณะที่ร่วมเพศกับสายสร้อยร่วมเพศ	จันมีความสุขในการร่วมเพศ	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านด้านเสียง โดยใช้เสียงประกอบ คือ เสียงร้องของตัวละครในขณะที่ร่วมเพศ

ฉาก : จันร่วมเพศกับบัวผันในห้องสมุด

คุณแก้วเกิดท้องขึ้นมา น้ำवादจึงไปตามจันซึ่งไปอยู่กับตาที่พิจิตรมาแต่งงานกับคุณแก้ว ระหว่างงานแต่งงานจันเดินเข้าไปในห้องสมุดเพื่อทำกิจกรรมทางเพศกับบัวผัน

ใช้ภาพระยะปานกลาง (The Medium Shot or Mid Shot) เพื่อให้เห็นภาพของจันกำลังร่วมเพศกับสาวใช้บนเก้าอี้หวม ระหว่างนั้นมีการ Close-up ที่ใบหน้าของจันที่กำลังมีความสุขในขณะที่ร่วมเพศ เสียงร้องของจันกับบัวผันดังสลับกันในระหว่างที่กำลังร่วมเพศกันอยู่นั้น

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ถึงแม้ว่าจะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตอนกลางวัน แต่กลับเป็นภาพที่มีมืด (Low-key Lighting) มากแทบมองไม่เห็นใบหน้าของตัวละคร

ตารางที่ 29 กระบวนการสร้างความหมาย : จันร่วมเพศกับบัวผันในห้องสมุด

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้างความหมาย
ใช้ภาพระยะปานกลาง (The Medium Shot or Mid Shot) ภาพจันอยู่บนตัวบัวผัน	จันร่วมเพศกับบัวผัน	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพปานกลาง
เสียงร้องของทั้งสองคนดัง สลับกัน	เสียงร้องในขณะที่ร่วมเพศ แสดงถึงการมีความสุขจากการร่วมเพศ	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านเสียง โดยใช้เสียงประกอบ คือ เสียงร้องของตัวละครในระหว่างการร่วมเพศ

2.2.4.1.3 คุณบุญเลี้ยง

ฉาก : คุณบุญเลี้ยงกับจันร่วมเพศกันในห้องน้ำ

คุณบุญเลี้ยงร่วมเพศกับจันในห้องน้ำบ้านของคุณบุญเลี้ยง

ใช้ภาพระยะปานกลาง (The Medium Shot or Mid Shot) เพื่อให้เห็นบรรยากาศโดยรวมของห้องน้ำ มีเสียงดนตรีเบาๆ ประกอบ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 16 คุณบุญเลื่องกับจันร่วมเพศกันในห้องน้ำ

Close-up โคมไฟไหวไปมา

Close-up ไปที่มือของคุณบุญเลื่องที่เกาะอยู่ขอบด้านบนของห้องน้ำ

Close-up ไปที่ใบหน้าของคุณบุญเลื่องซึ่งกำลังเคลิบเคลิ้ม มีความสุขในระหว่างที่จันกำลังจูบไปทั่วตัวของเธอ ใช้มุมกล้องระดับต่ำ (Low-angle) ไปที่หน้าของคุณบุญเลื่อง ซึ่งอาจต้องการให้ผู้ชมเห็นถึงความงามสง่า เป็นหญิงที่มีความร้อนแรง มีเสน่ห์

ถ่ายภาพจากทางหลังจัน ซึ่งสามารถมองเห็นภาพคุณบุญเลื่องที่ยืนอยู่ทางด้านหน้าของจัน ภาพในลักษณะนี้ทำให้ผู้ชมอยู่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น

ฉากนี้เกิดในเวลากลางวันแสงมาจากไฟในห้องน้ำที่เปิดทิ้งเอาไว้ และแสงจากด้านนอกที่เล็ดลอดเข้ามาทางเกร็ดหน้าต่างถึงแม้ว่าจะปิดเอาไว้แล้วก็ตาม แสงเป็นสีเหลืองอ่อนๆ และใช้เทคนิคการถ่ายผ่านกระจกฝ้าและจับภาพการร่วมเพศที่กระจก และถ่ายเงาของจันและคุณบุญเลื่องขณะกำลังร่วมเพศในลักษณะขึ้น-ลง

ตารางที่ 30 กระบวนการสร้างความหมาย : คุณบุญเลื่องกับจันร่วมเพศกันในห้องน้ำ

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้างความหมาย
Close-up ไปที่มือของคุณบุญเลื่องที่เกาะอยู่ขอบด้านบนของห้องน้ำ	จันกำลังจูบไปบนตัวของคุณบุญเลื่อง	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ด้านขนาดภาพใกล้
เทคนิคการถ่ายผ่านกระจกฝ้าเพื่อให้เห็นเงาของจันและคุณบุญเลื่องขณะกำลังร่วมเพศกันในลักษณะขึ้น-ลง	จันกับคุณบุญเลื่องกำลังร่วมเพศกัน	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์โดยการถ่ายภาพโดยมีกระจกฝ้าเป็นฉากกั้นเพื่อให้เห็นเป็นภาพเงา

2.2.4.2 พวกที่ชอบข่มขืนกระทำชำเรา

ฉาก : แม่ของจันโดนข่มขืน

แม่ของจันเดินทางไปเยี่ยมคุณพ่อที่จังหวัดพิจิตร แม่จันเป็นผู้หญิงชาวกรุงรูปร่างหน้าตาสวย จึงเป็นที่หมายปองของชายหลายคน วันหนึ่งจอมและพรรคพวกขูดแม่ของจันไปข่มขืน

ภาพที่ 17 แม่ของจันโดนจอมและพรรคพวกขูดไปข่มขืนในป่า

มีเสียงดนตรีประกอบเหมือนเสียงสวดมนต์ ภาพเป็นภาพขาว-ดำ เพราะเป็นการย้อนเวลาไปในอดีต

ใช้ภาพระยะไกล (The Long-Shot) ในขณะที่จอมและพรรคพวกขูดแม่ของจันเข้าไปในป่า เพื่อให้เห็นสภาพแวดล้อมโดยรวมว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอยู่ในป่าลึก มีต้นไม้ใหญ่บ้างเล็กบ้างสลัดกัน ใช้แสงตามธรรมชาติตอนกลางวัน เนื่องจากเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในป่าใหญ่ เวลากลางวัน

ใช้ภาพระยะปานกลาง (The Medium Shot or Mid Shot) ในขณะที่แม่ของจันโดนข่มขืน เพื่อให้เห็นรายละเอียดโดยรวมว่า แม่ของจันโดนข่มขืนบนแคร่ รวมไปถึงเห็นถึงลักษณะท่าทางที่จอมและพรรคพวกข่มขืน ใช้เทคนิคการตัดต่อภาพตัดไปมาระหว่างสีหน้าของจอมและพรรคพวกกับแม่ของจัน เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของความรู้สึกของทั้งสองฝ่าย ซึ่งเกิดขึ้นอยู่ในเวลาเดียวกัน และใช้มุมกล้องระดับต่ำ (Low-angle) ที่ใบหน้าของจอมและพรรคพวกสลัดสับเปลี่ยนหน้ากันมาข่มขืน เพื่อแสดงให้เห็นความน่ากลัว น่าเกรงขามของเขาที่สามารถข่มขืนผู้หญิงได้ ใช้มุมกล้องระดับสูง (High-angle) ที่ใบหน้าของแม่จัน เพื่อแสดงให้เห็นถึงความพ่ายแพ้ ลึนหวังของแม่จัน ที่โดนขูดมาข่มขืน

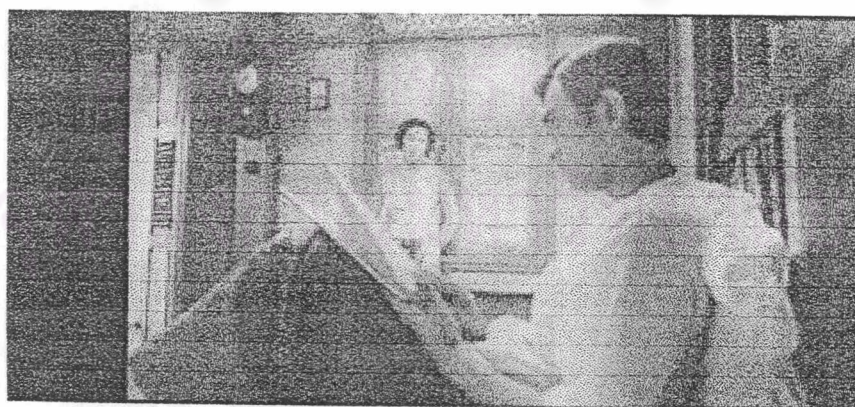
ในขณะที่จอมและพรรคพวกข่มขืนแม่ของจัน Close-up ไปที่ใบหน้าของจอมและพรรคพวก เพื่อให้เห็นถึงความอึกเขม มีเสียงหัวเราะของพรรคพวกจอมที่ผลัดเวียนกันมาข่มขืนแม่ของจัน ซึ่งทำให้เรื่องราวหดหู่มากยิ่งขึ้น และ Close-up ไปที่ใบหน้าแม่ของจัน ที่แสดงถึงความโศกเศร้าหนักหนากับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเธอ การ Close-up ไปที่หน้าของนักแสดง สามารถทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกเศร้าใจร่วมไปกับแม่ของจันได้

Close-up ไปที่หน้าของแม่จันนอนอยู่บนแคร่ที่ขยับขึ้นลงไปมา ทำให้ผู้ชมจินตนาการตามได้ว่าภาพที่สื่อออกมาว่าขณะนั้นแม่ของจันกำลังโดนข่มขืนอยู่

ตารางที่ 31 กระบวนการสร้างความหมาย : แม่ของจันโดนข่มขืน

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้างความหมาย
Close-up ไปที่หน้าของแม่จันนอนอยู่บนแคร่ที่ขยับขึ้นลงไปมา	แม่ของจันกำลังโดนข่มขืน	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ด้านขนาดภาพใกล้
เสียงหัวเราะของพรรคพวกของจอมในระหว่างการข่มขืนแม่ของจัน	เสียงหัวเราะของพรรคพวกของจอมแสดงถึงความสุขหรือความพอใจที่ดูแม่ของจันมาข่มขืนได้	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ด้านเสียง โดยการใช้เสียงประกอบ คือ เสียงหัวเราะ

ฉาก : จันข่มขืนคุณแก้ว

ภาพที่ 18 คุณแก้วไปหาจันที่ห้องหลังจากที่จันเห็นคุณแก้วกับคุณบุญเลื่องร่วมเพศกับคุณบุญเลื่องมีเพศสัมพันธ์กัน

จากเหตุการณ์ที่จันเห็นคุณบุญเลื่องมีเพศสัมพันธ์กับคุณแก้ว จันจึงไม่ไปหาคุณบุญเลื่องอีก คุณแก้วไปหาจันที่ห้องนอนของจันในเรือนใหญ่เพื่อขอร้องให้จันกลับไปหาคุณบุญเลื่องอย่างเดิม เพียงแต่แบ่งเวลาให้เธอกับคุณบุญเลื่องด้วยเท่านั้น จันจึงเสนอข้อแลกเปลี่ยนโดยการขอมีลูกกับคุณแก้ว คุณแก้วไม่ยอมจึงโดนจันข่มขืน

ภาพที่ 19 จันข่มขืนคุณแก้ว

คุณแก้วพูด “ไม่ได้แอมเสียหละ ก็อย่างที่ฉันบอกตั้งแต่แรกนะแหละ” จันผลักคุณแก้วนอนหงายลงบนเตียง แล้วใช้มือจับมือคุณแก้วแผ่ออกทั้งสองข้าง กล้อง Close-up ที่ใบหน้าของคุณแก้ว เพื่อแสดงอาการที่ไม่พอใจกับสิ่งที่จันกำลังทำกับเธอ แต่เธอก็ต่อสู้ ขัดขืนไม่ได้ ประกอบกับเสียงร้องของคุณแก้ว ใช้มุมกล้องระดับต่ำ (Low-angle) ที่ใบหน้าของจัน ในขณะที่กำลังข่มขืนคุณแก้วเพื่อแสดงให้เห็นถึงคนที่มีพลังอำนาจมากกว่าคุณแก้ว

Close-up กางเกงของจันที่กองอยู่ที่พื้น

Close-up ที่ขอบปลายเตียงซึ่งกำลังขยับไปมา

ตัดไปที่ภาพคุณทองกำลังนอนอยู่ในอ่างอาบน้ำมีน้ำไหลออกมาเรื่อยๆ

ภาพจันข่มขืนคุณแก้ว ประกอบกับเสียงร้องและขัดขืนที่จันข่มขืน

Close-up ที่โคมไฟที่เหมือนกำลังโดนเขย่า

ถ่ายที่ด้านหลังของจัน โดยที่จันใส่เสื้อแต่ไม่ได้ใส่กางเกง ในขณะที่กำลังข่มขืนคุณ

แก้ว

ตัดไปที่ภาพคุณทองนอนอยู่ในอ่างอาบน้ำมีน้ำไหลออกมาเรื่อยๆ จนท่วมหน้า

Close-up ที่ใบหน้าของคุณแก้วอีกครั้ง ซึ่งอยู่ลักษณะสีหน้าเฉื่อยล้า และขยับขึ้นลง

ตัดไปที่ภาพคุณทองนอนอยู่ในอ่างอาบน้ำมีน้ำไหลออกมาเรื่อยๆ จนท่วมหน้า และมี

เลือดไหลออกมา

ตารางที่ 32 กระบวนการสร้างความหมาย : จันทน์ชื่นคุณแก้ว

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้างความหมาย
“ไม่ได้แอมเสียหละ ก็อย่าง ที่ฉันบอกตั้งแต่แรกนะ แหละ”	คุณแก้วไม่ยอมให้จันทน์ เพศ	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านเสียง โดยการใช้เสียง ประกอบ คือ การสนทนา
Close-up ที่ขอบปลาย เตียงซึ่งกำลังขยับไปมา	คุณแก้วถูกจันทน์ชื่น	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพใกล้
Close-up ที่โคมไฟที่ เหมือนกำลังโดนเขย่า	คุณแก้วถูกจันทน์ชื่น	การใช้เทคนิคเทคนิคทาง ภาพยนตร์ด้านขนาดภาพ ใกล้
Close-up ที่ใบหน้าของ คุณแก้ว ซึ่งอยู่ลักษณะสี หน้าเลือนลอย และขยับ ขึ้นลง	คุณแก้วถูกจันทน์ชื่น	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพใกล้
ภาพที่คุณแก้วท้องแล้ว นอนอยู่ในอ่างน้ำ โดยที่ในอ่างน้ำมีน้ำอยู่ ท่วมตัวคุณแก้วมีเลือด ไหลออกมา	คุณแก้วฆ่าตัวตาย หรือ คุณ แก้วทำแท้ง	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านการตัดต่อภาพ

3. การทำแท้ง

ฉาก : คุณแก้วแท้งลูก

สาวใช้มาเรียกคุณจันทน์ให้ไปดูคุณแก้ว ใช้ภาพแทนสายตา (The Point-of-View (POV) Shot) ของจันทน์ เมื่อจันทน์ไปถึงห้องของคุณบุญเลื่อง จันทน์มองไปที่คุณบุญเลื่องยกมือที่เปื้อนเลือดปิดหน้านั่งร้องไห้ด้วยอาการตกใจ แล้วหันไปมองคุณแก้วซึ่งนั่งอยู่บนเตียงกำลังตกเลือดอย่างมาก

Close-up ไปที่ใบหน้าของคุณแก้ว สีหน้าของเธอเย้ยหยันจันทน์ เหมือนกับว่าเธอสามารถแก้แค้นจันทน์ได้แล้วโดยการแท้งลูก ทำให้จันทน์ไม่ได้ลูกตามที่มุ่งหวังเอาไว้

Close-up เลือดที่กองอยู่ที่พื้น

ตารางที่ 33 กระบวนการสร้างความหมาย : คุณแก้วแห่งลูก

ตัวหมาย	ตัวหมายถึง	กระบวนการสร้าง ความหมาย
มือคุณบุญเลื่องเปื้อนเลือด ส่วนคุณแก้วนั่งอยู่บนเตียง ซึ่งหว่างขาของเธอมีเลือด ไหลออกมา	คุณแก้วแห่งลูก	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพปานกลาง
Close-up เลือดที่กองอยู่ที่ พื้น	คุณแก้วมีอาการตกเลือด	การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพใกล้

จากข้อมูลทั้งหมดสามารถนำมาแสดงถึงกระบวนการสร้างความหมายทางเพศในสื่อ
ภาพยนตร์ โดยใช้การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวหมายกับตัวหมายถึง ได้ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34 : การแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวหมายกับตัวหมายถึงใน
สื่อภาพยนตร์เรื่อง จัน ดารา

การแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวหมายกับตัวหมายถึงในสื่อภาพยนตร์ เรื่อง จัน ดารา		
กระบวนการสร้าง ความหมาย	ตัวหมาย	ตัวหมายถึง
1. การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์		
1.1 การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ด้านขนาดภาพ		
1.1.1 กระบวนการสร้าง ความหมายด้วยภาพเกี่ยวกับ อาการกามตายด้าน		
การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพปานกลาง	ภาพคุณหลวงมีสีหน้าเจ็บใจ ที่ไม่สามารถร่วมเพศได้ / คุณหลวงนอนอยู่บนเตียง ร่างกายชুবวม และดวงตา เหม่อลอย	อวัยวะเพศของคุณหลวงไม่แข็งตัว ทำให้ไม่สามารถที่จะร่วมเพศได้
1.1.2 กระบวนการสร้าง ความหมายด้วยภาพเกี่ยวกับ กิริยา อาการของตัวละคร ในขณะร่วมเพศ		
การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพใกล้	Close-up ไปที่มือของคุณ บุญเลื่องที่กำลังเกาะเตียง อยู่ / Close-up ไปที่มือของ คุณบุญเลื่องที่กำลังเกาะ เตียง และมีมือของจันเคঁอม มาดึงมือของเธอให้หลุด ออก	ใช้สื่อถึงอารมณ์ของตัวละครที่มี อาการเกร็งในขณะที่คุณบุญเลื่อง กำลังร่วมเพศกับจัน

การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพใกล้	ในขณะที่คุณบุญเลื่องกับ จันร่วมเพศกันมีการ Close- up ไปที่มือของคุณบุญเลื่อง ที่กำลังกอดรัดร่างกายของ จันอยู่	ใช้สื่อถึงอารมณ์ของตัวละครที่มี อาการเกร็งหรือมีความสุข ในขณะที่ ที่คุณบุญเลื่องกำลังร่วมเพศกับจัน
การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพใกล้	ถ่ายภาพระยะใกล้ (The Close-up) ไปที่ใบหน้า ซึ่งมี เหงื่ออยู่เต็มใบหน้าของคุณ จัน	ใช้สื่อถึงอารมณ์ของจันที่มีความรู้ สึกตื่นเต้นที่จะได้ร่วมเพศเป็นครั้ง แรกในชีวิต
1.1.3 กระบวนการสร้าง ความหมายทางเพศด้วย ภาพ เกี่ยวกับกิริยา อาการ ของตัวละครขณะที่มีความ ต้องการทางเพศ		
การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพใกล้	Close-up ไปที่ใบหน้าที่เต็ม ไปด้วยเหงื่อของจัน	ใช้สื่อถึงอาการตื่นเต้นของจัน
การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพใกล้มาก	ใช้ภาพระยะใกล้มาก (The Extreme Close-up) ไปที่ มือที่มีอาการเกร็งของจันที่ กำลังจับก้อนน้ำแข็ง ลูบได้ ไปที่แผ่นหลังของคุณบุญ เลื่อง	ใช้สื่อถึงอาการตื่นเต้นและการมี ความต้องการทางเพศของจัน
การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพใกล้มาก	ใช้ภาพถ่ายระยะใกล้มาก (The Extreme Close-up) ไปที่มือของจันที่กำลังจับ หน้าอกของคุณบุญเลื่อง	ใช้สื่อถึงการมีความรู้สึกทางเพศของ จัน
1.1.4 กระบวนการสร้าง ความหมายทางเพศด้วย ภาพเกี่ยวกับ อารมณ์โกรธที่ เกิดจากความหึงหวงของตัว ละคร		

การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพปานกลาง	คุณแก้วเดินไปปิดจานจาก มือสายสร้อย	คุณแก้วโกรธที่สายสร้อยท้อกับ เคน
การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพปานกลาง	คุณแก้วกำลังเอาแซ่ดีเคน	คุณแก้วโกรธที่เคนทำให้สายสร้อย ท้อ
การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพปานกลาง	คุณแก้วหายใจแรง	คุณแก้วโกรธที่สายสร้อยท้อกับ เคน
การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านขนาดภาพใกล้	คุณแก้วเงยหน้ามองคุณ หลวง ใช้ภาพใกล้ (Close-up) ที่ใบหน้าของ คุณแก้วที่แสดงอาการโกรธ แค้น ตัดมาที่ภาพของคุณ หลวงใช้ภาพใกล้ (Close- up) ที่ใบหน้าของคุณหลวง ที่แสดงถึงความรู้สึกผิด	คุณหลวงทำให้คุณแก้วท้อหรือ คุณแก้วโกรธกับคุณหลวงเพราะหึง หวงที่คุณหลวงไปยุ่งกับคุณบุญ เลื่อง เนื่องจากคุณแก้วเป็น Bisexual
การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านมุมกล้อง		
การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านมุมกล้องระดับต่ำ (Low-angle)	ใช้มุมกล้องระดับต่ำ (Low- angle) ที่ใบหน้าของคุณ บุญเลื่องในขณะที่เธอกำลัง ยืนอยู่และจันกำลังจูบไปบน ตัวของเธอ	การใช้มุมกล้องระดับต่ำที่ใบหน้า ของคุณบุญเลื่อง อาจจะต้องการให้ ผู้ชมเห็นถึงความงามสง่า หรือการ เป็นผู้หญิงที่มีความร้อนแรง มี เสน่ห์
การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านมุมกล้องระดับต่ำ (Low-angle)	ใช้มุมกล้องระดับต่ำ ที่ใบ หน้าของจอมและพรรคพวก ในขณะที่กำลังข่มขืนแม่ของ จัน	การใช้มุมกล้องระดับต่ำที่ใบหน้า ของจอมและพรรคพวก อาจจะ ต้องการให้ผู้ชมเห็นถึงความน่ากลัว น่าเกรงขามที่พวกเขาสามารถขูด แม่ของจันมาข่มขืนได้ หรือต้องการ ให้ผู้ชมเห็นสีหน้าของตัวละครใน ขณะที่กำลังข่มขืน
การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านมุมกล้องระดับสูง	ใช้มุมกล้องระดับสูง ที่ใบ หน้าแม่ของจันขณะที่โดน	การใช้มุมกล้องระดับสูงที่ใบหน้า แม่ของจัน อาจจะต้องการให้ผู้ชมมี

(High-angle)	ข่มขืน	ความรู้สึก ท้อแท้ โศกเศร้าไปกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นร่วมกับตัวละคร หรืออาจต้องการให้เห็นภาพอย่างชัดเจนว่าตัวละครโดนข่มขืนอยู่บนแคร่ไม้ไผ่
การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ด้านการตัดต่อภาพ (Editing)		
การตัดต่อภาพเพื่อเสริมความเข้าใจระหว่างภาพ (Shot)	ฉากตอนที่จันกำลังเอาน้ำแข็งลูบหลังให้คุณบุญเลื่องมีการตัดต่อภาพไปมาระหว่างใบหน้าของจันที่เต็มไปด้วยเหงื่อกับมือที่มีอาการเกร็งและสั่นเทา	การตัดต่อภาพในลักษณะดังกล่าวทำให้ผู้ชมเห็นลักษณะท่าทางของจันที่มีอาการตื่นเต้น ในขณะที่กำลังเอาน้ำแข็งลูบไปบนหลังของคุณบุญเลื่อง
การตัดต่อภาพแบบกระโดดไม่ต่อเนื่อง (Juxtaposition)	ฉากตอนที่จันข่มขืนคุณแก้ว ในขณะที่จันข่มขืนคุณแก้วมีการตัดไปที่ภาพคุณแก้วท้องกำลังนอนอยู่ในอ่างอาบน้ำ และมีเลือดไหลออกมา	การตัดต่อภาพในลักษณะดังกล่าวอาจจะทำให้ผู้ชมเข้าใจว่าคุณแก้วกำลังฆ่าตัวตาย หรือกำลังทำแท้ง เพราะมีเลือดไหลออกมา ซึ่งอาจจะเป็นการตกเลือด
การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ด้านการจัดแสง (Lighting)		
การใช้แสงสร้างบรรยากาศ (atmosphere)	เช่น ฉากที่จันร่วมเพศกับบัวผันในห้องสมุดในเวลากลางวัน แต่ใช้แสงน้อยมากจนเกือบมองไม่เห็นใบหน้าของตัวละคร	ฉากที่จันร่วมเพศกับบัวผันใช้แสงน้อยมาก ทั้งๆ ที่เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นในเวลากลางวัน การใช้แสงในลักษณะดังกล่าว อาจจะเป็นการสร้างบรรยากาศในการร่วมเพศให้กับตัวละคร หรืออาจจะทำให้ผู้ชมมีความรู้สึกคล้ายตามเหตุการณ์ที่กำลังดูอยู่
การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์		

ด้านเสียงในการสร้าง ความหมายทางเพศ		
การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านเสียง โดยใช้เสียง ประกอบ	เช่น เสียงร้องของตัวละคร ในขณะที่กำลังร่วมเพศ	ตัวละครกำลังมีความสุขในขณะที่ กำลังร่วมเพศ
การใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ ด้านเสียง โดยใช้เสียงดนตรี	เช่น เสียงที่แสดงความ ระทึกใจ	ตัวละครกำลังมีความสุขสุดขีด เช่น ฉากที่จันขอหอมมนมสาวาด หรือว่าอยู่ในอาการตกใจ เช่น จัน เห็นคุณแก้วมีเพศสัมพันธ์กับคุณ บุญเลื่อง
1.2 การแปลงสัญญาณด้วย ภาพ		
2.1 ความรู้สึกที่มีต่อเพศ เดียวกัน		
การแปลงสัญญาณจาก Icon เป็น Index	ตุ๊กตาที่โดนหักคอ	การแสดงออกถึงอาการหึงหวงที่มี ต่อเพศเดียวกัน
2.2 การร่วมเพศ		
การแปลงสัญญาณจาก Icon เป็น Index	Close-up ไปที่ดอกไม้ที่ กำลังไหวไปมา	ใช้แทน เหตุการณ์ที่ตัวละครกำลัง ร่วมเพศ
การแปลงสัญญาณจาก Icon เป็น Index	Close-up ไปที่ถังน้ำแข็ง Close-up ดอกหน้าวัว	ใช้แทน เหตุการณ์ที่จันกำลังจูบลง ไปบนแผ่นหลังของคุณบุญเลื่อง
การแปลงสัญญาณจาก Icon เป็น Index	Close-up ที่ขอบปลาย เตียงซึ่งกำลังขยับไปมา	ใช้แทน ตัวละครกำลังร่วมเพศกัน
การแปลงสัญญาณจาก Icon เป็น Index	Close-up ที่โคมไฟที่ เหมือนกำลังโดนเขย่า	ใช้แทน ตัวละครกำลังร่วมเพศกัน
การแปลงสัญญาณจาก Icon เป็น Index	Close-up ที่ใบหน้าของ คุณแก้ว ซึ่งอยู่ลักษณะสี หน้าเลือนลอย และขยับ ขึ้นลง	ใช้แทน เหตุการณ์จันชมชื่นคุณแก้ว
การแปลงสัญญาณจาก Icon เป็น Index	เทคนิคการถ่ายผ่านกระจก ฝ้าภาพในกระจก และ	ใช้แทน เหตุการณ์จันกับคุณบุญ เลื่องกำลังร่วมเพศกัน

	ภาพเงาของจันและคุณบุญเลื่องขณะกำลังร่วมเพศในลักษณะขยับขึ้นลง	
การแปลงสัญลักษณ์จาก Icon เป็น Index	Close-up ไปที่ดอกไม้ที่กำลังไหวไปมา	ใช้แทน เหตุการณ์ที่ตัวละครกำลังร่วมเพศ
การแปลงสัญลักษณ์จาก Icon เป็น Index	Close-up ไปที่หน้าของแม่จันนอนอยู่บนแคร่ที่ขยับขึ้นลงไปมา	ใช้แทน แม่ของจันกำลังโดนข่มขืน
การแปลงสัญลักษณ์จาก Icon เป็น Index	Close-up ที่ขอบปลายเตียงซึ่งกำลังขยับไปมา	ใช้แทน ตัวละครกำลังร่วมเพศกัน
การแปลงสัญลักษณ์จาก Icon เป็น Index	Close-up ที่โคมไฟที่เหมือนกำลังโดนเขย่า	ใช้แทน ตัวละครกำลังร่วมเพศกัน
การแปลงสัญลักษณ์จาก Icon เป็น Index	กางเกงของจันหล่นลงมา กองที่พื้น	จันกำลังจะข่มขืนคุณแก้ว
2.3 การสำเร็จความใคร่		
การแปลงสัญลักษณ์จาก Icon เป็น Index	Close-up มือทั้งสองของจันที่กำลังจิกลงไปด้านหลังของน้ำวาด และ Close-up ไปที่เท้าของจันที่เกิดอาการเกร็ง	การถึงจุดสุดยอด
การแปลงสัญลักษณ์จาก Icon เป็น Index	Close-up มือทั้งสองของจันที่กำลังจิกลงไปด้านหลังของน้ำวาด และ Close-up ไปที่เท้าของจันที่เกิดอาการเกร็ง	การถึงจุดสุดยอด
2.4 การเกิดความตึงเครียดทางเพศ		
การแปลงสัญลักษณ์จาก Icon เป็น Index	เท้าของจันซึ่งกำลังจิกอยู่ที่พื้น	การเกิดความตึงเครียดทางเพศ
การแปลงสัญลักษณ์จาก Icon เป็น Index	ภาพที่คุณแก้วท้องแล้วนอนอยู่ในอ่างน้ำ โดยที่ใน	คุณแก้วมาตัวตายหรือทำแท้ง

	อ่างน้ำมีน้ำอยู่ท่วมตัวคุณ แก้วและมีเลือดไหลออกมา	
การใช้เทคนิคขนาดภาพใกล้	Close-up ไปที่มือของคุณ บุญเลี้ยงที่เกาะอยู่ขอบ ด้านบนของห้องน้ำ	ใช้แทน เหตุการณ์ที่จันกำลังจูบไปบน ตัวของคุณบุญเลี้ยง
การแปลงสัญลักษณ์จาก Icon เป็น Index	จันจูบลงไปที่แผ่นหลังของคุณ บุญเลี้ยง แล้ว Close-up ไป ที่ถึงน้ำแข็ง Close-up ดอก หน้าวัว	ใช้แทน เหตุการณ์ที่จันกำลังจูบไปบน แผ่นหลังของคุณบุญเลี้ยง
2.5 การทำแท้ง		
การแปลงสัญลักษณ์จาก Icon เป็น Index	ภาพมือของคุณบุญเลี้ยง เปื้อนเลือด ส่วนคุณแก้วนั่ง อยู่บนเตียงมีอาการตก เลือด	การทำแท้งลูก
การแปลงสัญลักษณ์จาก Icon เป็น Index	ภาพเลือดกองอยู่ที่พื้น	อาการตกเลือดจากการทำแท้งลูก
2.6 การหมกมุ่นในเรื่องเพศ		
การแปลงสัญลักษณ์จาก Icon เป็น Symbol	ภาพของคุณบุญเลี้ยงมักจะ มาพร้อมๆ กับที่กรงของ พัศดมหรือที่กรงของเตียง	ภาพที่กรงของพัศดม ที่กรงของหน้า ต่าง หรือที่กรงของเตียง อาจจะ ต้องการให้ผู้ชม เห็นถึงการถูกกักขัง อยู่ในชีวิตที่เป็นวงจรอุบาทว์เพราะ เธอหมกมุ่นอยู่กับเรื่องเพศ
การแปลงสัญลักษณ์จาก Icon เป็น Symbol	ฉากที่ จันมีอาการกามตาย ด้าน จันเอาพวงมาลัยไปวาง ที่ตักและกราบลงไปตักของ คุณบุญเลี้ยง ซึ่งคุณบุญเลี้ยง กำลังถือสายสร้อยที่มีไม้ กางเขนห้อยอยู่	“พวงมาลัย” อาจจะต้องการให้ผู้ชม เข้าใจว่า จันขอบคุณมารดาทาง กามารมณ์ หรืออาจจะเป็นการขอ ขมาคุณบุญเลี้ยงที่จันได้ล่วงเกินทาง เพศ “สายสร้อยที่มีไม้กางเขน” อาจจะ ต้องการให้ผู้ชมเข้าใจว่า คุณบุญเลี้ยง เลิกจากการหมกมุ่นเกี่ยวกับ กามารมณ์แล้วหันหน้าเข้าหาศาสนา หรือเป็นการสะกิดใจให้คุณบุญเลี้ยง กับจันละเว้นจากเรื่องกามารมณ์

3. การเปรียบเทียบเทคนิคทางสื่อในการถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาจากสื่อนวนิยายสู่สื่อภาพยนตร์ เรื่อง จัน ดารา

3.1 การถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาทางเพศเกี่ยวกับความบกพร่องทางเพศ

ฉาก : อាកารกามตายด้านของคุณหลวง

ตารางที่ 35 การถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาทางเพศ : อាកารกามตายด้านของคุณหลวง

การถ่ายโยงความหมาย ของ เนื้อหาทางเพศ	สื่อนวนิยาย	สื่อภาพยนตร์
ตัวหมาย	“เด็กอ่อน” “รื้อฟื้นอารมณ์” “จนกระทั่งสิ้นหวัง” “สิ้นหวังซึ่งความแข็งแกร่ง”	Close up ไปที่ใบหน้าของคุณหลวงซึ่ง แสดงสีหน้าเจ็บใจตัวเอง
		ภาพระยะปานกลาง : คุณหลวงนอนอยู่บนเตียงว่าง กายชูบผอมดวงตาเหม่อลอย
		เสียงบรรยายของจัน“ส่วนอีกคนหนึ่งสิ่งเดียวที่แสดงว่ายังมีชีวิตอยู่คือคุณหลวงยังคงหายใจ”
ตัวหมายถึง	อวัยวะเพศของคุณหลวงหดตัวหรือไม่แข็งตัว ทำให้ไม่สามารถร่วมเพศได้	
กระบวนการสร้าง ความหมาย	อาการกามตายด้านของคุณหลวง	<ul style="list-style-type: none"> ● ใช้เทคนิคภาพใกล้และภาพปานกลาง ● ใช้เทคนิคด้านเสียง โดยการบรรยาย

ฉาก : อាកารกามตายด้านของจัน

ตารางที่ 36 การถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาทางเพศ : อាកารกามตายด้านของจัน

การถ่ายโยงความหมาย ของ เนื้อหาทางเพศ	สื่อนวนิยาย	สื่อภาพยนตร์
ตัวหมาย	หมดอุปกรรมจะส่องแสง	เสียงบรรยายของจัน “ทั้งไม่ สามารถจะรู้สึกใดๆ เยี่ยง นั้นได้อีกแล้ว”
	หมดประตูจะเข้าถึงรสชาติ ได้อย่างจริงจังทั้งภายนอก และภายใน	คุณบุญเลื่องถือสร้อยซึ่งมีไม้ กางเขนห้อยอยู่
		จันเอาพวงมาลัยวางที่ตัก และกราบคุณบุญเลื่อง
ตัวหมายถึง	<ul style="list-style-type: none"> • อวัยวะเพศของจันไม่ แข็งตัว ทำให้ไม่ สามารถจะร่วมเพศได้ • จันไม่สามารถที่จะมี ความรู้สึกทางเพศไม่ว่า จะโดยการสัมผัสหรือ การร่วมเพศ 	<ul style="list-style-type: none"> • จันไม่มีความรู้สึกทาง เพศ • การเลิกจากพฤติกรรม ทางเพศแล้วหันหน้าเข้า หาศาสนา หรือเป็นการ สะกิดใจให้คุณบุญเลื่อง และจันละเว้นจากเรื่อง กามารมณ์
		<ul style="list-style-type: none"> • เป็นการขอบคุณมารดา ทางกามารมณ์ของจัน หรือ เป็นการขอขมาคุณ บุญเลื่องที่ได้ล่วงเกิน ทางเพศ
กระบวนการสร้าง ความหมาย	อาการกามตายด้านของจัน	<ul style="list-style-type: none"> • การใช้เทคนิคด้านเสียง โดยใช้การบรรยาย • การใช้เทคนิคขนาด ภาพปานกลาง

3.2 การถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาทางเพศเกี่ยวกับกามวิปริต ประกอบไปด้วย

3.1.1 รักร่วมเพศ

3.1.1.1 เพศเดียวกัน

ฉาก : คุณแก้วมีอาการหึงหวงสายสร้อย

ตารางที่ 37 การถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาทางเพศ : คุณแก้วเกิดอาการหึงหวงสายสร้อย

การถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาทางเพศ	สื่อนวนิยาย	สื่อภาพยนตร์
ตัวหมาย	ฉะนั้นเมื่อเอาสายสร้อยไว้ก็ต้องเอาเคนไว้ด้วย นี่แหละที่เป็นเหมือนหนามตำใจเธออยู่	คุณแก้วพูดกับเคน "นี่เคน...มีอะไรทำก็ไปทำเลยนะ อย่ามาเกะเกะแฉะนี่ ยุ่มย่ามมากๆ จะบอกให้คุณพ่อไล่ออกทั้งแม่ทั้งลูกเลย"
		คุณแก้วเดินไปปิดจานจากมือสายสร้อย
		คุณแก้วกำลังเอาแซ่ตีเคน
		ตุ๊กตาที่โดนหักคอรวางอยู่บนเตียง
		คุณแก้วหายใจแรง
		คุณแก้วโยนหมอนของสายสร้อยลงพื้น
ตัวหมายถึง	<ul style="list-style-type: none"> อาการหึงหวงของคุณแก้วที่มีต่อเคนเพราะรักผู้หญิงคนเดียวกัน คือ สายสร้อย 	<ul style="list-style-type: none"> คุณแก้วหึงหวงสายสร้อยที่ไปยุ่งกับเคน คุณแก้วโกรธสายสร้อยที่ท้องกับเคน คุณแก้วโกรธเคนที่ทำให้สายสร้อยท้อง
กระบวนการสร้างความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> อาการหึงหวงระหว่างเพศเดียวกัน 	<ul style="list-style-type: none"> ใช้เทคนิคด้านเสียง โดยการใช้บทสนทนา ใช้เทคนิคขนาดภาพปานกลาง ใช้เทคนิคขนาดภาพใกล้

ฉาก : คุณแก้วมีเพศสัมพันธ์กับคุณบุญเลื่อง

ตารางที่ 38 การถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาทางเพศ : คุณบุญเลื่องมีเพศสัมพันธ์กับคุณแก้ว

การถ่ายโยงความหมาย ของ เนื้อหาทางเพศ	สื่อนวนิยาย	สื่อภาพยนตร์
ตัวหมาย	คุณแก้วหันหลังให้ผม กำลัง ซุกหน้าไข่เข้าชำแรกหา ความหื่นบันเทิงให้แก่เพื่อน และแกใจร่ามเหตุหรรษาของ ตัวเองด้วย	คุณแก้วนอนอยู่บนตัวของ คุณบุญเลื่องกำลังเอาหน้า ไข่ไปตามหน้าอกของคุณ บุญเลื่องทั้งสองไม่ได้สวมใส่ เสื้อผ้า
	เป็นการเบิกโรงก่อนเข้าถึง แก่นของกริธาการ	จับเอาหน้าจุ่มลงไปใต้น้ำ ประกอบกับเสียงดนตรีที่ แสดงถึงความระทึกใจ ระทึกขวัญ
	ใจก็ยังไม่อยากตื่นจากสุบิน ที่ ก ำ ล ัง ง ำ ต ่อ กระสันของเธออยู่	
	หน้าห้องซึ่งขาวและรก	
ตัวหมายถึง	<ul style="list-style-type: none"> • คุณแก้วกับคุณบุญเลื่อง มีความสุขด้วยการมี เพศสัมพันธ์กัน • คุณแก้วกระตุ้นอารมณ์ คุณบุญเลื่อง ให้มีความรู้สึกทางเพศ • ความรู้สึกของคุณบุญ เลื่องกำลังอยู่ในอารมณ์ ของความตื่นตัวทาง เพศ • ขนของอวัยวะเพศ 	<ul style="list-style-type: none"> • คุณแก้วกับคุณบุญเลื่อง มีเพศสัมพันธ์กัน • จับไม่อยากจะเชื่อในสิ่ง ที่ตนเห็น หรือ จับไม่ อยากเห็นเหตุการณ์นั้น
กระบวนการสร้าง	<ul style="list-style-type: none"> • การมีเพศสัมพันธ์รัก 	<ul style="list-style-type: none"> • ใช้เทคนิคขนาดภาพ

ความหมาย	<p>ร่วมเพศแบบเพศเดียวกัน</p> <ul style="list-style-type: none"> • การปลุกอารมณ์ทางเพศ ก่อนการร่วมเพศ • อาการเริ่มแรกของการมีความรู้สึกทางเพศของเพศหญิง • ขนของอวัยวะเพศ 	<p>ปานกลาง</p> <ul style="list-style-type: none"> • ใช้เทคนิคการตัดต่อภาพจันเอาหน้าจุ่มลงน้ำ และเทคนิคด้านเสียงดนตรี
----------	--	---

2.1.1.2 ทั้งสองเพศ

ฉาก : จันร่วมเพศกับคุณบุญเลี้ยง

ตารางที่ 39 การถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาทางเพศ : จันร่วมเพศกับคุณบุญเลี้ยง

การถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาทางเพศ	สื่อวนิยาย	สื่อภาพยนตร์
ตัวหมาย	<p>ตอนหยิบรองเท้าเข้ามาสวม พอสอดสวม เข้าไปถึงแก๊สะดุ้งวาบไปทั้งตัว เพราะ โดนแมงป่องมันตอย หัวแม่เท้าเอาปวด แผลบเข้าไปถึงไหนต่อไหน ของคุณบุญเลี้ยงก็ตอยผม สะดุ้งไปเหมือนกัน ต่างกัน แต่เป็นความสะดุ้งเพราะ อัจฉรย์ใจ และเอมโอชเสียนี่กระไรเลย</p>	<p>Close-up ไปที่ดอกหน้าวิว ในขณะที่คุณบุญเลี้ยงกับจันร่วมเพศกัน มีการ Close-up ไปที่มือของคุณบุญเลี้ยงที่กำลังกอดรัดร่างกายของจันอยู่แล้ว Close-up ไปที่มือของคุณบุญเลี้ยงที่กำลังเกาะเตี๋ยอยู่ / Close-up ไปที่มือของคุณบุญเลี้ยงที่กำลังเกาะเตี๋ยและมีมือของจันเอื้อมมาดึงมือของเธอให้หลุดออก</p>
		Close-up ไปที่ดอกไม้ที่กำลังไหวไปมา

ตัวหมายถึง	จันกำลังเอาอวัยวะเพศเข้าไปในอวัยวะเพศคุณบุญเลี้ยง	คุณบุญเลี้ยงกับจันกำลังร่วมเพศกัน
กระบวนการสร้าง ความหมาย	การร่วมเพศ	การใช้เทคนิคขนาดภาพใกล้

ฉาก : จันขอหอมมน้ำवाद

ตารางที่ 40 การถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาทางเพศ : จันขอหอมมน้ำवाद

การถ่ายโยงความหมาย ของ เนื้อหาทางเพศ	สื่อนวนิยาย	สื่อภาพยนตร์
ตัวหมายถึง	ผมจะจับความรู้สึกได้ชัดถึงความวิปริตผิดแปลกที่ก่อเกิดขึ้นในกายตัว แล้วมันก็เหมือนกับรู้สึกปวดท้องเยี่ยวเต็มกลั้นขึ้นมาก่อน ซึ่งไม่ใช่...ที่ถะถั่งออกมามันอะไรก็ไม่รู้ที่ผมไม่เคยรู้จัก มันทั้งน่าตกใจแล่น่าบรมสุขระคนกัน แต่มันเป็นความสุขที่ผมไม่ได้อยากต้องการ จมูกและเนื้อตัวของผมชะงักงันไปหมด	Close-up มือทั้งสองของจันที่กำลังจิกลงไปทีหลังของน้ำवाद และถ่ายไปที่เท้าของจันที่เกิดอาการเกร็ง
	ในความกำซาบสร้าและตื่นตันใจ	เสียงดนตรีเพื่อสร้าอารมณ์ระทึกใจ
ตัวหมายถึง	<ul style="list-style-type: none"> ● จันถึงจุดสุดยอด ● จันมีความสุขจากการถึงจุดสุดยอด 	<ul style="list-style-type: none"> ● จันถึงจุดสุดยอด ● ความรู้สึกตกใจของจันในขณะที่กำลังถึงจุดสุดยอด
กระบวนการสร้าง	<ul style="list-style-type: none"> ● อาการสำเร็จความใคร่ 	<ul style="list-style-type: none"> ● การใช้เทคนิคขนาด

ความหมาย	ของเพศชาย	ภาพใกล้
	<ul style="list-style-type: none"> การมีความสุขจากการสำเร็จความใคร่ของเพศชาย 	<ul style="list-style-type: none"> การใช้เทคนิคด้านเสียง โดยการใช้เสียงดนตรี

1.2.2 พวกที่มีความต้องการทางเพศกับคนต่างวัย

ฉาก : จันเห็นคุณบุญเลื่องกำลังชโลมน้ำใส่ตัวอยู่ในห้องน้ำ / คุณบุญเลื่องให้จันเอาน้ำแข็งลูบหลังให้

ตารางที่ 41 การถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาทางเพศ : คุณบุญเลื่องวานให้จันเอาน้ำแข็งลูบหลังให้

การถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาทางเพศ	สื่อนวนิยาย	สื่อภาพยนตร์
ตัวหมาย	มันทั้งรัญจวนและרבกวนใจ จะให้ระเบิดระเบิดออกมา	Close-up ไปที่ใบหน้าเต็มที่เต็มไปด้วยเหงื่อของจัน
	ความตระหนักแน่แก่ใจได้แปรความปราโมทย์ให้กลายเป็นความหื่นหรรษ์ไปแทบว่าจะครองสติเอาไว้ไม่อยู่	ใช้ภาพระยะใกล้มาก (The Extreme Close-up) ไปที่มือที่มีอาการเกร็งของจันที่กำลังจับก้อนน้ำแข็ง ลูบไล่ไปที่แผ่นหลังของคุณบุญเลื่อง
	สีหน้าและนัยน์ตาคงจะกลัดมันอย่างเห็นได้ชัด	ใช้ภาพถ่ายระยะใกล้มาก (The Extreme Close-up) ไปที่มือของจันที่กำลังจับหน้าอกของคุณบุญเลื่อง
	พยายามตั้งสติอารมณ์ส่วนเอาไว้ให้จันได้ แต่อีกบางส่วนใหญ่ๆ ผมปล่อยให้มันแตก	

	เพร็ดไปอย่างออกรสออก ชาติ	
	ผมยังไม่มีแกใจจะตะกลาม ตาจาบจ้วงท่อนกายส่วนที่ ล่อนจ้อนของเธอในทันที หรือ	
	ปล่อยให้ผมใจจดใจจ่ออยู่ กับแผ่นหลังของเธอได้ ถนัดถนี้และฟุ้งสร้านได้ดียิ่ง ขึ้น	
	ผมรู้ตัวว่าถ้าขึ้นแตะต้อง และพิศดูเธออีกต่อไปอีกนิด เดียวอะไรมันจะเกิดขึ้นกับ สรีระของผม	
	ทำไมมันถึงไม่ดลใจให้ผม กล้าทำอะไรลงไปอย่างที่ใจ อยากใคร่	
	และบดย่อยประสบการณ์ อันทรงเสน่ห์อย่างแสน มหานันเป็นที่เพลิดเพลินอยู่	
	ไม่กล้าทำอะไรลงไปตามที่ ใจอยากใคร่	
	วันอันวิเศษซึ่งผมให้นึก สังหรณ์ว่าจะสนใจเข้าสัก วัน	
ตัวหมายถึง	<ul style="list-style-type: none"> ● จันนึกถึงการมีเพศสัมพันธ์กับคุณบุญเลื่อง ● จันจินตนาการถึงการมีความสัมพันธ์ทางเพศ ● อวัยวะของเพศจันเกิดการแข็งตัว 	<ul style="list-style-type: none"> ● จันมีอาการตื่นเต้น ● จันมีความรู้สึกทางเพศ ● จันมีความต้องการทางเพศ

	<ul style="list-style-type: none"> ● จันทน์อยากร่วมเพศกับคุณบุญเลี้ยง ● จันทน์มีประสบการณ์ที่น่าจดจำ ตอนที่กำลังเอาก้อนน้ำแข็งลูบไล้ไปบนหลังของคุณบุญเลี้ยง ● จันทน์ไม่กล้าร่วมเพศกับคุณบุญเลี้ยงเหมือนที่คิดเอาไว้ 	
กระบวนการสร้าง ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ● การมีความรู้สึกทางเพศ และต้องการสำเร็จความใคร่ ● การมีความต้องการทางเพศ ● การจินตนาการถึงการร่วมเพศ ● อวัยวะเพศชายแข็งตัวเมื่อมีความรู้สึกทางเพศ ● ประสบการณ์เรื่องเพศที่น่าจดจำ ● การมีความต้องการทางเพศ แต่ไม่กล้าที่จะร่วมเพศ เหมือนกับที่ ต้องการ 	<ul style="list-style-type: none"> ● การใช้เทคนิคขนาดภาพใกล้ ● การใช้เทคนิคขนาดภาพใกล้มาก

2.3.3 การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลร่วมสายโลหิต

ฉาก : คุณแก้วท้องกับ...?

ตารางที่ 42 การถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาทางเพศ : คุณแก้วตั้งครรภ์กับ...?

การถ่ายโยงความหมาย ของ เนื้อหาทางเพศ	สื่อนวนิยาย	สื่อภาพยนตร์
ตัวหมาย	สีหน้าซึ่งเปลี่ยนเป็นยโส อย่างจนตรอก	คุณแก้วเงยหน้ามองคุณ หลวงใช้ภาพใกล้ (Close- up) ที่ใบหน้าของคุณแก้วที่ แสดงอาการโกรธแค้นตัด มาที่ภาพของคุณหลวงใช้ ภาพใกล้ (Close-up) ที่ใบหน้าของคุณหลวงที่ แสดงถึงความรู้สึกผิด
	“เอาเห่อมาสมกับเห็น หน้า ก็เลยยังมีดใหญ่ ไม่มีใครคิด หน้าคิดหลังสินะ ลูกพ่อ เดียวกันมีใครเขาทำกัน มั่ง”	
ตัวหมายถึง	<ul style="list-style-type: none"> ● คุณแก้วยอมรับว่าท้อง กับคุณชจร ● คุณแก้วมีความต้องการ ทางเพศ / คุณแก้วท้อง กับคุณชจร 	คุณหลวงทำให้คุณแก้วท้อง หรือ คุณแก้วโกรธกับคุณ หลวงเพราะหึงหวงที่คุณ หลวงไปยุ่งกับคุณบุญเลื่อง เพราะเธอเป็น Bisexual
กระบวนการสร้าง ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ● การยอมรับว่าได้ร่วม เพศ ● “เห็น” หมายถึงการมี ความต้องการทางเพศ / คุณแก้วท้องกับคุณชจร ซึ่งเป็นลูกของคุณหลวง เหมือนกัน 	<ul style="list-style-type: none"> ● การใช้เทคนิคขนาด ภาพใกล้ที่ใบหน้าของ ตัวละคร

2.2.4 พวกที่มีความผิดปกติในวิธีการปฏิบัติทางเพศ

2.2.4.1 พวกที่ผิดปกติในด้านความต้องการทางเพศ

ตัวละครคุณ "คุณหลวง"

ฉาก : คุณหลวงร่วมเพศกับน้ำवाद

ตารางที่ 43 การถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาทางเพศ : จันตื้นขึ้นมาเห็น

คุณหลวงกำลังร่วมเพศกับน้ำवाद

การถ่ายโยงความหมาย ของ เนื้อหาทางเพศ	สื่อนวนิยาย	สื่อภาพยนตร์
ตัวหมาย	ผู้ใหญ่'สองคนมีแต่ตัวเหมือนเด็กตอนอาบน้ำกำลังนอนซุกซกัน	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ระดับสายตา (Straight on or Eye-level) ภาพคุณหลวงอยู่บนตัวของน้ำवाद น้ำवादชันเข้าขึ้น และมีจันตื้นดูอยู่ - ใช้การตัดต่อภาพใบหน้าของตัวละครทั้งสามที่อยู่ในเหตุการณ์ เพื่อให้เห็นถึงอารมณ์ของตัวละครแต่ละคนที่กำลังอยู่ในเหตุการณ์นั้นร่วมกัน - ลักษณะของภาพที่ใช้เป็นภาพระยะใกล้ (The Close-up) เริ่มจากการ Close-up ไปที่ใบหน้าของตัวละครแต่ละคน - การถ่ายภาพเหตุการณ์ใช้ภาพระยะปานกลาง (The Medium Shot or Mid Shot) โดยถ่ายภาพภายนอกมุ้ง

	ที่แท้ก็เป็นเสียงลมหายใจ นั่นเอง...และไม่ใช่เสียง เดียวด้วย เพราะเป็นเสียง หายใจแข่งกัน	เสียงหายใจแรงๆ ที่เกิดขึ้น ระหว่างการร่วมเพศ
	ก็มาเจอผู้ใหญ่กำลังเล่น ถ่ายปัสสาวะรดกันอยู่	
	น้ำवादตกใจเมื่อเห็นผมลุก ขึ้นนั่งมองและทำท่าจะเลิก เล่นคนเดียววันนั้น	
	ที่สุดน้ำवादก็เป็นฝ่ายแพ้... เลิกพูดและทำให้เขาเลิก ชนไม่ได้	
	ตลอดเวลาที่ว่านี้เขาไม่ได้ ชะงักอะไรที่กำลังชนอยู่เลย	
	ที่นี้เองมือของน้ำवादก็เอื้อม มาปิดตามผมเสีย และกระซิบ บอกด้วยเสียงที่ฟังดูแปลกหู ว่า "นอนเสีย-ลูก คนตื่นนอน หลับเสีย	
ตัวหมายถึง	<ul style="list-style-type: none"> ● คุณหลงกับน้ำवादกำลังร่วมเพศกัน ● เสียงหายใจของคุณหลงกับน้ำवादในขณะที่กำลังร่วมเพศกัน ● น้ำवादจะเลิกร่วมเพศแต่คุณหลงไม่ยอม ● น้ำवादพูดกับฉันในขณะที่กำลังร่วมเพศกับคุณหลง "นอนเสีย-ลูก" 	<ul style="list-style-type: none"> ● ฉันเห็นคุณหลงกับน้ำवादร่วมเพศกัน ● เสียงทราเกิดจากการมีความสุขจากการร่วมเพศ
กระบวนการสร้าง	<ul style="list-style-type: none"> ● การร่วมเพศ 	<ul style="list-style-type: none"> ● การใช้เทคนิคขนาด

ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> เสียงที่เกิดขึ้นระหว่างการร่วมเพศ 	<p>ภาพปานกลาง และใช้การบดบังภาพการร่วมเพศด้วยการชันเข้าของตัวละคร</p> <ul style="list-style-type: none"> การใช้เทคนิคด้านเสียงโดยการใส่เสียงประกอบ
----------	---	---

ฉาก : คุณหลวงร่วมเพศกับสาวใช้ในห้องสมุด

ตารางที่ 44 การถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาทางเพศ : คุณหลวงร่วมเพศกับสาวใช้ในห้องสมุด

การถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาทางเพศ	สื่อนวนิยาย	สื่อภาพยนตร์
ตัวหมาย	ในห้องมืดที่ม่านกั้นนั้นผมแลเห็นร่างขาวๆของคนสองคนยืนโหยงหยกอยู่ที่เก้าอี้ยาวตัวใหญ่	ใช้เทคนิคภาพในระยะปานกลาง (The Medium Shot or Mid Shot) ภาพคุณหลวงอยู่บนตัวสาวใช้ในห้องสมุด จันเปิดประตูเข้ามาเห็น
	คุณหลวงลากผมกรุดไปที่ประตูต่างๆที่แลเห็นตัวขาวๆอยู่ยงั้น	
ตัวหมายถึงถึง	<ul style="list-style-type: none"> ลักษณะท่าทางของคุณหลวงที่กำลังร่วมเพศกับสาวใช้ในห้องสมุด คุณหลวงเปลือย 	จันเห็นคุณหลวงร่วมเพศกับสาวใช้
กระบวนการสร้างความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ลักษณะท่าทางของการร่วมเพศ ร่างกายเปลือย 	การใช้เทคนิคขนาดภาพปานกลาง

ตัวละคร "จัน"

ฉาก : จันร่วมเพศกับสายสร้อย

ตารางที่ 45 การถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาทางเพศ : จันร่วมเพศกับสายสร้อย

การถ่ายโยงความหมาย ของ เนื้อหาทางเพศ	สื่อนวนิยาย	สื่อภาพยนตร์
ตัวหมาย	จันออกนั้นก็วิตกว่าคืนนี้คงจะไม่ประสบความสำเร็จเพราะเกิดเหลวเสียเอง	ถ่ายภาพระยะใกล้ (The Close-up) ไปที่ใบหน้าจันที่เต็มไปด้วยเหงื่อ
	คุณจัน-เด็กหน้าใหม่ในวงการเสียบนพื้นกระดานปูแคร่	"มัวรำไรได้อยู่ได้-คุณจันก็ถึงใจก็...ฮิ
	เสียงกระเจ้าเป็นเชิงเร่งรัดอยู่ในทิว "มัวรำไรอยู่ได้-คุณจันก็ ถึงใจก็...ฮิ	เสียงร้องของจันในขณะที่ร่วมเพศกับสายสร้อยร่วมเพศ
	สายสร้อยอยากจะรีบๆ ผ่านผมไปถึงเคนเสียเร็วๆ	
	ผมจึงอยากจะจูบสมนาเธอให้สักพอดในเนื้อถ้อยเฉพาะส่วนที่ดีความดีว่าเป็นการบอกอนุญาตมันทำให้ผมสะดวกลบใจขึ้นในอันที่จะลงมือขุดหาสมบัติลิกลับตามลายแทงที่รออยู่ตรงหน้า	
ตัวหมายถึง	<ul style="list-style-type: none"> ● อวัยวะเพศจันไม่แข็งตัว ● การมีกิจกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นเป็นประจำในห้องนอนของเคน ● จันกำลังจะร่วมเพศกับสายสร้อย 	<ul style="list-style-type: none"> ● จันมีความรู้สึกตื่นเต้นที่จะได้ร่วมเพศเป็นครั้งแรก ● จันมีความสุขในการร่วมเพศ

กระบวนการสร้าง ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ● การหมดอารมณ์ทางเพศ ● การร่วมเพศ 	<ul style="list-style-type: none"> ● การใช้เทคนิคขนาดภาพใกล้ ● การใช้เทคนิคด้านเสียงโดยใช้เสียงบทสนทนาและเสียงประกอบ
----------------------------	--	--

ฉาก : จันร่วมเพศกับบัวผันในห้องสมุด

ตารางที่ 46 การถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาทางเพศ : จันร่วมเพศกับบัวผันในห้องสมุด

การถ่ายโยงความหมาย ของ เนื้อหาทางเพศ	สื่อนวนิยาย	สื่อภาพยนตร์
ตัวหมาย	จันก็ต้องให้มันเห็นยิ่งกว่า ลิปตาเห็นกันหน่อยเสีย แล้วละ	ใช้ภาพระยะปานกลาง (The Medium Shot or Mid Shot) ภาพจันอยู่บนตัวบัว ผัน
ตัวหมายถึง	เจ้าคะ!...ฮ้า! นี่มันวันงาน ของคุณจันแท้ ๆ ไม่...ไม่ ดีหรอก"ผมยุตแขนให้ลูก ขึ้นพร้อมกัน แหม...ก็อดี บัวผันร้านได้ทันตาเห็น	เสียงร้องของทั้งสองคนดัง สลับกัน
กระบวนการสร้าง ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ● จันต้องการให้บัวผันแก้ ผ้า ● บัวผันต้องการให้จัน ร่วมเพศ 	<ul style="list-style-type: none"> ● จันร่วมเพศกับบัวผัน ● เสียงร้องในขณะที่ร่วม เพศ แสดงถึงการมี ความสุขจากการร่วม เพศ
กระบวนการสร้าง ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ● การต้องการเห็นสรีระ ของผู้หญิง ● การร่วมเพศ 	<ul style="list-style-type: none"> ● การใช้เทคนิคขนาด ภาพปานกลาง ● การใช้เทคนิคด้านเสียง โดยใช้เสียงประกอบ

ตัวละคร "คุณบุญเลื่อง"

ฉาก : คุณบุญเลื่องกับจันร่วมเพศกันในห้องน้ำ

ตารางที่ 47 การถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาทางเพศ : คุณบุญเลื่องกับจัน
ร่วมเพศกันในห้องน้ำ

การถ่ายโยงความหมาย ของ เนื้อหาทางเพศ	สื่อนวนิยาย	สื่อภาพยนตร์
ตัวหมาย	เช้าที่นานที่ผมจึงจะได้ลามก อันประเสริฐ	Close-up ไปที่มือของคุณ บุญเลื่องที่เกาะอยู่ขอบ ด้านบนของห้องน้ำ
	ซึ่งทำให้ออกรสเป็นของ พิเศษยิ่งขึ้นไปอีกประการ หนึ่ง	เทคนิคการถ่ายผ่านกระจก ฝ้าเพื่อให้เห็นเงาของจันและ คุณบุญเลื่องขณะกำลังร่วม เพศกันในลักษณะขึ้น-ลง
	เรานัดปรีดีเปรมกันอย่าง ทูลักทูลในในห้องน้ำ	
ตัวหมายถึง	<ul style="list-style-type: none"> • จันมีโอกาสได้ร่วมเพศ กับคุณบุญเลื่อง • จันกับคุณบุญเลื่อง สร้างความแปลกใหม่ใน การร่วมเพศ โดยร่วม เพศกันในห้องน้ำ 	<ul style="list-style-type: none"> • จันกำลังจูบไปบนตัว ของคุณบุญเลื่อง • จันกับคุณบุญเลื่อง กำลังร่วมเพศกัน
กระบวนการ สร้างความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> • การสร้างความแปลก ใหม่ในการร่วมเพศ 	<ul style="list-style-type: none"> • การใช้เทคนิคขนาด ภาพใกล้ • การใช้เทคนิคการถ่าย ภาพโดยมีกระจกฝ้า เป็นฉากกันเพื่อให้เห็น เป็นภาพเงา

2.2.4.2 พวกที่ชอบชมขี้นกระทำข้าเรา

ฉาก : แม่ของจันโดนชมขี้น

ตารางที่ 48 การถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาทางเพศ : แม่ของจันโดนชมขี้น

การถ่ายโยงความหมาย ของ เนื้อหาทางเพศ	สื่อนวนิยาย	สื่อภาพยนตร์
ตัวหมาย	หวังแต่เพียงส่วนแบ่งแค เอื่อมในอันที่จะได้ชิดเชย เทพธิดาชาวกรุงให้เป็นของ ขวัญแก่ชีวิตอันอัปภาคย์ ของตนสักครั้งใหญ่ๆ	Close-up ไปที่หน้าของ แม่จันนอนอยู่บนแคร่ที่ ขยับขึ้นลงไปมา
	เจ้าสองคนนั้นก็ผลัด เปลี่ยนเวียนกันฟอนนาง ฟ้าผู้นำสงสาร	เสียงหัวเราะของพรรคพวก ของจอมในระหว่างการชม ขี้นแม่ของจัน
ตัวหมายถึง	<ul style="list-style-type: none"> ● แม่ของจันถูกพวกโจรที่ จุดไปชมขี้น ● พรรคพวกของจอมผลัด กันชมขี้นแม่ของจัน 	<ul style="list-style-type: none"> ● แม่ของจันโดนชมขี้น ● เสียงหัวเราะของพรรค พวกของจอมแสดงถึง ความสุขหรือความ สะใจที่จุดแม่ของจันมา ชมขี้นได้
กระบวนการสร้าง ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ● การชมขี้น 	<ul style="list-style-type: none"> ● การใช้เทคนิคขนาด ภาพใกล้ ● การใช้เทคนิคด้านเสียง โดยการใช้เสียง ประกอบ

ฉาก : จันทน์ขึ้นคุณแก้ว

ตารางที่ 49 การถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาทางเพศ : จันทน์ขึ้นคุณแก้ว

การถ่ายโยงความหมาย ของ เนื้อหาทางเพศ	สื่อนวนิยาย	สื่อภาพยนตร์
ตัวหมาย		“ไม่ได้แถมเสียหละ ก็อย่าง ที่ฉันบอกตั้งแต่แรกว่านะ หะละ”
	“ไม่ได้แถมเสียหละ ก็ อย่างที่ฉันบอกตั้งแต่แรกว่านะ หะละ”	Close-up ที่โคมไฟที่ เหมือนกำลังโดนเขย่า
	ความโกรธครั้งนี้มันช่างพาล สิ้นดี มันเข้าไปปลุกความ กำหนดให้ลูกโซนขึ้นมา เดี๋ยวนี้เอง	Close-up ที่ใบหน้าของ คุณแก้ว ซึ่งอยู่ลักษณะสี หน้าเหลืองลอย และขยับ ขึ้นลง
	การต่อสู้อย่างสุดแสนสาหัส ของเธอ ได้กลายเป็นรสชาติ ที่ยั่วยู่ให้ผมหมายจะ ฝาก ฝังลูกไว้ในอุทรของเธอให้ จงได้	ภาพที่คุณแก้วท้องแล้ว นอนอยู่ในอ่างน้ำ โดยที่ในอ่างน้ำมีน้ำอยู่ ท่วมตัวคุณแก้วมีเลือด ไหลออกมา
	เนื้อในของเธอได้ขับหยาด สีขาวต้ออกก่อนหน้าผมเสีย อีก และพลอยชวนให้ท่านบ ผมพังไปด้วย	
	แต่เธอกลับแปรอารมณที่สุด ยอดนั้นให้ ปรวนไปเสียด้วย การลั่นวาจา	

ตัวหมายถึงถึง	<ul style="list-style-type: none"> ● คุณแก้วไม่ให้ฉันร่วมเพศ ● ฉันต้องการจะร่วมเพศกับคุณแก้ว ● ฉันจะข่มขืนคุณแก้ว ● คุณแก้วถึงถึงจุดสุดยอด ทำให้ฉันถึงจุดสุดยอดด้วย 	<ul style="list-style-type: none"> ● คุณแก้วไม่ให้ฉันร่วมเพศ ● คุณแก้วถูกฉันข่มขืน ● คุณแก้วฆ่าตัวตาย หรือคุณแก้วทำแท้ง
กระบวนการสร้าง ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ● การไม่ได้ร่วมเพศ ● การมีความต้องการทางเพศ ● การถึงจุดสุดยอดของเพศชายและเพศหญิง 	<ul style="list-style-type: none"> ● การใช้เทคนิคด้านเสียง โดยการใช้เสียงบทสนทนา ● การใช้เทคนิคขนาดภาพใกล้ ● การใช้เทคนิคการตัดต่อภาพ

3. การถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาทางเพศเกี่ยวกับการทำแท้ง

ฉาก : คุณแก้วแท้งลูก

ตารางที่ 50 การถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาทางเพศ : คุณแก้วแท้งลูก

การถ่ายโยงความหมาย ของ เนื้อหาทางเพศ	สื่อนวนิยาย	สื่อภาพยนตร์
ตัวหมาย	เธอได้ใช้ความอาฆาตแค้น กล่อมครรรภ์ ของเธออยู่ ตลอดมาแท้ๆ!	มือคุณบุญเลื่องเป็อนเลือด ส่วนคุณแก้วนั่งอยู่บนเตียง ซึ่งหว่างขาของเธอมือเลือด ไหลออกมา
	ในระหว่างที่กำลังหมั่นเพาะ เชื้อลงในอุทรอยู่นั่นเอง กำลังนั่นเองทุกหนผมก็อด	Close-up เลือดที่กองอยู่ที่ พื้น

	หัวใจอยู่แปลบๆ	
ตัวหมายถึง	<ul style="list-style-type: none"> ● จันทน์ขึ้นคุณแก้ว ● “ทุกหน” หมายถึง จันทน์ขึ้นคุณแก้วหลายครั้ง 	<ul style="list-style-type: none"> ● คุณแก้วแท้ ● คุณแก้วมีอาการตกเลือด
กระบวนการสร้าง ความหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ● การแทงลูก ● การร่วมเพศ 	<ul style="list-style-type: none"> ● การใช้เทคนิคขนาดภาพปานกลาง ● การใช้เทคนิคขนาดภาพใกล้

จากการเปรียบเทียบเทคนิคทางสื่อในการถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาทางเพศจากสื่อนวนิยายสู่สื่อภาพยนตร์ เรื่อง จันทน์ ดารา สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเด็น ดังนี้

1. การคงเดิมเนื้อหา
2. การเพิ่มเติมเนื้อหา
3. การปรับเปลี่ยนเนื้อหา
4. การตัดทอนเนื้อหา

1. การคงเดิมเนื้อหา ประกอบไปด้วยเนื้อหาทางเพศดังประเด็นต่อไปนี้

1.1 ความบกพร่องทางเพศ กล่าวคือ ตัวละครคุณหลวงกับจันทน์มีพฤติกรรมดังกล่าว

1.2 กามวิปริต ประกอบด้วย

1.2.1 รักร่วมเพศ

1.2.1.1 เพศเดียวกัน กล่าวคือ ตัวละคร “คุณแก้ว” มีพฤติกรรมดังกล่าว คือเธอมีอาการหึงหวงสายสร้อยซึ่งเป็นพี่เลี้ยงของเธอในเชิงฉันทน์ผู้สาว และคุณแก้วยังสามารถมีเพศสัมพันธ์กับคุณบุญเลื่องอีกด้วย

1.2.1.2 ทั้งสองเพศ กล่าวคือ ตัวละคร “คุณบุญเลื่อง” มีพฤติกรรมดังกล่าว คือเธอสามารถมีความสัมพันธ์ได้กับทั้งคุณหลวง จันทน์ และคุณแก้วซึ่งเป็นเพศเดียวกับเธอ

1.2.2 พวกที่มีความต้องการทางเพศกับคนต่างวัย กล่าวคือ ตัวละคร “จันทน์” มีพฤติกรรมดังกล่าว เพราะเขาสามารถร่วมเพศกับคุณบุญเลื่องและสาวใช้ซึ่งอยู่ในวัยที่ต่างกัน นอกจากนี้เขา

ยังมีความต้องการทางเพศกับน้ำवादอีกด้วยถึงแม้ว่าฉันจะรักและเทิดทูนน้ำवादเป็นเหมือนแม่ของตนก็ตาม

1.2.3 พวกที่มีความผิดปกติในวิธีการปฏิบัติทางเพศ

1.2.3.1 พวกที่มีความผิดปกติในด้านความต้องการทางเพศ กล่าวคือ ตัวละคร "คุณหลวง" "จัน" และ "คุณบุญเลื่อง" มีพฤติกรรมดังกล่าว เนื่องจากตัวละครทั้งหมดมีความต้องการทางเพศสูงกว่าปกติ

1.2.3.2 พวกที่ชอบข่มขืนกระทำชำเรา ตัวละครที่มีพฤติกรรมดังกล่าว คือ "จัน" "จอม และพรรคพวก" กล่าวคือ จันข่มขืนคุณแก้วเพราะเขาอยากมีลูก ส่วนจอมและพรรคพวกจุดแม่ของจันไปข่มขืนเนื่องจากแม่ของจันเป็นผู้หญิงสวย

2. การเพิ่มเติมเนื้อหา ประกอบไปด้วยเนื้อหาทางเพศดังประเด็นต่อไปนี้

2.1 กามวิปริต ประกอบด้วย

2.1.1 รักร่วมเพศ

2.1.1.1 เพศเดียวกัน ตัวละครที่มีพฤติกรรมดังกล่าว คือ "คุณแก้ว" เนื่องจากเธอเกิดอาการหึงหวงสายสร้อยซึ่งเป็นพี่เลี้ยงของเธอ ซึ่งในภาพยนตร์ได้มีการเพิ่มเติมภาพที่แสดงถึงอาการหึงหวงของคุณแก้วที่มีต่อสายสร้อยเพราะสายสร้อยสนิทสนมและตั้งท้องกับเคน ไม่ว่าจะเป็นภาพคุณแก้วบิดจานที่สายสร้อยถืออยู่ คุณแก้วทุบตีเคน และภาพตุ๊กตาที่โดนหักคอ เป็นต้น เพื่อสื่อให้ผู้ชมรับรู้ว่าการหึงหวงสายสร้อยเป็นไปในเชิงฉันทู้สาว ไม่ได้เป็นอาการโกรธเคืองธรรมดา ซึ่งในส่วนนี้ไม่ปรากฏในนวนิยาย

นอกจากนี้ในภาพยนตร์ยังมีการเพิ่มเติมภาพคุณแก้วกับสายสร้อยแอบดูคุณหลวงกับสาวใช้ร่วมเพศกัน และภาพสายสร้อยเอาน้ำลูบขาให้คุณแก้ว ซึ่งภาพดังกล่าวสื่อให้ผู้ชมรู้ถึงความผิดปกติในจิตใจแบบรักเพศเดียวกันของคุณแก้วที่เธอมีต่อสายสร้อยมากยิ่งขึ้น

2.1.2 พวกที่มีความผิดปกติในวิธีการปฏิบัติทางเพศ

2.1.2.1 พวกที่ผิดปกติในด้านความต้องการทางเพศ เช่น ฉากตอนที่จันร่วมเพศกับบัวผัน ในนวนิยายบรรยายไว้ด้วยบทสนทนาว่ากำลังจะร่วมเพศกันเท่านั้น แต่ไม่ได้มีการบรรยายในขณะที่กำลังร่วมเพศ

ส่วนในภาพยนตร์ได้มีการเพิ่มเติมภาพในขณะที่จับกับบัวผันร่วมเพศ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเชื่อมโยงเหตุการณ์หลังจากที่จับร่วมเพศกับบัวผัน จันได้หันไปเห็นรูปแม่ของเขาติดอยู่ที่ข้างฝา ซึ่งทำให้เขารู้สึกเสียใจมากที่เขาได้ทำสิ่งที่ไม่ควรต่อหน้ารูปแม่ของเขา หรือในการเพิ่มเติมภาพนี้ขึ้นมาอาจจะต้องการให้ผู้ชมได้เห็นภาพของการร่วมเพศ ซึ่งถือเป็นคุณสมบัติเด่นของภาพยนตร์ที่ใช้ภาพเป็นตัวสื่อเรื่องราว ซึ่งผู้ชมจะได้ไม่ต้องจินตนาการเนื้อหาเอง

2.1.2.2 พวกที่ชอบชมขืนกระทำชำเรา ฉากในขณะที่จันชมขืนคุณแก้ว ในภาพยนตร์มีการเพิ่มเติมภาพคุณแก้วท้องกำลังนอนอยู่ในอ่างอาบน้ำซึ่งมีน้ำอยู่ท่วมตัวของเธอ ภาพดังกล่าวนำเสนอในขณะที่จันกำลังชมขืนคุณแก้วแล้วตัดไปที่ภาพคุณแก้วซึ่งกำลังนอนในอ่างอาบน้ำมีเลือดไหลออกมา

การนำเสนอภาพลักษณะดังกล่าว อาจจะต้องการสื่อให้ผู้ชมรับรู้ถึงความเกลียดชังของคุณแก้วที่มีต่อจันว่ามากถึงขนาดที่เธอสามารถฆ่าลูกในครรภ์ซึ่งเป็นเลือดเนื้อเชื้อไขของเธอได้ หรืออาจจะทำให้ผู้ชมเข้าใจว่าเธอกำลังจะฆ่าตัวตาย

3. การปรับเปลี่ยนเนื้อหา ประกอบไปด้วยเนื้อหาทางเพศดังประเด็นต่อไปนี้

3.1 พวกที่มีความผิดปกติในวิธีการปฏิบัติทางเพศ

3.1.1 พวกที่ผิดปกติในด้านความต้องการทางเพศ กล่าวคือ ฉากตอนที่คุณหลวงร่วมเพศกับสาวใช้ในห้องสมุดแล้วจันผลักประตูเข้าไปเพื่อเอารูปแม่คืน ในนวนิยายบรรยายไว้ว่าคุณหลวงไม่ได้สวมเสื้อผ้า

ส่วนในภาพยนตร์มีการปรับเปลี่ยนโดยให้คุณหลวงสวมเสื้อและร่นกางเกงไปอยู่ที่ขาในระหว่างการร่วมเพศ

การปรับเปลี่ยนเนื้อหาในส่วนนี้อาจจะต้องการให้ภาพที่เสนอมีความเหมาะสมหรืออาจจะต้องการสื่อให้ผู้ชมรู้พฤติกรรมความต้องการทางเพศของคุณหลวงที่มีสูงกว่าปกติ กล่าวคือด้วยความรีบร้อนที่จะร่วมเพศกับสาวใช้ คุณหลวงจึงไม่ได้ถอดเสื้อผ้าก่อน

นอกจากนี้ ยังมีฉากตอนที่จันเข้าไปร่วมเพศกับคุณบุญเลื่องในห้องน้ำ ซึ่งในนวนิยายบรรยายไว้ว่าจันป็นขึ้นไปทางหน้าต่างห้องน้ำบ้านคุณบุญเลื่องเพื่อขึ้นไปร่วมเพศกับเธอ แต่ในภาพยนตร์ได้มีการปรับเปลี่ยนโดยจันกลับมาจากพิจิตร แล้วไปหาคุณบุญเลื่องที่บ้านแต่ไม่พบ แต่เจอคุณแก้วซึ่งกำลังนอนอ่านหนังสืออยู่ชั้นบนในห้องโถง ดังนั้นจันจึงเดินลงบันไดเพื่อที่จะกลับ ซึ่งในขณะที่จันกำลังเดินลงบันไดนั้น จันเจอคุณบุญเลื่องที่บ้านโดพอดี ทั้งคู่จึงเข้าไปร่วมเพศกันในห้องน้ำ

การปรับเปลี่ยนเนื้อหาในส่วนนี้ อาจจะต้องการที่จะเชื่อมโยงเนื้อหาของภาพยนตร์ เนื่องจากเป็นเหตุการณ์ที่จันกำลังเดินลงบันไดในบ้านของคุณบุญเลื่องและคุณบุญเลื่องกำลังเดินออกมาจากห้องน้ำพอดีและกำลังจะขึ้นบันไดพอดี ทั้งคู่จึงเข้าไปร่วมเพศในห้องน้ำ หรืออาจจะต้องการเน้นเหตุการณ์ที่ตัวละครเข้าไปร่วมเพศในห้องน้ำมากกว่าการจะเน้นว่าตัวละครเจอกันด้วยวิธีที่จันป็นหน้าต่างขึ้นไป (ตามที่บรรยายไว้ในนวนิยาย) หรือเจอกันด้วยความบังเอิญ หรืออาจจะเป็นการนำเสนอเช่นนั้น สามารถสร้างฉากในภาพยนตร์ได้ง่ายกว่าก็เป็นได้

3.2 การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลร่วมสายโลหิต กล่าวคือ ในนวนิยายบรรยายไว้ว่าคุณแก้วท้องกับคุณขจร ซึ่งเป็นลูกชายของคุณบุญเลื่องกับคุณหลวง (เนื้อหาส่วนนี้ไม่ปรากฏในภาพยนตร์) ส่วนในภาพยนตร์นำเสนอโดยไม่ได้ระบุลงไปแน่ชัดว่าคุณแก้วท้องกับใคร

การปรับเปลี่ยนเนื้อหาในส่วนนี้ อาจเนื่องมาจากข้อจำกัดทางด้านบรรทัดฐานของสังคมไทยที่มีกฎข้อห้ามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลร่วมสายโลหิต

ส่วนการนำเสนอเนื้อหาในภาพยนตร์ ใช้วิธีการนำเสนอโดยไม่ได้ระบุแน่ชัดว่าคุณแก้วท้องกับใคร แต่เป็นการทิ้งคำถามเอาไว้ให้ผู้ชมไปค้นหาคำตอบเอง

3.2 การทำแท้ง กล่าวคือ เนื้อหาในนวนิยาย ฉากตอนที่จันให้นางพยาบาลและนายแพทย์มาทำคลอดให้กับคุณแก้วที่บ้าน แต่ด้วยความผิดปกติบางประการ จึงต้องนำคุณแก้วไปทำคลอดต่อที่โรงพยาบาล ลูกของจันเป็นผู้หญิงเสียชีวิตตั้งแต่อายุในครรภ์

ส่วนในภาพยนตร์นำเสนอโดยให้คุณบุญเลื่องนั่งร้องไห้อยู่ที่โต๊ะเครื่องแป้ง มือทั้งสองของเธอเปื้อนเลือด ส่วนคุณแก้วนั่งอยู่บนที่นอนกำลังมีอาการตกเลือด สาวใช้ไปตามจันมาดู เมื่อจันมาถึงจันตกใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างมาก

เมื่อคุณแก้วเห็นจันเธอก็จึงทำหน้าแย้มหยันใส่เขา เหมือนกับว่าเธอได้แก้แค้นจันที่จัน
ข่มขืนเธอด้วยการฆ่าลูกของจัน

การปรับเปลี่ยนเนื้อหาในส่วนนี้ เนื้อหาในภาพยนตร์ไม่ได้มีการนำเสนอภาพการทำ
แท้งอย่างละเอียด แต่ได้นำเสนอโดยให้ผู้ชมตีความจากบริบทในเนื้อหา เนื่องจากการทำแท้งเป็น
การกระทำที่ผิดกฎหมายและขัดต่อบรรทัดฐานของสังคมไทย ซึ่งถ้าหากมีการนำเสนอขั้นตอนการ
ทำแท้งอย่างละเอียดอาจก่อให้เกิดการลอกเลียนแบบหรือก่อให้เกิดผลเสียตามมาได้

4. การตัดทอนเนื้อหา ประกอบด้วยเนื้อหาทางเพศดังประเด็นต่อไปนี้

4.1 กามวิปริต

4.1.1 เพศเดียวกัน กล่าวคือ ฉากในขณะที่คุณแก้วกับคุณบุญเลื่องมีเพศ
สัมพันธ์กันนั้น ในนวนิยายได้บรรยายไว้ว่า ...หัวนั้นชะงักอย่างได้เฉลียวอยู่น้อยหนึ่งแล้วกลับ
กระชับอ้อมแขนโอบมือกระหวัดหน้าท้องซึ่งขาวและรกไว้เป็นเชิงทัดทาน

ซึ่งตัวหมายถึงของคำว่า “รก” คือ ขนของอวัยวะเพศ ในส่วนนี้สื่อภาพยนตร์
ได้มีการตัดทอนเนื้อหาดังกล่าวออกไป อาจเนื่องจากภาพดังกล่าว เป็นภาพที่ไม่เหมาะสมและขัด
ต่อพระราชบัญญัติภาพยนตร์

4.2 พวกที่มีความผิดปกติในวิธีการปฏิบัติทางเพศ

4.2.1 พวกที่ผิดปกติในด้านความต้องการทางเพศ กล่าวคือ ฉากใน
ช่วงที่เกิดสงคราม เป็นช่วงที่จันกับคุณบุญเลื่องไม่ค่อยได้มีเพศสัมพันธ์กัน ในระหว่างนั้นจันก็ได้
ร่วมเพศกับเด็กผู้หญิงและสาวใช้ที่อยู่ในบ้านในระหว่างการรอให้คุณบุญเลื่องเรียกจันไปหา ซึ่งใน
ภาพยนตร์ได้ตัดเนื้อหาในส่วนนี้ออกไป

การตัดทอนเนื้อหาในส่วนที่จันร่วมเพศกับเด็กผู้หญิงและสาวใช้จำนวน
หลายคนนั้น อาจจะไม่ต้องการนำเสนอพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของตัวละครมากเกินไป
เพราะจะทำให้การนำเสนอเนื้อหาในภาพยนตร์มีภาพดังกล่าวมากเกินไป จึงเลือกนำเสนอเฉพาะ
ฉากที่มีความสำคัญในภาพยนตร์เท่านั้น หรืออาจเป็นเพราะการนำเสนอเนื้อหาในภาพยนตร์มีข้อ
จำกัดทางด้านเวลา ดังนั้นจะต้องตัดเนื้อหาเพื่อให้อยู่ในกรอบเวลาที่สามารนำเสนอได้

4.3 พวกที่ชอบชมชื่นกระทำซ้ำเรา กล่าวคือ ฉากตอนที่จันทน์ชมชื่นคุณแก้ว ในนวนิยายบรรยายไว้ว่า คุณแก้วได้ “ขับน้ำสุชาวดี” ออกมา

ซึ่งตัวหมายถึงของ “น้ำสุชาวดี” คือ การถึงจุดสุดยอดของเพศหญิง ซึ่งเนื้อหาในส่วนนี้ไม่มีปรากฏในภาพยนตร์ เพราะอาจจะขัดต่อพระราชบัญญัติของภาพยนตร์ไทย พ.ศ. 2473 หรือ อาจจะเป็นภาพที่ไม่เหมาะสมที่จะนำเสนอ

จากการเปรียบเทียบเทคนิคทางสื่อในการถ่ายโยงความหมายของเนื้อหาทางเพศ จากสื่อนวนิยายสู่สื่อภาพยนตร์เรื่อง จัน ดารา พบว่า ส่วนใหญ่มีการคงเดิมเนื้อหาตามนวนิยาย นอกจากนี้ยังมีการเพิ่มเติมเนื้อหา การปรับเปลี่ยนเนื้อหา และการตัดทอนเนื้อหาในระดับที่ใกล้เคียงกันอีกด้วย

2. โครงเรื่อง

การถ่ายโยงเนื้อหาจากสื่อนวนิยายสู่สื่อภาพยนตร์นั้น รูปแบบของโครงเรื่องในสื่อนวนิยายและสื่อภาพยนตร์จะช่วยให้เราเข้าใจถึงความใกล้ชิดระหว่างสื่อทั้งสองได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนั้น เมื่อมีการถ่ายโยงเนื้อหาจากสื่อนวนิยายสู่สื่อภาพยนตร์ เรื่อง จัน ดารา จึงได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบของโครงเรื่องของทั้งสองสื่อ ว่าในสื่อภาพยนตร์ เรื่อง จัน ดารา มีการเรียงลำดับโครงเรื่อง คงเดิม หรือ แตกต่าง จากลำดับโครงเรื่องในนวนิยาย

การสำรวจการเรียงลำดับโครงเรื่อง ในสื่อนวนิยาย เรื่อง จัน ดารา สามารถแสดงโดยศึกษาจากลำดับฉากที่ปรากฏในนวนิยาย ดังตารางต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 51 แสดงโครงเรื่องในนวนิยายเรื่อง จัน ดารา

ฉากที่ 1	จันแนะนำตัวเอง และบรรยายถึงการตายของแม่ / ความเกลียดชังที่คุณหลวงมีต่อจัน และงานแต่งงานระหว่างคุณหลวงกับแม่ของจัน
ฉากที่ 2	จันแนะนำ "น้ำวาด" จันขอหมั้นมน้ำวาด
ฉากที่ 3	จันตอนอายุ 4 ขวบ เห็นคุณหลวงกับน้ำวาดร่วมเพศกัน
ฉากที่ 4	จันแนะนำ "คุณแก้ว"
ฉากที่ 5	จันแนะนำ "สายสร้อย"
ฉากที่ 6	จันแนะนำ "เคน"
ฉากที่ 7	จันแนะนำ "คุณบุญเลื่องและคุณขจร"
ฉากที่ 8	จันแนะนำ "ไฮซินธ์"
ฉากที่ 9	จันร่วมเพศกับสายสร้อย
ฉากที่ 10	คุณแก้วหึงหวงสายสร้อย
ฉากที่ 11	บ้านใหม่ของคุณบุญเลื่อง
ฉากที่ 12	จันเห็นคุณบุญเลื่องกำลังถอดเสื้อขณะกำลังชโลมน้ำอยู่ในห้องน้ำ
ฉากที่ 13	คุณบุญเลื่องให้จันเอาน้ำแข็งลูบหลังให้
ฉากที่ 14	คุณบุญเลื่องให้จันเอาน้ำแข็งลูบหลังให้อีกครั้ง หลังจากนั้นก็ร่วมเพศกัน
ฉากที่ 15	คุณแก้วอยู่ในห้องของเคน กำลังร้องไห้คนช่วย จันผ่านไปพอดีจึงเข้าไปช่วย
ฉากที่ 16	คุณหลวงไล่จันออกจากบ้านเพราะคิดว่าจันจะทำร้ายคุณแก้ว
ฉากที่ 17	จันไปอยู่กับตาที่จังหวัดพิจิตร
ฉากที่ 18	จันรู้ความจริงว่า แม่ของจันโดนจอมและพรรคพวกจุดไปข่มขืน
ฉากที่ 19	น้ำวาดไปตามจันที่จังหวัดพิจิตรให้มาแต่งงานกับคุณแก้วเพราะคุณแก้วท้อง
ฉากที่ 20	เมื่อจันกลับมากลางเทพกัไปหาคุณบุญเลื่องที่บ้าน
ฉากที่ 21	จันไปหาไฮซินธ์ที่บ้านแต่เธอเสียชีวิตด้วยโรคไทฟอยด์
ฉากที่ 22	คุณแก้วไปหาจันที่ห้องของจัน จันถามถึงการตั้งท้องของคุณแก้ว

ฉากที่ 23	จันแต่งงานกับคุณแก้ว
ฉากที่ 24	จันเข้าไปนั่งพักในห้องสมุด
ฉากที่ 25	จันนึกถึงเหตุการณ์ตอนที่เขามาหารูปแม่ในห้องสมุด แต่กลับเห็นคุณหลวงกำลังร่วมเพศกับสาวใช้
ฉากที่ 26	บัวผันยกสำรับอาหารมาให้จันที่ห้องสมุด
ฉากที่ 27	จันกับบัวผันร่วมเพศกัน
ฉากที่ 28	จันกับคุณแก้วเข้าหอ
ฉากที่ 29	คุณแก้วคลอดลูก
ฉากที่ 30	นำवादไปบวชชี
ฉากที่ 31	เกิดสงคราม
ฉากที่ 32	จันกับคุณบุญเลื่องร่วมเพศกันในห้องน้ำ
ฉากที่ 33	ห้องของคุณบุญเลื่อง : คุณบุญเลื่องกับคุณแก้วร่วมเพศกัน
ฉากที่ 34	จันเห็นคุณบุญเลื่องกับคุณแก้วร่วมเพศกัน
ฉากที่ 35	คุณแก้วมาหาจันที่ห้องของจัน ขอร้องให้ไปหาคุณบุญเลื่องเหมือนเดิม
ฉากที่ 36	จันข่มขืนคุณแก้ว
ฉากที่ 37	จันไปหาคุณบุญเลื่องที่บ้าน คุณบุญเลื่องพูดถึงอาการกามตายด้านของคุณหลวงให้จันฟัง แล้วทั้งคู่ก็ร่วมเพศกัน
ฉากที่ 38	คุณแก้วแท้งลูก
ฉากที่ 39	คุณแก้วมีพฤติกรรมแบบเพศชายทั้งการตัดผม การแต่งกาย และได้ไปตั้งอาณาจักรของตัวเองอยู่ที่เรือนเล็ก
ฉากที่ 40	คุณหลวงพยายามร่วมเพศกับคุณบุญเลื่องแต่ไม่สำเร็จเพราะคุณหลวงมีอาการกามตายด้าน
ฉากที่ 41	จันกราบคุณบุญเลื่องในฐานะที่เธอเป็นมารดาทางกามโลภี๋ยของจัน
ฉากที่ 42	จันมีอาการกามตายด้าน

จากการสำรวจลำดับของโครงเรื่องในสื่อนวนิยาย เรื่อง จัน ดารา พบว่า โครงเรื่องในสื่อนวนิยายเรื่อง จัน ดารา ประกอบไปด้วย 42 ฉาก

ส่วนการสำรวจลำดับของโครงเรื่องในสื่อภาพยนตร์ เรื่อง จัน ดารา สามารถแสดงโดยศึกษาจากลำดับฉากที่ปรากฏในภาพยนตร์ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 52 แสดงโครงเรื่องในภาพยนตร์ เรื่อง จัน ดารา

ฉากที่ 1	ภาพแรกในชีวิตของจัน / จันแนะนำตัวเอง และบรรยายถึง การตายของแม่ / ความเกลียดชังที่คุณหลวงมีต่อจัน
ฉากที่ 2	จันแนะนำ "คุณหลวง"
ฉากที่ 3	จันแนะนำ "น้ำวาด" จันขอหอมมน้ำวาด
ฉากที่ 4	จันตอนอายุ 4 ขวบ เห็นคุณหลวงกับน้ำวาดร่วมเพศกัน
ฉากที่ 5	จันแนะนำ "คุณแก้ว"
ฉากที่ 6	จันแนะนำ "สายสร้อย" และ "เคน"
ฉากที่ 7	จันร่วมเพศกับสายสร้อย
ฉากที่ 8	บ้านใหม่ของคุณบุญเลื่อง
ฉากที่ 9	จันแนะนำ "ไฮซินธ์"
ฉากที่ 10	คุณแก้วหึงหวงสายสร้อย
ฉากที่ 11	จันแนะนำ "คุณบุญเลื่อง"
ฉากที่ 12	จันเห็นคุณบุญเลื่องกำลังถอดเสื้อขณะกำลังชโลมน้ำอยู่ในห้องน้ำ
ฉากที่ 13	คุณบุญเลื่องให้จันเอาน้ำแข็งลูบหลังให้
ฉากที่ 14	คุณบุญเลื่องให้จันเอาน้ำแข็งลูบหลังให้อีกครั้ง หลังจากนั้นก็ร่วมเพศกัน
ฉากที่ 15	คุณแก้วอยู่ในห้องของเคน กำลังร้องไห้คนช่วย จันผ่านไปพอดีจึงเข้าไปช่วย
ฉากที่ 16	คุณหลวงไล่จันออกจากบ้านเพราะคิดว่าจันจะทำร้ายคุณแก้ว
ฉากที่ 17	จันไปอยู่กับตาที่จังหวัดพิจิตร
ฉากที่ 18	จันรู้ความจริงว่า แม่ของจันโดนจอมและพรรคพวกขูดไปข่มขืน
ฉากที่ 19	น้ำวาดไปตามจันที่จังหวัดพิจิตรให้มาแต่งงานกับคุณแก้วเพราะคุณแก้วท้อง
ฉากที่ 20	เมื่อจันกลับมากทมก็ไปหาคุณบุญเลื่องที่บ้าน
ฉากที่ 21	จันกับคุณบุญเลื่องร่วมเพศกันในห้องน้ำ
ฉากที่ 22	จันไปหาไฮซินธ์ที่บ้านแต่เธอเสียชีวิตด้วยโรคไทฟอยด์
ฉากที่ 23	คุณแก้วไปหาจันที่ห้องของจัน จันถามถึงการตั้งท้องของคุณแก้ว
ฉากที่ 24	จันแต่งงานกับคุณแก้ว จันเข้าไปนั่งพักในห้องสมุด

ฉากที่ 25	จันนึกถึงเหตุการณ์ตอนที่เขามาหารูปแม่ในห้องสมุด แต่กลับเห็นคุณหลวงกำลังร่วมเพศกับสาวใช้
ฉากที่ 26	จันกับบัวผันร่วมเพศกัน
ฉากที่ 27	จันกับคุณแก้วเข้าหอ
ฉากที่ 28	คุณแก้วคลอดลูก
ฉากที่ 29	น้ำวาดไปบวชที่
ฉากที่ 30	ห้องของคุณบุญเลื่อง : คุณบุญเลื่องกับคุณแก้วร่วมเพศกัน
ฉากที่ 31	เกิดสงคราม
ฉากที่ 32	จันเห็นคุณบุญเลื่องกับคุณแก้วร่วมเพศกัน
ฉากที่ 33	คุณแก้วมาหาจันที่ห้องของจัน ขอร้องให้ไปหาคุณบุญเลื่องเหมือนเดิม
ฉากที่ 34	จันข่มขืนคุณแก้ว
ฉากที่ 35	จันไปหาคุณบุญเลื่องที่บ้าน คุณบุญเลื่องพูดถึงอาการกามตายด้านของคุณหลวงให้จันฟัง แล้วทั้งคู่ก็ร่วมเพศกัน
ฉากที่ 36	คุณแก้วแท้งลูก
ฉากที่ 37	คุณแก้วมีพฤติกรรมแบบเพศชายทั้งการตัดผม และการแต่งกาย และได้ไปตั้งอาณาจักรของตัวเอง
ฉากที่ 38	คุณหลวงพยายามร่วมเพศกับคุณบุญเลื่องแต่ไม่สำเร็จเพราะคุณหลวงมีอาการกามตายด้าน
ฉากที่ 39	จันกราบคุณบุญเลื่องในฐานะที่เธอเป็นมารดาทางกามโลกีย์ของจัน
ฉากที่ 40	จันมีอาการกามตายด้าน

จากการสำรวจลำดับของโครงเรื่องในสื่อภาพยนตร์ เรื่อง จัน ดารา พบว่า โครงเรื่องในสื่อภาพยนตร์ เรื่อง จัน ดารา ประกอบไปด้วย 40 ฉาก

จากการตารางแสดงโครงเรื่องในนวนิยายและภาพยนตร์ เรื่อง จัน ดารา สามารถนำมาเปรียบเทียบโครงเรื่องระหว่างสื่อทั้งสอง ได้ดังนี้

ตารางที่ 53 การวิเคราะห์เปรียบเทียบโครงเรื่องระหว่างสื่อนวนิยายกับสื่อภาพยนตร์เรื่อง จัน ดารา

การวิเคราะห์เปรียบเทียบโครงเรื่องระหว่างสื่อนวนิยายกับสื่อภาพยนตร์เรื่อง จัน ดารา			
สื่อนวนิยาย	คงเดิม	แตกต่าง	สื่อภาพยนตร์
ฉากที่ 1	X		ฉากที่ 1
ฉากที่ 2		X	ฉากที่ 2
ฉากที่ 3		X	ฉากที่ 3
ฉากที่ 4		X	ฉากที่ 4
ฉากที่ 5		X	ฉากที่ 5
ฉากที่ 6	X		ฉากที่ 6
ฉากที่ 7		X	ฉากที่ 7
ฉากที่ 8		X	ฉากที่ 8
ฉากที่ 9		X	ฉากที่ 9
ฉากที่ 10	X		ฉากที่ 10
ฉากที่ 11		X	ฉากที่ 11
ฉากที่ 12	X		ฉากที่ 12
ฉากที่ 13	X		ฉากที่ 13
ฉากที่ 14	X		ฉากที่ 14
ฉากที่ 15	X		ฉากที่ 15
ฉากที่ 16	X		ฉากที่ 16
ฉากที่ 17	X		ฉากที่ 17
ฉากที่ 18	X		ฉากที่ 18
ฉากที่ 19	X		ฉากที่ 19
ฉากที่ 20	X		ฉากที่ 20
ฉากที่ 21		X	ฉากที่ 21
ฉากที่ 22		X	ฉากที่ 22
ฉากที่ 23		X	ฉากที่ 23
ฉากที่ 24		X	ฉากที่ 24

ฉากที่ 25	X		ฉากที่ 25
ฉากที่ 26		X	ฉากที่ 26
ฉากที่ 27		X	ฉากที่ 27
ฉากที่ 28		X	ฉากที่ 28
ฉากที่ 29		X	ฉากที่ 29
ฉากที่ 30		X	ฉากที่ 30
ฉากที่ 31	X		ฉากที่ 31
ฉากที่ 32		X	ฉากที่ 32
ฉากที่ 33		X	ฉากที่ 33
ฉากที่ 34		X	ฉากที่ 34
ฉากที่ 35		X	ฉากที่ 35
ฉากที่ 36		X	ฉากที่ 36
ฉากที่ 37		X	ฉากที่ 37
ฉากที่ 38		X	ฉากที่ 38
ฉากที่ 39		X	ฉากที่ 39
ฉากที่ 40		X	ฉากที่ 40
ฉากที่ 41			ฉากที่ 41
ฉากที่ 42			ฉากที่ 42
รวม	14	26	

จากตาราง การวิเคราะห์เปรียบเทียบโครงเรื่องระหว่างสื่อนวนิยายกับสื่อภาพยนตร์ เรื่อง จัน ดารา พบว่า ลำดับของโครงเรื่องในสื่อภาพยนตร์มีการเรียงลำดับคงเดิมตามสื่อนวนิยาย จำนวน 14 ฉาก และมีความแตกต่างจากสื่อนวนิยายจำนวน 26 ฉาก ทั้งนี้ ในสื่อภาพยนตร์อาจจะมีการเรียงลำดับฉากที่แตกต่างไปจากนวนิยาย เพื่อให้การดำเนินเรื่องมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น อย่างเช่น ฉากที่ 1 ในภาพยนตร์นำเสน ฉากที่จันตื่นขึ้นมาเห็นคุณหลวงกับน้ำวาดร่วมเพศ ส่วนสื่อนวนิยายนำเสนฉากดังกล่าวในฉากที่ 3 เป็นต้น นอกจากนี้ จากในตารางยังพบอีกว่า จำนวนฉากในภาพยนตร์มีจำนวนน้อยกว่าจำนวนฉากในนวนิยาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในสื่อภาพยนตร์มีข้อจำกัดในด้านเวลาการนำเสนอ

ถึงแม้ว่า การเรียงลำดับโครงเรื่องในสื่อภาพยนตร์ จะมีการคงเดิมตามสื่อนวนิยายเพียง 14 ฉาก แต่เนื้อหาโดยรวมของสื่อทั้งสองประเภทก็ยังคงมีเนื้อหาที่เหมือนกัน

3. ตัวละคร

ในสื่อนวนิยายเรื่อง จัน ดารา ได้มีการบรรยายถึงลักษณะของตัวละครหลักในเรื่องแตกต่างกันออกไป เมื่อมีการถ่ายโยงเนื้อหาไปสู่สื่อภาพยนตร์ จึงได้ทำการเปรียบเทียบว่าตัวละครหลักที่ปรากฏในสื่อภาพยนตร์นั้นเหมือนหรือแตกต่างจากที่ได้มีการบรรยายเอาไว้ในสื่อนวนิยายหรือไม่ อย่างไร โดยจะทำการวิเคราะห์ เปรียบเทียบตัวละครในเรื่อง จัน ดารา ดังต่อไปนี้

3.1 สันติสุข พรหมศิริ รับบท “คุณหลวง”

ภาพที่ 20 ภาพตัวละคร “คุณหลวง”

ในนวนิยายได้บรรยายคุณลักษณะของคุณหลวงว่ามีลักษณะ ผอม ขาว มีหนวด คุณสันติสุข ซึ่งรับบทเป็นคุณหลวงมีลักษณะโดยรวมเหมือนกับที่บรรยายเอาไว้ในนวนิยาย ต่างกันตรงที่สีผิวซึ่งผิวของคุณสันติสุขคล้ำ ไม่ขาวเหมือนกับที่บรรยายเอาไว้ในนวนิยาย และในตอนแรกในนวนิยายบรรยายถึงการเปลี่ยนแปลงของคุณหลวงคือผมงอกขาวผมน ผมน้อยลงจนเกือบล้าน แต่ในภาพยนตร์คุณหลวงผมขาวเท่านั้น แต่ไม่ได้หัวล้านตามที่บรรยายเอาไว้ในนวนิยาย

ลักษณะของคุณหลวงที่บรรยายไว้ในสื่อนวนิยาย

...เขาเป็นคนผิวขาวอย่างที่แต่ก่อนเราเรียกกันว่าผิวผู้ดี ในอายุปูนั้นผิวพรรณของเขาได้แปรเป็นสีคล้ำเหลืองอ่อนๆ อย่างสีของกระดาษฟางชั้นดี ในกรณีที่คุณอาจจะนึกถึงสีของกระดาษชำระชั้นดีในสมัยนั้นไม่ออกหรือว่าไม่เคยเห็น ผมก็พยายามเทียบเคียงให้อีกที—คุณคงเคยเห็นทารกก่อนคลอดหรือคลอดก่อนกำหนดมากๆ ที่เขาเอาดองยาไว้ในขวดโหลมาบ้างแล้ว เอาอย่างที่ต้องมาก่อนข้างนานสักหน่อยแล้วนะแหละ ผิวพรรณของเขาก็อย่างนั้นแหละมันอิมตัว

อย่างซี้ดๆ ก็เลสที่หมักดองอยู่กับคำถุณนามันส่อออกมาที่ผิวนอกของเขาอย่างเห็นได้ชัด สีผมของเขาก็ตกจางเร็วเกินไป และแทนที่จะหงอกเทาอย่างธรรมดา มันกลับหงอกไปข้างอมเหลืองอมน้ำตาล ผมของเขาบางและเรียบแปล้กับหนังหัวเสมอ คิ้วของเขาก็ออกสีเดียวกับผม ลูกนัยน์ตาสีน้ำตาลของเขาก็ดูจะออกเหลืองไปด้วย มีแต่หนวดซึ่งขริบงามเสมอของเขาเท่านั้นที่ยังเข้มอยู่ได้ ศรีระของเขาแม้จะเถิกไปบ้างแต่รูปหน้าของเขาก็ยังรักษาเค้าคมสันเมื่อหนุ่มๆ เอาไว้ได้ รูปร่างอันสูงโปร่งของเขายังไ่ผึ่งและคล่องตัวอยู่ดุดเดิม...(นวนิยายหน้า 106)

3.2 วิภาวี เจริญปุระ รับบท “น้ำवाद”

ภาพที่ 21 ภาพตัวละคร “น้ำवाद”

คุณวิภาวี ที่นำเสนอในภาพยนตร์ มีคุณลักษณะเหมือนกับที่ได้บรรยายเอาไว้ในนวนิยาย คือเป็นผู้หญิงที่มีรูปร่างท้วม ผิวคล้ำจัด คมขำ

ลักษณะของน้ำवादที่บรรยายไว้ในสื่อนวนิยาย

น้ำवादเป็นคนวัยราวเดียวกับมารดาผม จะอ่อนแก่กว่ากันก็ไม่เกินปีครึ่งปีแต่ต่างกันมากมายในด้านรูปลักษณ์ มารดาผมเป็นเสมือนศิลปะแบบประณีตบรรจง...ผิวขาว แบบบางงาม ละมุน ส่วนน้ำवादเป็นศิลปะแบบบึ้กบึ้ก...ผิวคล้ำจัด พวงที่มีเหลี่ยมสันคมขำ (นวนิยายหน้า 34)

3.3 เอกรัตน์ สารสุข รับบท “จัน ดารา”

ภาพที่ 22 ภาพตัวละคร “จัน”

คุณเอกรัตน์ ที่นำเสนอในภาพยนตร์ มีคุณลักษณะ หน้าตาคมเข้ม ผิวเข้ม เป็นแบบคนไทยแท้ (คุณลักษณะของจันไม่ได้บรรยายเอาไว้ในนวนิยาย)

2.5 ภัทรวิรินทร์ ทิมกุล รับบท “คุณแก้ว”

ภาพที่ 23 ภาพตัวละคร “คุณแก้ว”

คุณภัทรวิรินทร์ ที่นำเสนอในภาพยนตร์ มีลักษณะเหมือนกับที่บรรยายเอาไว้ในนวนิยาย คือเธอมีส่วนผสมระหว่างบิดากับมารดา ใบหน้าและผิวพรรณขาวเหมือนบิดา มีเค้าคมขำที่รูปหน้าและเรื้อนร่างอวบเหมือนน้ำवाद

ลักษณะของคุณแก้วที่บรรยายไว้ในนวนิยาย

ในวัยราวสิบของเธอ รูปพรรณสัณฐานของเธอสื่อเค้าให้เห็นชัดว่ามีส่วนผสมระหว่างรูปลักษณ์ของบิดาและมารดาอย่างเหมาะสมเจาะ โฉมหน้าและผิวพรรณขาวงามตามแบบฉบับของบิดา มีเค้าคมเข้มที่รูปหน้าและเรื้อนกายอวบสล้างตามแบบของน้ำवाद (นวนิยายหน้า 62)

2.6 คริสตี้ ชุง รับบท “คุณบุญเลี้ยง”

ภาพที่ 24 ภาพตัวละคร “คุณบุญเลี้ยง”

คุณคริสตี้ ชุง ที่นำเสนอในภาพยนตร์ มีลักษณะเหมือนกับคุณบุญเลี้ยงที่ได้บรรยายเอาไว้ในนวนิยาย คือ มีลักษณะขาวผ่องอมเลือดอมฝาด ร่างท้วม หน้าตาสวย

ลักษณะของคุณบุญเลื่องที่บรรยายไว้ในสื่อนวนิยาย

เธอเป็นผู้หญิงสวยอย่างร้ายกาจผิวขาวผ่องและอดเลื้อยดอมผาดผุดผาดอยู่เป็นนิจศีล ร่ามทั่วและหนักแน่นไปทั้งเนื้อทั้งตัว (นวนิยายหน้า 68)

แต่เมื่อคุณบุญเลื่องอายุประมาณ 50 ปี ลักษณะของคุณบุญเลื่องที่น่าเสนอในภาพยนตร์ไม่ได้เน้นถึงอายุที่แก่ลงของเธอ ซึ่งในส่วนนี้แตกต่างจากที่ได้บรรยายเอาไว้ในนวนิยาย

...คุณบุญเลื่องในตอนนั้นอายุก็เห็นจะร่วมห้าสิบเข้าไปแล้ว แต่เสน่ห์ทั้งภายนอกและภายในของเธอหาได้อับเฉาลงเพราะวัยไม่ วรรณะของเธอมีเสน่ห์งามไปทุกยามโคจรของอายุ อาจจะแปลกเปลี่ยนไปบ้างก็จริง แต่ก็เพียงแต่เปลี่ยนจากงามหนึ่งไปยังอีกงามหนึ่งเท่านั้น เป็นเสมือนความสวยงามของภูมิภาพแห่งเดียวกัน ซึ่งสวยงามแลกกันไปตามระยะเคลื่อนคล้อยของทิวาวาร แม้สีแสงจะมีอันผันแปรไปทุกโมงยาม แต่ทว่าทั้งเช้า สาย เทียง บ่าย เย็นก็ยังคงมีความงามประจำอยู่ทุกยาม ความมีอายุจะมีปรากฏให้ตระหนักได้อยู่บ้างก็ตรงริ้วรอยเรื่อรางที่โคมหน้า นอกนั้นแล้วไม่มีเสียละที่อายุอานามจะมีอะไรไปยุ่ยย่ำกับเธอได้ ไม่มีเลยจริงๆ ไม่ว่าจะ เป็นเนื้อนมหรือเนื้อไหนทั้งนั้น และจนตลอดลงไปถึงก้อยเท้าของเธอมาอย่างละเอียดลออทุกซอกซอญจนกระทั่งในยามดึกของวัยเธอ...ยังคงความงามอยู่ได้ภายใต้ดวงเดือน (นวนิยายหน้า 368)

นอกจากนี้ เนื้อหาในภาพยนตร์ได้มีการตัดทอนตัวละครที่มีอยู่ในนวนิยายออกไป อาจเป็นเพราะไม่ต้องการให้ผู้ชมเกิดความสับสน ถ้าหากมีตัวละครเยอะจนเกินไป หรืออาจจะต้องทำให้เนื้อหาของเรื่อง ล้น กระชับ ได้ใจความ ตัวอย่างเช่น

ในภาพยนตร์ตัดตัวละคร “แม่มะลิ” ออกไป

....และคำว่ารุ่งขึ้นพอได้เวลานอน ผมก็รู้อยู่ในมุ้งของตนเป็นอันดี ชะรอยจะนึกถึงเคราะห์หามยามร้ายของคุณจันเมื่อคืนก่อนโดยที่ตนเองมีส่วนร่วมก่อกองอยู่ด้วย ก็เลยบังเกิดความเห็นใจขึ้นมาโดยไม่ต้องเรียกร้อง พี่เลี้ยงได้เข้าไปนอนอยู่ด้วยในมุ้งจนผมหลับไป และได้ถือปฏิบัติประจำเรื่อยๆ และถ้าคืนไหนผมหลับยาก แม่มะลิที่เลี้ยงของผมคนนี้จะมามีวิธีกล่อมด้วยการลูบคลำอย่างผาดแผลง และดูเหมือนจะทำให้ผมยิ่งหลับยากเสียจนเคยตัว อย่าให้ผมบอกละเอียดเลยว่าแม่มะลิมีวิธีการกล่อมผมยังไร ขอใบ้ให้เลาๆ ก็แล้วกันว่าถ้าแม่มะลิแก่เป็นที่เลี้ยงของผมนานปีไป ผมเห็นทีจะ “เสียเด็ก” เร็วขึ้นกว่าที่เป็นจริงโชทีเดียว (นวนิยายหน้า 54)

ในภาพยนตร์ตัดตัวละคร “คุณขจร” ออกไป

...“ก็ได้! ฉันเอาขังก็แล้วกัน...ทำไมถึงต้องเป็นคุณขจร?” ยังกะแฉ่หวัด เธอหันขวับ มาและตัวดวงตาใส่ผมอย่างกับจะกินเนื้อ บทบาทนี้ก็อีกนะแหละ-มันมีทั้งจริงและแสร้งระคนกัน ที่เป็นจริงนั่นก็คือภายในใจเธอกำลังด่าผมอยู่เป็นชั่วยอนตร์ ที่แสร้งก็คืออาการเกี้ยวบนผิวหน้า ของเธอซึ่งพรางอาการใจเสียเอาไว้ เพราะเธอนึกปลอมตัวเองมาตั้งแต่ตอนบ่ายวานนี้ว่า ผมไม่รู้ อะไรจริงและแกล้งกระเทบหลอกไปอย่างนั้นเอง บัดนี้เธอได้มารู้แน่แใจเสียแล้วจึงทนหลอกตัวเอง อยู่ไม่ไหว ก็ได้แต่คิดหลอกผมแทนไปพลางๆ ก่อน และมันทำให้ของเดิมซึ่งดูบัดชบอยู่นั้นเป็นที่น่า สังเวชไปอีก โอ๊ยเอ๊ยเด็ก! (นวนิยายหน้า 246)

ในภาพยนตร์ได้ตัดตัวละคร “แม่มะลิ” ซึ่งเป็นพี่เลี้ยงของจัน และ “คุณขจร” ซึ่งเป็น ลูกชายของคุณหลวงกับคุณบุญเลี้ยง ออกไป

4. เวลา

ช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์ในเรื่อง จัน ดารา ในนวนิยายบรรยายไว้ว่าเป็นช่วงที่ กอง ท้าพอาทิตย์อุทัยก็บุกเข้ามาประเทศไทยพร้อมๆ กับที่โจมดีเฟิร์ลฮาเบอร์ (นวนิยายหน้า 335)

เมื่อนำนวนิยามาสร้างเป็นภาพยนตร์ คุณเอก เตียมชื่น ซึ่งเป็นหัวหน้าฝ่ายออกแบบ งานศิลป์ ได้กล่าวถึงเรื่องของช่วงเวลาในเรื่อง จัน ดารา ว่า “เนื้อหาในนวนิยายเป็นตัวกำหนด ปี พ.ศ. ตามที่คุณ อุษณา เพลิงธรรม บรรยายไว้ โดยเริ่มกำหนดยุคสมัยหลังสุดให้อยู่ในฉากที่ บรรยายช่วงการเกิดสงคราม จากนั้นก็นับถอยหลังมาว่า ความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใน บ้านวิสนันท์ควรเริ่มจาก พ.ศ. ไต” (สำนักพิมพ์ระหว่างบรรทัด, 2544)

ในสื่อภาพยนตร์ได้มีการนำเสนอบรรยากาศของช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์ในเรื่อง จัน ดารา โดย ผ่านฉาก อุปกรณ์ประกอบฉาก การแต่งกาย ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้ผู้ชมทราบว่าเป็น เรื่อง ดังกล่าวเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นในอดีต โดยศึกษาข้อมูลได้จากสื่อนวนิยาย ที่ได้มีการบรรยายถึง อุปกรณ์ภายในบ้านของคุณบุญเลี้ยง ยกตัวอย่างเช่น

...ของใช้ของเธอล้วนเป็นของ “สั่ง” มาแทบทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้า รองเท้า ของใช้กระจุกกระจิก รวมทั้งหนังสือต่างประเทศด้วย ที่แรกผมก็ไม่เข้าใจว่าเธอสั่งมาจากห้างไหนร้านไหน มันถึงได้ไม่ค่อยจะมาทันใจ ภายหลังผมจึงทราบว่าเป็นของสั่งมาจากปิ่นังและสิงคโปร์...(นวนิยายหน้า 126)

คุณเอก เอี่ยมชื่น ซึ่งเป็นหัวหน้าฝ่ายออกแบบงานศิลป์ กล่าวถึงการหาอุปกรณ์ประกอบฉากในภาพยนตร์ เรื่อง จัน ดารา ไว้ว่า เนื่องจากสิ่งที่ถูกบรรยายไว้ในนวนิยายล้วนเป็นจริงในสมัยนั้น ซึ่งเราสามารถหาข้อมูลได้จากภาพถ่าย ภาพเขียน หรือการบรรยายของหนังสือเล่มอื่นที่มีอยู่ในยุคเดียวกัน ในส่วนนี้ไม่สามารถนำเอาของเก่าๆ จริงมาใช้ประกอบฉากได้ จึงต้องใช้ของเลียนแบบไม่ว่าจะเป็น กระเบื้อง ถ้วยชา ไม้ดัด ไม้เท้า ส่วนเฟอร์นิเจอร์ชิ้นใหญ่ๆ เช่น โต๊ะ ตู้ เก้าอี้ เติง ใช้วิธีการซื้อเฟอร์นิเจอร์เก่าตามยุคสมัย เช่น เฟอร์นิเจอร์เชียงไฮ้ ซึ่งถูกกำหนดให้อยู่ที่บ้านของคุณบุญเลื่อง เป็นต้น (สำนักพิมพ์ระหว่างบรรทัด, 2544)

ส่วนในด้านเครื่องแต่งกาย ไม่ได้มีการบรรยายเอาไว้ในนวนิยาย แต่เราสามารถทราบได้จากการหาข้อมูลเหมือนกับอุปกรณ์ประกอบฉาก ซึ่งการแต่งกายในยุคสมัยนั้น ผู้หญิงใส่เสื้อคอกระเช้า ใส่ผ้าแถบ นุ่งผ้าซิ่น เป็นต้น

5. สถานที่

ฉากที่เป็นเอกลักษณ์ในนวนิยาย เรื่อง จัน ดารา คือ บ้านวิสนันท์และกรุงเทพฯ ทางทีมงานสร้างบ้านวิสนันท์ขึ้นใหม่ โดยทำการค้นคว้าข้อมูลจากภาพถ่ายในอดีตและสถานที่จริงซึ่งยังคงหลงเหลืออยู่บ้าง โดยดูจากพระราชวังเก่าๆ บ้านข้าราชการบริวาร และจากภาพยนตร์เก่าที่ถ่ายทำในสมัยรัชกาลที่ 7 (สำนักพิมพ์ระหว่างบรรทัด, 2544)

หลังจากที่ท่าโมเดลบ้านทุกหลังในรั้วบ้านวิสนันท์จนเสร็จแล้ว ทีมงานก็หาโลเกชั่นที่จะสามารถปรับเป็นบ้านวิสนันท์ได้ ทางทีมงานได้ปรับไร่ข้าวโพดที่ อ.ปากช่อง จังหวัดสระบุรี ใกล้กับวนอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ เพื่อสร้างบ้านวิสนันท์ โดยพื้นที่ดังกล่าวถือต่อการสร้างจากบ้านวิสนันท์มาก เพราะมีต้นไม้ใหญ่ตั้งอยู่ก่อนแล้วตามแปลนที่วางเอาไว้ ภายในรั้วบ้านวิสนันท์ในนวนิยายจะมีความซับซ้อนมาก การเขียนแปลนบ้านขึ้นมาจากนิยาย โดยบ้านที่สร้างจะประกอบด้วยบ้านหลังใหญ่ของคุณหลวง, เรือนน้ำวาด, เรือนเขียว ซึ่งในเวลาต่อมาจะถูกรื้อทิ้งและมีการสร้างเรือนของคุณบุญเลื่องขึ้นมาแทน จะเป็นเรือนปูนสมัยใหม่ ซึ่งจะต่างออกไปจากเรือนเดิมที่เคยมี

อยู่ก่อน อย่างเรือนใหญ่ตามบทประพันธ์ก็เป็นบ้านที่เป็นมรดกตกทอดกันมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ทางทีมงานจึงยึดแบบเรือนปั้นหย่าหรือเรือนมนิลา และจากทุกเรือนจะสามารถมองเห็นกันได้หมด บ้านน้อยใหญ่ทุกหลังจะเชื่อมถึงกันด้วยทางเดินเล็กๆ และมีศาลาล้างเล็กอยู่ตรงกลางสวนหย่อม

สำหรับโครงสร้างเรือนมนิลาจะมีความเป็นไทยสูง และไม่ค่อยเห็นในภาพยนตร์มากนัก โครงสร้างของบ้านสวยงาม ดูวิจิตร ส่วนเรือนใหม่ที่เป็นตึกปูนของคุณบุญเลื่องจะเป็นสถาปัตยกรรมที่ใหม่ขึ้นมา เป็นแบบที่สร้างกันในสมัยรัชกาลที่ 7 ซึ่งบ้านแบบนี้จะมีแถวถนนสาทร

ส่วนหนึ่งของงานสร้าง ทีมงานได้เลือกหลวงพระบาง ประเทศลาว เป็นโลเกชั่นสำคัญ ในการถ่ายทำจากภายนอก กองถ่ายเดินทางไปถ่ายทำที่หลวงพระบางในช่วงเดือนธันวาคม 2543 ใช้เวลาเตรียมงานครึ่งเดือนและใช้เวลาในการถ่ายทำ 6 วัน การที่เลือกหลวงพระบาง ประเทศลาว เพราะในปัจจุบันนี้ ประเทศลาวมีบรรยากาศเหมือนกรุงเทพฯ เมื่อ 60 ปีที่แล้ว และมีหลายมุมในเมืองให้เลือกใช้ถ่ายทำ โดยโครงสร้างของเมืองจะเหมือนกับย้อนยุคกลับไปที่ถนนเจริญกรุงใน กรุงเทพฯ สมัยอดีต โลเกชั่นจริงตามนวนิยายนั้น บ้านวิสนันท์จะอยู่แถวบ้านหม้อ ซึ่งปัจจุบันอาคารบ้านเรือนได้เปลี่ยนสภาพไปหมดแล้ว

6. มุมมองของผู้เล่าเรื่อง

ในสื่อนวนิยายและภาพยนตร์ เรื่อง จัน ดารา มีตัวละคร “จัน” เป็นผู้เล่าเรื่องหรือมุมมอง ยกตัวอย่างเช่น

ฉากที่ 1 ในสื่อนวนิยายเรื่อง จัน ดารา ได้บรรยายไว้ดังนี้

เอาละ-ผมชื่อ จัน ดารา เกิดที่ใจกลางกรุงเทพพระมหานครนี้เอง ชื่อแรก คนที่ผมเรียกว่าพ่อกรุณาตั้งให้ ชื่อหลัง ผมตั้งของผมเองทีหลัง และได้มีปรากฏอยู่ในสำมะโนครัวเป็นการถาวรแล้วด้วย สำมะหาอะไรกับนามสกุล ชีวิตผมแท้ๆ ยิ่งมากมาด้วยด้วยมุมหักเหตั้งแต่เกิด พุดก็พูดเออะ-มันตั้งแต่ก่อนผมจะเกิดเสียด้วยซ้ำ

ผมเกิดเมื่อมารดาตายแล้ว ฟังดูบ้าดีไหมล่ะ แต่ก็ฟังไปก่อนเหอะ หลังจากที่ถูกละหุยกักอยู่นานผิดปกติ หมอตำแยก็ควักผมออกมาจากช่องคลอดได้โดยที่ไม่ทันรู้ว่ามารดาผมสิ้นใจแล้วก่อนหน้านั้น คนที่ได้ชื่อว่าเป็นบิดาผมทั้งโกรธทั้งเกลียดผมมาตั้งแต่วันนั้นเอง เขาไม่ได้ปิดบัง

เลยในข้อนี้ ทั้งๆ ที่ปรกตินิสัยของเขาก็ไม่ใช่คนเปิดเผยอะไรนัก ใครๆ เขาก็รู้กันทั้งตำบลนอกจากผมคนเดียวเพราะยังไม่เคยสา ถึงยังไรก็น่าขบใจเขาไม่ใช่หรือ ที่อุตสาหกรรมเลี้ยงผมมาทั้งที่เกลียดแสนเกลียด ที่แรกผมก็นึกยั้งนั้นแม้เขาจะตำว่าและทารุณผมมาอย่างไร แต่พอผมโตๆ ขึ้นมาจนกระทั่งรู้อะไรต่อมิอะไรร้อยแปด...ก็เกี่ยวกับเขานั้นแหละผมก็นึกยั้งนั้น (นวนิยายหน้า 18)

...แต่คราวที่โดนปากกะลาหัวเจาะนั้นมันไม่ยั้งนั้นเสียแล้ว ผมตกใจและเจ็บเมื่อโดนขว้างหัวแตก แต่ผมตกใจและเจ็บกว่านั้นอีกไม่รู้อีกกี่หมื่นก็แสนเท่าเมื่อรู้ชัดถนัดใจขึ้นมาเดี๋ยวนั้นเองว่าพ่อเกลียดผมสาหัสแค่ไหน มันทำให้ผมรู้แจ้งถึงโทษกรรมของตัวเองขึ้นมาทันที นี่ไงละ โทษทัณฑ์ที่นึกว่าว่างเว้นการลงอาญา ที่แท้ก็ถูกลงโทษอยู่ตลอดเวลาแล้วตั้งแต่ต้น โทษผิดที่ผมทำให้แม่ตายนั้นก็คือ...ผมกลายเป็นเหมือนเด็กที่ขาดพ่อไปพร้อมกันด้วย! (นวนิยายหน้า 22)

ส่วนฉากที่ 1 ในสื่อภาพยนตร์นำเสนอด้วยการบรรยายเนื้อหา ด้วยเสียงของตัวละคร "จัน" พร้อมภาพประกอบ ซึ่งได้มีการดัดแปลงบทบรรยายที่นอกเหนือไปจากในนวนิยาย เนื่องจากบทบรรยายในนวนิยายมีความยาวมาก ใช้ภาษาสละสลวย และใช้การพรรณนาโวหาร ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการรับรู้ของผู้ชม ดังนั้นการดัดแปลงบทบรรยายจึงเป็นสิ่งที่เข้ามาช่วยสื่อความหมายแก่ผู้ชมให้เข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น หรืออาจเป็นเพราะสื่อภาพยนตร์นำเสนอด้วยภาพเป็นหลัก ซึ่งผู้ชมสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาโดยดูจากภาพที่นำเสนอ จึงไม่จำเป็นต้องใช้การบรรยายเหมือนกับสื่อนวนิยาย ซึ่งบทบรรยายที่ได้ดัดแปลงนั้น ยังคงมีเนื้อหาโดยรวมตามที่ได้บรรยายเอาไว้ในนวนิยาย ยกตัวอย่างเช่น

พวกคุณ...คุณมีใครเคยรู้ตัวหรือเปล่าว่าเริ่มจำความได้ตั้งแต่เมื่อไร ภาพแรกที่คุณเห็นและคุณจำได้เป็นอย่างไร ผมเชื่อว่ามึนน้อยคนนักที่จะรู้อย่างแน่ชัด คุณเชื่อไหมในจำนวนที่มีอยู่น้อยนั้นมีผมอยู่ด้วยคนหนึ่ง นี่แหละภาพแรกในชีวิตผม...เออละ ผมชื่อจัน ดารา เกิดที่ใจกลางกรุงเทพฯพระมหานครนี้เอง ชื่อแรกคนที่ผมเรียกว่าพ่อกรุณาตั้งให้ ส่วนชื่อหลังผมตั้งของผมเองทีหลังตามชื่อแม่ แต่คุณเชื่อไหมตอนที่ผมเกิด หลังจากที่หมอดำแยควักผมออกมาจากช่องคลอดเพียงแค่อึดใจเดียว มารดาของผมนึกสนใจ คนที่ได้ชื่อว่าเป็นบิดาผมทั้งเกลียดทั้งโกรธผมมาตั้งแต่แว้นั้นเอง

ภาพประกอบการบรรยาย : ภาพบ้านวิเศษนั้นเพื่อให้รู้ว่าเหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน และถ่ายภาพโคมไฟเพื่อให้รู้ว่า เป็นเวลากลางคืน ถ่ายภาพนอกมุ้ง แล้วตัดมาที่ภาพของจันขณะอายุ 4 ขวบ นอนล้มตาอยู่แล้วลุกขึ้นมา นั่งมองคุณหลวงกับน้าवादซึ่งกำลังร่วมเพศกัน

นี่คือคุณหลวงบิดาผม หลังจากที่มารดาผมตายบิดาผมแสดงความเศร้าเสียใจอย่างใหญ่หลวงเขาประกาศว่าจะไม่แต่งงานอีก รวมทั้งให้คนในบ้านไว้ทุกข์กับเขาเป็นเวลา 5 ปี ตั้งแต่ นั้นมาเขาก็เลิกทำงาน ลาออกมากินบำนาญอยู่กับบ้านเนื่องจากไม่มีกระจิตกระใจจะทำงาน เพราะความโศรกเศร้านั้น

ภาพประกอบบทบรรยาย : ภาพคุณหลวงยืนมองรูปของ “ดารา” แม่ของจัน ตัดมาที่ ภาพภาพรถวิ่งเข้ามาในบ้าน คุณหลวงก้าวลงจากรถ แล้วตัดภาพมาที่คุณหลวงกำลังยกมือไว้รูป แม่ของจันอยู่ในบ้าน

คราวที่โดนปากกะลาหัวเจาะนั้น มันไม่ธรรมดาซะแล้ว ผมทั้งตกใจทั้งเจ็บที่โดนขว้าง หัวแตก แต่ผมต้องตกใจและเจ็บมากกว่านั้นไม่รู้ก็หมิ่นก็แสนเท่า ด้วยรู้ชัดถนัดใจขึ้นมาเดี๋ยวนี้เอง ว่าพ่อเกลียดผมขนาดไหน (เสียงคุณหลวง “เอามันไปขังไว้ที่เรือนเขียว...ไปเร็วๆ”) นี่แหละที่ว่างเว้นจากการลงอาญา โทษผิดที่ผมทำให้แม่ตายก็คือ ผมกลายเป็นเด็กที่ขาดพ่อไปพร้อมกัน ด้วย

ภาพประกอบบทบรรยาย : (เสียงจันร้องเพลง “คุณหลวง คุณหลวงอยู่กระทรวงมหาดไทย...”) ภาพคุณหลวงกำลังถือแก้วน้ำชา นั่งอยู่ที่เก้าอี้บนบ้าน แล้วเทน้ำชาออกจากแก้ว จากนั้นคุณหลวงก็กำแก้วน้ำชาเอาไว้แน่น แล้วลุกขึ้นปาดแก้วน้ำชาไปที่หัวของจันที่เดินอยู่ข้างล่าง จันเอามือจับหัวแล้วร้องไห้ ในขณะที่เดียวกันก็มีเสียงฟ้าร้องและมีฝนตกลงมา

จากการถ่ายโยงเนื้อหาทางเพศจากวรรณกรรมสู่ภาพยนตร์เรื่อง จัน ดารา ตามที่ได้วิเคราะห์ไว้ข้างต้น พบว่า ได้มีการนำองค์ประกอบของการดัดแปลงจากนวนิยายสู่ภาพยนตร์ของ Roy Paul Madsen (1973) มาใช้ในการถ่ายโยงเนื้อหาทางเพศ ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. องค์ประกอบของการดัดแปลงจากนวนิยายสู่ภาพยนตร์

ในการถ่ายโอนเนื้อหาจากสื่อนวนิยายมาเป็นสื่อภาพยนตร์มีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญ 8 ส่วน คือ

1. ความเหมาะสมในการดัดแปลง (Suitability for Adaptation)

- นวนิยายที่มีลีลาการประพันธ์แบบแสดงความรู้สึกในจิตใจของตัวละคร (introspective) นั้น
- นวนิยายที่มีลีลาการประพันธ์แบบพรรณนาโวหาร (descriptive)

2. การแสดงที่ต่อเนื่อง (Continuity Revisions)

3. ความเท่าเทียมกันระหว่างนวนิยายกับภาพยนตร์ (Equivalence)

4. เหตุการณ์เร้าใจ (Action Sequences)

5. บทสนทนา (Dialogue)

6. ความรัก เรื่องทางเพศ และความรุนแรง (Love Sex and Violence)

7. สาระแห่งรสนิยม (Matters of Taste)

8. แนวคิดสากล (Universal Issues)

กลวิธีในการนำเสนอของสื่อนวนิยายย่อมมีความแตกต่างจากการนำเสนอในสื่อภาพยนตร์ ซึ่งในการถ่ายโอนเนื้อหาจะต้องคำนึงในส่วนขององค์ประกอบต่างๆ ในการถ่ายโอนเนื้อหาเป็นสำคัญ โดยการนำเสนอกภาพตามธรรมชาติของสื่อภาพยนตร์นั้นจำเป็นต้องอยู่บนพื้นฐานขององค์ประกอบในนวนิยายเป็นหลัก โดยได้ทำการวิเคราะห์การถ่ายโอนนวนิยายสู่ภาพยนตร์เรื่อง จัน ดารา ไว้ดังนี้

1. ความเหมาะสมในสำหรับการดัดแปลง (Suitability for Adaptation)

แบ่งเป็นสองกรณีด้วยกันคือ

- นวนิยายที่มีลีลาการประพันธ์แบบแสดงความรู้สึกในจิตใจของตัวละคร (introspective) นั้น
- นวนิยายที่มีลีลาการประพันธ์แบบพรรณนาโวหาร (descriptive)

นวนิยายเรื่องของ จัน ดารา เป็นนวนิยายที่มีลีลาการประพันธ์แบบพรรณนาโวหาร เนื่องจากการบรรยายเนื้อหาในเรื่องนี้เป็นการบรรยายการกระทำของตัวละครแต่ละตัวมากกว่า การถ่ายทอดความรู้สึกภายในจิตใจ แต่เมื่อนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ก็จะมีถ่ายทอดความรู้สึกของตัวละครผ่านการบรรยาย ตัวอย่างเช่น

บทบรรยายถึงความรู้สึกของจันที่มีต่อคุณหลวง ในนวนิยาย เรื่อง จัน ดารา

ไอ้เด็กจัญไร...เขาใช้คำนี้กับผมจนติดปาก และมันติดหูผมมาตั้งแต่ผมเริ่มจำความได้ ผมเชื่อว่าเขาคงเรียกผมยั้งนั่นมาตั้งแต่แว่นนั้นแล้วละ ว่ากันตามทีจริง ผมเองก็ไม่เคยถือสาหรือเจ็บแสบยังไร อาจจะเป็นเพราะเคยชินกันมาอย่างนั้นก็ได้ เขาก็ชินปาก ผมก็ชินหู มันก็เลยติดกันไปเรื่องนี้จำได้ว่าเคยนึกน้อยใจอยู่หน่อยเดียวเท่านั้น ไอ้เด็กจัญไร...ไอ้เด็กจัญไร...! ได้ยินแล้วก็อดน้อยใจไม่ได้อยู่หลายหนว่าทำไมถึงไม่ ไอ้ลูกจัญไร เพราะถึงยังไรผมก็ยังเป็นลูก ขอให้เปลี่ยนเป็นไอ้ลูกจัญไรให้ได้ยินสักทีเถอะ ผมจะชื่นใจหาน้อยไม่ แต่ก็ไม่เคยได้ยินเลย (นวนิยายหน้า 18-19)

เมื่อนำบทบรรยายในสื่อนวนิยาย มาถ่ายทอดในสื่อภาพยนตร์ ก็ได้มีการปรับเปลี่ยนบทบรรยาย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะในสื่อภาพยนตร์ ภาพที่นำเสนอสามารถทำให้ผู้ชมเข้าใจเนื้อหาได้ แล้วส่วนหนึ่ง จึงไม่จำเป็นจะต้องใช้การบรรยายรายละเอียดมากจนเกิน ถึงแม้ว่า จะมีการปรับเปลี่ยนบทบรรยาย แต่ก็ไม่ได้ทำให้เนื้อหาโดยส่วนใหญ่เปลี่ยนแปลงไปจากนวนิยาย ดังนี้

บทบรรยายถึงความรู้สึกของจันที่มีต่อคุณหลวง ในภาพยนตร์ เรื่อง จัน ดารา

...และนี่ก็คือผม เด็กชายจัน วิสนันท์ ไอ้เด็กจัญไรของคุณหลวง ว่ากันตามทีจริงผมเองก็ไม่ได้ถือสา หรือเจ็บแสบอย่างไรกับคำๆ นี้ของเขา เพียงแค่นึกอยากขอให้เปลี่ยนเป็นไอ้ลูกจัญไร คงจะชื่นใจไม่น้อย หรือว่าเขาไม่ใช่พ่อผม ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว พ่อจริงๆ ของผมละ ขอคุณอย่าเดาซะให้ยากเลย เรื่องมันระยำอับปีย์นัก แล้วผมจะเล่าให้ฟัง

ภาพประกอบ : ภาพจันขณะที่อายุประมาณ 4 ขวบ เดินเข้าไปหารูปแม่ แล้วพนมมือไหว้ หลังจากนั้นจันก็เอาแมวมามากุ้ม แล้วนั่งดูบทหัวแมว

นวนิยายที่มีลีลาการประพันธ์แบบพรรณนาโวหารนี้ ถือว่าเป็นนวนิยายที่มีความเหมาะสมต่อการนำไปดัดแปลงเป็นภาพยนตร์อย่างมาก

2. การแสดงที่ต่อเนื่อง (Continuity Revisions)

การถ่ายทอดเนื้อหาให้ดำเนินไปตามลำดับเวลาที่ต่อเนื่องถือเป็นกฎจำเป็นในสื่อภาพยนตร์มากกว่าสื่อนวนิยาย เนื้อหาในนวนิยายเรื่องของ จัน ดารา มีการเล่าเรื่องแบบกลับไปกลับมา เมื่อมีการนำมาเสนอในรูปแบบของภาพยนตร์เหตุการณ์ต่างๆ ในเรื่อง จัน ดารา ได้มีการนำเสนออย่างต่อเนื่องตามลำดับเหตุการณ์ แต่จะมีบางช่วงที่มีการใช้เทคนิคพิเศษเข้ามาช่วย เช่น การย้อนเวลา (flashback) ฉากตอนที่แม่ของจันโดนจอมและพรรคพวกข่มขืน เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดก่อนที่จันจะเกิด เมื่อจันโตขึ้นจึงได้รู้ว่าแม่ของตนโดนข่มขืน จึงมีการเล่าเรื่องย้อนกลับไปที่ตอนที่เกิดเหตุการณ์ดังกล่าวขึ้น

ซึ่งคุณนทรีย์กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า “การนำเสนอเรื่องนี้มีความยากลำบากมาก บางฉากอาจไม่ได้นำเสนอเหมือนในนวนิยาย เช่น ฉากจันดูน้ำแข็งที่หลังคุณบุญเลื่อง ถ้าถูกดึงมาถึงจุดๆ หนึ่ง ไฮ้ไฮ้ ดูแล้วสวยงาม เป็นเนื้อเป็นหนัง แล้วถ้าตัวละครเริ่มอินเข้าไปสุดๆ แล้ว เนื้อเรื่องในหนังสือเล่าว่า พอแค่นี้ แล้วจากนั้นต่างก็ถอยออกมา แต่ในความเป็นหนัง จำเป็นต้องรักษาความต่อเนื่องของบุคลิกตัวละครตั้งแต่ต้น ในความเป็นตัวตนของแต่ละคนถ้าหากไม่สามารถบิดออกไปได้เป็นสองทางคือทั้งในด้านดีและไม่ดีอย่างชัดเจน ถ้าเราไม่สามารถรักษาความต่อเนื่องเอาไว้ ตัวละครตัวนั้นก็จะกลายเป็นคนบ้าไป บางครั้งคนดูอาจจะไม่เข้าใจถ้าทำหนังเท่ากับที่หนังสือเล่าไว้ แต่สิ่งที่เก็บไว้คือโครงสร้างของเรื่องที่มีความจำเป็นในแง่ของการพลิกผันความรู้สึกของตัวละคร เช่น ตัวจันในขณะที่กำลังเข้าสู่ความเป็น coming of age คือเป็นเด็กที่กำลังจะโตขึ้นไปว่ารู้สึกเล็กๆ อย่งไร เด็กมีความตื่นเต้นอย่างไรกับสิ่งที่ต้องทำอยู่ ณ เวลานั้น” (สำนักพิมพ์ระหว่างบรรทัด, 2544)

3. ความเท่าเทียมกันระหว่างนวนิยายกับภาพยนตร์ (Equivalence)

การนำเอานวนิยายเรื่อง จัน ดารา มาสร้างเป็นภาพยนตร์ คุณนทรีย์จะใช้วิธีการตีความเนื้อหา โดยไม่ได้เอาการบรรยายของคุณประมุขทั้งหมด แม้กระทั่งการบรรยายแล้วไต่ยาวไปถึงกาพย์ โคลงกลอน ซึ่งถ้าอ่านจากหนังสือแล้วให้ความรู้สึกบรรเจิดมาก คุณนทรีย์กล่าวว่า “ไม่สามารถทำออกมาได้ขนาดนั้น และด้วยเงื่อนไขการนำเสนอในเมืองไทย คือผมยังอยากฉายหนังของผมในเมืองไทย ผมยังไม่สามารถไปถึงหลายๆ จุด เพราะมันมีข้อจำกัด แต่เรารักษาคาแรคเตอร์บางอย่างไว้ เช่น ความรุนแรงป่าเถื่อน การชอบความแปลกคือถ้าแปลกก็แปลกไปเลยให้คนดูรู้ว่าตัวละครตัวนี้เป็นคนชอบ “เอาแปลก” คนนี้เป็นคนชอบ “เอาบ่อย” หรือ คนไหนชอบ “เปลี่ยน

ท่า” ผมก็ต้องแสดงให้เห็นชัด เพียงแต่คงไม่ละเมียดเท่าในหนังสือ” (สำนักพิมพ์ระหว่างบรรทัด, 2544)

4. เหตุการณ์เร้าใจ (Action Sequences)

เหตุการณ์เร้าใจของเรื่อง จัน ดารา ส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่เกี่ยวกับการมีความสัมพันธ์ทางเพศของตัวละคร และฉากที่ได้รับความสนใจมาก คือ ฉากตอนที่จันเอาน้ำแข็งลูบบนแผ่นหลังของคุณบุญเลื่อง ในนวนิยายใช้วิธีการเขียนบรรยายเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น

ฉากนี้สามารถตรึงอารมณ์ของผู้ชมได้มากขึ้นเมื่อมีการนำเสนอผ่านภาพยนตร์ โดยในสื่อภาพยนตร์ได้มีการนำเทคนิคต่างๆ ของภาพยนตร์เข้ามาใช้ ไม่ว่าจะเป็นการเทคนิคขนาดภาพ เทคนิคด้านมุมกล้อง เทคนิคด้านการตัดต่อ เทคนิคด้านการจัดแสง และเทคนิคด้านเสียง เช่น การใช้เทคนิคขนาดภาพใกล้ถ่ายภาพมือของจันที่มีอาการสั่นในขณะที่กำลังจับก้อนน้ำแข็งลูบได้ไปบนแผ่นหลังของคุณบุญเลื่อง เป็นต้น

ฉากดังกล่าวเป็นฉากที่เน้นการถ่ายทอดอารมณ์ของตัวละคร “จัน” และเน้นการเสนอภาพผ่านอากัปกริยาของตัวละคร ซึ่งผู้ชมจะต้องคอยจับจ้องว่าเหตุการณ์จะดำเนินต่อไปอย่างไร

5. บทสนทนา (Dialogue)

ถึงแม้ว่าบทสนทนาที่เขียนขึ้นมาในนวนิยายเรื่องต่างๆ จะมีความแตกต่างจากบทสนทนาที่ใช้ในภาพยนตร์ก็ตาม แต่เมื่อมีการนำเรื่อง จัน ดารา มาทำเป็นภาพยนตร์ก็ยังคงไว้ซึ่งบทสนทนาเดิมในนวนิยาย ยกตัวอย่างเช่น

บทสนทนา : ฉากจันขอหอมนมน้ำवाद ในภาพยนตร์ยังคงใช้บทสนทนาเดิมตามนวนิยาย

จันพูดกับน้ำवाद “ผมอยากหอมนมแม่...ผมไม่มีนมแม่ให้หอม...ผมอยากหอมนมแม่...ผมไม่มีนมแม่...”

“น้ำออย่าเพิ่งไปได้ไหม ให้ผมนอนกับนมแม่เดี่ยวได้ไหม” (นวนิยายหน้า 38)

บทสนทนา : จากคุณบุญเลื่องพูดกับจันทอนที่จันเห็นคุณบุญเลื่องกำลังถอดเสื้ออยู่ในห้องน้ำ ในภาพยนตร์ยังคงใช้บทสนทนาเดิมตามนวนิยาย

“คุณบี” ผมหลุดเสียงออกมาเกือบพร้อมๆ กับที่คอเสื้อหลุดพ้นจากศรีษะของเธอ

“เมื่อกี้เธอเรียกฉันว่ากระไรนะ หูเหียงฉันคงจะไม่ได้เพื่อนไปเองหรอกระ”

“คุณบี...! นี่เธอเรียกฉันอย่างที่คุณพ่อเธอเรียกฉันเชียวนะ-พ่อขุนหัว จิตใจเธอนี้เห็นทีจะไม่อยู่ส่วนเด็กเสียแล้วละ-ฉันว่า”

“เฮ้ ! มัวแต่ยืนอึ้งกะทังเป็นเด็กโบราณอยู่นั่นเอง ถอยออกไปรอข้างนอกก่อนซี สุภาพสตรีจะได้ดูบตัวได้ตามสะดวกบ้าง”

ผมเพิ่งหลุดปากคำว่า “ครับ” ออกมาได้เป็นคำแรก

“ช่างขอบคุณเสียจริงนะ” เธอออกปากเป็นเชิงสัพยอก “จะดูให้มันเป็นอะไรขึ้นมาหือ-เด็กโง่”

ผมชอบใจในน้ำเสียงสัพยอกเป็นกันเองของเธอในสถานการณ์เช่นนี้ และให้รักและขอบคุณเธอขึ้นมาอีกไม่รู้ว่่ากี่เท่า และกิตอนนี้เองที่ถ้อยคำของผมได้พรั่งพรูออกมา ผมพูดเสียยืดยาว แต่ก็คงได้ความแค่ว่าอยากจะบอกว่าผมไม่มีเจตนาจะละลาบละลั้งเข้ามา ที่เข้ามาก็เพราะไม่รู้จริงๆ ว่าเธออยู่ในห้องน้ำ ผมเห็นเธอถือหนังสือขึ้นไปข้างบนในตอนนั้น ก็นึกว่าเธอขึ้นไปหลับแล้วจึงได้เข้ามา แล้วผมก็ขอโทษขอโพย และกิตอนนี้แหละที่เธอได้ตัดบทขึ้นมาว่า

“แต่เธอก็ไม่ได้เสียใจอะไรไม่ใช่หรือ ตีใจเสียด้วยซ้ำน่า...จริงไหม เอาเถอะ อย่าตีโพยตีพายไปเลย ไหนๆ เธอก็เห็นฉันเกือบหมดแล้ว ก็มีอะไรอยากจะให้เธอช่วยทำสักอย่างอยู่เหมือนกัน ล้างเนื้อล้างตัวแล้วฟอกสบู่มือให้สะอาดเชียวนะ เสร็จแล้วไปหาฉันที่ห้องสมุด เอ...ขึ้นไปข้างบนก็แล้วกัน ข้างบนดีกว่า เพราะฉะนั้นจงล้างเท้าเสียให้สะอาดด้วย-นะ” (นวนิยายหน้า 121-124)

นอกจากนี้ยังมีการเพิ่มบทสนทนาในภาพยนตร์ ซึ่งสามารถทำให้ผู้รับสารรับรู้เนื้อเรื่องได้อย่างลึกซึ้ง ชัดเจนขึ้น ทั้งยังเป็นการทำให้อากนั้นๆ มีสีสัน มีความน่าสนใจ และยังสามารถสื่ออารมณ์ของตัวละครได้มากขึ้นอีกด้วย ยกตัวอย่างเช่น

บทสนทนา : คุณหลวงพูดกับจัน (คุณหลวงเกลียดจันที่ทำให้แม่ตาย) บทสนทนานี้มีการเพิ่มเติมในภาพยนตร์ แต่ไม่มีในนวนิยาย

คุณหลวงพูดกับจัน “เฮ้ย...มึง ไข่เด็กจัญไร มึงเกิดมาทำไมวะ เกิดมาก็ทำแม่ตาย จัญไรจริงๆ นะมึงเนี่ยะ”

บทสนทนา : จันพูดต่อหน้ารูปของแม่ในเรือนเขียว (จันเสียใจมากที่ทำให้แม่ตาย) บทสนทนานี้มีการเพิ่มเติมในภาพยนตร์ แต่ไม่มีในนวนิยาย

“แม่ผมเสียใจที่ทำให้แม่ตาย”

ในการเพิ่มบทสนทนาอาจจะมีส่วนช่วยในการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกของตัวละครได้มากยิ่งขึ้น หรืออาจจะช่วยสร้างอารมณ์สะท้อนใจให้กับผู้ชมมากยิ่งขึ้น

6. ความรัก เรื่องทางเพศ และความรุนแรง (Love Sex and Violence)

เนื้อหาในเรื่อง จัน ดารา เป็นเรื่องที่มุ่งสะท้อนปัญหาสังคมในด้านมืด โดยพูดถึงการเกิดมาพร้อมๆ กับสิ่งแวดล้อมที่เป็นอยู่ ซึ่งมีผลต่อจิตใจหรือความคิดของเด็กที่เกิดมา มีความอ่อนแอ มีความเข้มแข็งแบบไหน เปรียบเหมือนจันที่เกิดมาในบ้านวิสนันท์ โตขึ้นมาในสภาพแวดล้อมที่มีคุณหลวงเป็นแบบอย่างในเรื่องกามารมณ์ จนจันเห็นเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องธรรมดา และแยกไม่ออกว่าอะไรคือความรัก อะไรคือความต้องการทางเพศ จันมีโอกาสหลุดรอดออกมาจากบ้านวิสนันท์เมื่อเขาจะต้องไปอยู่กับคุณตาที่พิจิตร ซึ่งในช่วงเวลานั้นจันก็ห่างหายไปจากเรื่องของกามารมณ์ แต่เมื่อกลับเข้ามาในบ้านวิสนันท์อีกครั้ง เขาก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงเรื่องราวในอดีตได้ ซึ่งอาจเป็นเพราะเขาอ่อนแอเกินไป จะเห็นได้ว่าทุกช่วงชีวิตของจันเขาอยู่กับสิ่งแวดล้อมที่ไม่เอื้อต่อการมองหามุมสว่างในชีวิตเลย

เนื่องจากเนื้อหาในเรื่อง จัน ดารา วนเวียนอยู่กับเรื่องของกามารมณ์ การนำนวนิยายมาสร้างเป็นภาพยนตร์ ดังนั้น “จัน ดารา” จึงเป็นงานที่เสี่ยงมากที่สุดสำหรับผู้กำกับที่จะมาจับเรื่องนี้ เพราะเรื่องราวที่จมอยู่ในวังวนของตณหานันท์มีอยู่แทบทุกอณูของหนัง (Hot Movie, 2544)

คุณนนทรีย์ นิมิบุตรได้ให้สัมภาษณ์ถึงการถ่ายโยงเนื้อหาทางเพศจากวรรณกรรมมาสู่ภาพยนตร์เรื่อง จัน ดารา ถึงความสนใจที่นานวนิยายเรื่อง จัน ดารา มาสร้างเป็นภาพยนตร์ว่า “ใครก็ตามที่อ่านเรื่องนี้แล้ว แต่ละคนจะรู้สึกคิดไม่เหมือนกัน ผมเชื่อว่าขึ้นอยู่กับประสบการณ์ชีวิตขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะ และอีกหลายๆ อย่าง จุดที่กระตุ้นผมมากที่สุดไม่ใช่เซ็กซ์ในนวนิยาย แต่ที่กระตุ้นผมคือ ดูราวกับว่าสังคมไทยในยุคที่คุณประมุขเขียนกับสังคมในยุคปัจจุบันมันกลับมาซ้อนทับกันพอดีในความรู้สึกของผม” (สำนักพิมพ์ระหว่างบรรทัด, 2544)

ประเด็นสำคัญที่คุณนนทรีย์คิดว่าน่าจะนำเรื่อง จัน ดารา มาสร้างเป็นภาพยนตร์ คือ เรื่องของคน เรื่องของการหล่อหลอม จัน ดารา เป็นตัวอย่างหนึ่งที่แสดงว่า การที่มนุษย์เราเกิดมาแล้วเติบโตขึ้นมาในสภาพแวดล้อมต่างๆ นั้นสามารถทำให้คนมีสภาพจิตใจหรือสภาพความคิดเป็นอย่างไร มีความอ่อนแอ มีความเข้มแข็งแบบไหน เรายังไม่ต้องเอ่ยถึงเรื่องทางเพศ พูดถึงสภาพแวดล้อมที่เป็นอะไรก็ได้

สิ่งที่คุณนนทรีย์ตีความและต้องการจะถ่ายทอดออกมาคือเรื่องของจิตวิเคราะห์ และเรื่องของปรัชญาซึ่งมีความท้าทายในเรื่องของการนำเสนอ เป็นการเล่าเรื่องราวต่างๆ ผ่านเรื่องทางเพศของคน เรื่องทางเพศในเรื่องนี้ต้องการจะสะท้อนความต้องการบางอย่าง ความต้องการในความรัก ความต้องการความอบอุ่นของสิ่งที่ตัวละครรู้สึกว่าเขาหายไป หรือจากสิ่งที่เขาไม่เคยได้รับ

เรื่อง จัน ดารา เป็นเรื่องของจิตวิเคราะห์ ต้องการจะสะท้อนให้เห็นถึงระดับความแตกต่างระหว่างเรื่องเพศกับความรักซึ่งมีอยู่หลายระดับชั้น และเป็นสิ่งที่ซ่อนอยู่ในสภาพจิตใจของตัวละคร โดยใช้การเล่าเรื่องราวต่างๆ ผ่านเรื่องกามารมณ์ การมีเพศสัมพันธ์ของตัวละครในเรื่อง จัน ดารา ล้วนมีเหตุผลของตัวเอง เช่น ทำไมคุณหลงกับจันถึงมีความต้องการทางเพศสูง ทำไมเขาสามารถมีความสัมพันธ์ได้กับผู้หญิงทุกวัย ทำไมคุณบุญเลื่องถึงมีความสัมพันธ์ได้ทั้งสองเพศ ทำไมคุณแก้วถึงชอบมีสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกัน เป็นต้น

เมื่อมีการนำนวนิยายมาสร้างเป็นภาพยนตร์ จึงจำเป็นจะต้องทำการวิเคราะห์ตัวละครในเรื่อง จัน ดารา เพื่อที่จะได้สามารถนำเสนอให้ผู้ชมได้รับรู้ถึงสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวละครแต่ละคน จากการวิเคราะห์ พบว่า

6.1 ตัวละคร “คุณหลวง”

“คุณหลวง” เป็นหัวหน้าครอบครัวของบ้านวิสนันท์ สิ่ง que ทุกคนในบ้านรับรู้ร่วมกัน นั่นคือคุณหลวงมีความต้องการทางเพศสูง เขาสามารถมีเพศสัมพันธ์ได้กับผู้หญิงทุกคนในบ้านวิสนันท์ ไม่ว่าจะอยู่ในวัยไหนก็ตาม ซึ่งตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ในเรื่อง “ศีลธรรม” คุณหลวงจัดอยู่ในระบบศีลธรรมที่เปิดโอกาสให้สมาชิกสังคมมีเสรีภาพทางเพศได้เต็มที่ เนื่องจากสัญชาตญาณทางเพศของคุณหลวงได้รับการปลดปล่อยอย่างเต็มที่ โดยที่คุณหลวงไม่ได้มีความรู้สึกผิดหรือความกังวลว่าผู้หญิงที่คุณหลวงมีเพศสัมพันธ์ด้วยจะตั้งครรภ์หรือไม่ คุณหลวงสามารถเลือกคู่นอน (เช่น คุณบุญเลื่อง น้าवादและสาวใช้ในบ้าน) ได้ตามความต้องการของตนเองโดยไม่จำกัดด้วย ซึ่งอาจเนื่องมาจากคุณหลวงคิดแค่เพียงต้องการจะตัดวงจรความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์ให้มากที่สุด

การที่คุณหลวงมีความต้องการทางเพศสูงนั้น จากประสบการณ์การบำบัดรักษาผู้ป่วยทำให้ฟรอยด์ค้นพบว่า คนบางคนมีความต้องการทางเพศที่รุนแรงกว่าบุคคลอื่น และบางครั้งความต้องการนี้รุนแรงเกินกว่าที่ตัวเขาจะแปลงความต้องการนั้นไปสู่พฤติกรรมที่สังคมยอมรับว่าดีงามถูกต้อง คนประเภทนี้อาจยอมผ่อนตามความต้องการหรือสัญชาตญาณทางเพศที่รุนแรงของตน และฝ่าฝืนกฎเกณฑ์จารีตประเพณีที่สังคมกำหนดเอาไว้ ฟรอยด์เชื่อว่ากลุ่มคนบางกลุ่มที่ถูกสังคมตีตราว่าเป็นพวกวิปริตผิดปกติ เช่น พวกรักร่วมเพศ เป็นผู้ยอมโอนอ่อนผ่อนตามสัญชาตญาณทางเพศของตนและฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ทางศาสนา ครอบครัว หรือแม้กระทั่งกฎหมาย เพื่อประพฤติปฏิบัติตามความพึงพอใจของตน (ยศ สันตสมบัติ, 2538) คุณหลวงเองก็ไม่สามารถที่จะเก็บงำสัญชาตญาณทางเพศที่มีความรุนแรงของตนได้ เขาจึงแสดงพฤติกรรมดังกล่าวออกมาโดยการมีเพศสัมพันธ์กับคุณบุญเลื่อง น้าवाद และสาวใช้หลายคน โดยไม่ได้คำนึงถึงความถูกต้อง

คุณหลวงใช้ชีวิตวนเวียนอยู่กับเรื่องของการอารมณ์โดยไม่เกรงต่อสายตาใครๆ แม้แต่สายตาของเด็กอย่างจันที่นั่งมองคุณหลวงร่วมเพศกับน้าवादในมุ้งเดียวกับที่จันนอนอยู่ และสุดท้ายเรื่องอารมณ์ของคุณหลวงก็จบลงเมื่อคุณหลวงอายุได้ 50 ปี เพราะเขาไม่สามารถจะปฏิบัติกิจทางเพศได้เหมือนเดิมแล้ว แม้ว่าจะพยายามเท่าไรก็ตาม ด้วยอาการกามตายด้าน

6.2 ตัวละคร “จัน ดารา”

“จัน” เป็นเด็กที่ขาดความรักและได้ถูกทำร้ายจิตใจจากคุณหลวงมาโดยตลอดทั้งการกระทำและคำพูด เช่น การเอาถ้วยน้ำชาขว้างหัว การใช้หวายตีจัน หรือการสั่งให้คนใช้เอาจันไปขังไว้ที่เรือนเขียว ซึ่งเคยเป็นที่เก็บศพบรรพบุรุษและแม่ของจัน คุณหลวงมักจะเรียกจันว่า “ไอ้เด็กจัญไร” อยู่เสมอ แถมยังด่าทอว่า “มึงเกิดมาทำไมวะ เกิดมาก็ทำแม่ตาย” การกระทำและคำพูดเช่นนี้เหมือนยิ่งเป็นการตอกย้ำสิ่งที่จันขาดหาย และโหยมาโดยตลอด ซึ่งตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์เห็นว่า ในสังคมแทบทุกแห่งทั่วโลก พ่อถือเป็นตัวแทนของความหวาดกลัว ความรู้สึก “เกลียด” และ “กลัว” ที่เด็กมีต่อพ่อจึงมีลักษณะเป็นสากลที่เกิดขึ้นในแทบทุกสังคมทั่วโลก ที่พ่อเป็นตัวแทนของสังคมและอำนาจที่บีบบังคับให้เด็กต้องเห็นห่างจากเป้าแห่งความรัก (love object) ครั้งแรกในชีวิตของตนไป จันเองก็มีความรู้สึกเกลียดและกลัวคุณหลวงที่เปรียบเสมือนพ่อของเขาเช่นกัน แต่เมื่อเขาค้นพบว่าคุณหลวงไม่ใช่พ่อที่แท้จริงของเขาความรู้สึกกลัวก็ค่อยๆ จางหายไป และสุดท้ายเขาก็ไม่ยอมให้คุณหลวงมาบังคับกดขี่จิตใจของเขาอีก

“จัน” ถือเป็นตัวแทนของคนที่ขาดแม่ เขาคือคนที่มีปมเอดิปัสคอมเพล็กซ์ เขาพยายามหาผู้หญิงที่จะเข้ามาแทนที่ “แม่” การที่เขายกหน้าวาดขึ้นมาเป็นเหมือนแม่ที่เขาเคารพรักและบูชา หรือการที่เขายกคุณบุญเลี้ยงขึ้นมาให้เป็นเหมือนแม่คนที่สอนให้รู้จักความสุขในเรื่องการมีสัมพันธ์ทางเพศ แต่ก็ไม่ได้ทำให้จันมีความสุขอย่างแท้จริง หรือการที่จันบักใจเชื่อว่า ไฮซินธ์ ซึ่งเป็นผู้หญิงที่น่ารัก น่าถนุถนอม แต่ไม่ได้ก่อให้เกิดอารมณ์ใคร่ คือ ความรักที่บริสุทธิ์ คือ รักแท้ของเขา นั่น แต่ก็ไม่เป็นเช่นนั้นจริงๆ

ฟรอยด์ได้อธิบายถึงปมเอดิปัสที่เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง ซึ่งพวกเขาจะเห็นแม่เป็นเป้าแห่งความรัก ความผูกพันและความใกล้ชิด สำหรับเด็กๆ จะเริ่มเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับโลกภายนอกโดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างตัวเด็กและแม่เป็นพื้นฐาน จันกำพร้าแม่มาตั้งแต่กำเนิด เมื่อน้ำวาดมาเลี้ยงดูและให้ความรัก ความอบอุ่นกับจัน ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูกตามทัศนะของฟรอยด์นั้น มิได้เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทางสายโลหิตหรือกรรมพันธุ์ ฟรอยด์เชื่อว่าความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูกเกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ

ฟรอยด์ เชื่อว่า แม่ผู้ทำหน้าที่คอยเลี้ยงดูลูก ให้นมลูกกิน จะเกิดความผูกพันระหว่างแม่กับเด็กในขณะที่ให้นม เมื่อจันขาดแม่จันจึงไม่เคยได้ดูนมแม่ เขาถึงโหยหานมแม่ ลากองเรียกมิติแห่งอารมณ์ของมนุษย์ที่คร่ำครวญหาสิ่งที่ตนสูญเสียไปนี้ว่า “ความปรารถนา” (desire) “ความ

ต้องการ” (need) ของเด็กอาจได้รับการตอบสนองข้อเรียกร้อง (demand) ซึ่งเมื่อจันบอกน้ำว่าดว่า “ผมอยากหอมนมแม่ ผมไม่มีนมแม่ให้หอม” ซึ่งน้ำว่าดก็ให้จันได้ซุกหน้าเข้าไปที่หน้าอกของเธอตามคำเรียกร้องของจัน แต่ถึงอย่างไรสิ่งนี้ก็ไม่สามารถเข้ามาทดแทนความปรารถนา และความ ต้องการของเขาได้ สิ่งนี้จึงทำให้ความปรารถนาของมนุษย์ไม่มีที่สิ้นสุด เพราะมนุษย์ไม่มีทางที่จะ ได้รับความพึงพอใจโดยสมบูรณ์ เหมือนกับจันซึ่งเขาพยายามไขว่คว้าหาสิ่งที่จะเข้ามาทดแทนใน สิ่งที่เขาขาดหาย น้ำว่าดจึงไม่ใช่เป็นความปรารถนาเดียวหรือเป็นความพึงพอใจของจัน จันจึง พยายามไขว่คว้าหาสิ่งที่เขาขาดหายต่อไป

นอกจากนี้ ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ยังให้ความสำคัญกับรูปแบบของวัฒนธรรม ที่มากำหนดพัฒนาการบุคลิกภาพของมนุษย์ตั้งแต่แรกเกิดจนเติบโตมาเป็นผู้ใหญ่ ซึ่ง “จัน” เกิด มาในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยเรื่องของกามารมณ์ ภาพที่ติดตาและจดจำฝังลึกในความรู้สึก ของเขา คือ ภาพที่คุณหลวงร่วมเพศกับน้ำว่าด เขาได้อยู่ร่วมในเหตุการณ์แบบนี้ตั้งแต่อายุ 4 ขวบ เขาจึงมองเห็นเรื่องการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดาในชีวิต แยกแยะไม่ออกว่าอะไรคือสิ่งที่ถูก ต้อง อะไรคือสิ่งที่ผิด จันเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตั้งแต่อายุ 17 ปี จากการชักชวนของ “เคน” เพื่อนที่มักมากในกามของจัน จันมีเพศสัมพันธ์กับสายสร้อยเป็นคนแรก หลังจากนั้นจันก็มีเพศ สัมพันธ์กับสาวใช้คนอื่นๆ จนเขามาเจอคุณบุญเลื่องซึ่งจันยกย่องให้เป็นมารดาผู้ครอบครองจิตใจ ของจันในเรื่องกามารมณ์ สภาพแวดล้อมของจันวนเวียนอยู่กับเรื่องของกามารมณ์ เขาเป็นเด็กที่ เติบโตในวัฒนธรรมที่ให้ “ทางเลือก” หรือกำหนดแนวทางปฏิบัติที่รายล้อมไปด้วยเรื่องของ กามารมณ์จนเขาไม่สามารถจะหามุมสว่างให้กับชีวิตของตัวเองได้ เขากลับปล่อยให้ชีวิตมัว เมาอยู่กับสิ่งที่บั่นทอนและริดรอนอนาคตของตนเอง ชีวิตของเขาจึงลงไปสู่ความมัวเมาจนเขาไม่ สามารถเรียกสติสัมปชัญญะกลับมาคืนสู่หัวใจของเขาได้

6.3 ตัวละคร “คุณแก้ว”

“คุณแก้ว” มีความผูกพันกับคุณหลวงซึ่งเป็นพ่อของเธอมากกว่าน้ำแก้วซึ่งเป็นแม่ของ เธอ ซึ่งฟรอยด์เชื่อว่าเด็กผู้หญิงมีความเป็นหญิงซึ่งก่อให้เกิดความผูกพันต่อพ่อของตน แต่ในขณะ เดียวกันเด็กผู้หญิงก็มีลักษณะของความเป็นชายและผูกพันกับแม่ของตนด้วย มนุษย์ตามทัศนะ ของฟรอยด์จึงมีลักษณะเป็นไบเซ็กชวล (bisexual) คือสามารถมีความรักและความปรารถนาทั้ง เพศชายและเพศหญิง

คุณแก้วก็มีลักษณะเป็นไบเซ็กชวลด้วยเหมือนกัน เธอมีลูก 1 คน (ซึ่งในนวนิยาย

บรรยายไว้ว่าคุณแก้วท้อกับคุณขจรซึ่งเป็นลูกชายของคุณหลวงกับคุณบุญเลื่อง ซึ่งในสังคมไทยมองว่าการ “รักร่วมสายเลือด” (incest) ถือเป็นกฎข้อห้าม (taboo) ที่คนในสังคมกำหนดไว้ หากใครละเมิดก็ถือว่าผู้นั้นฝ่าฝืนต่อกฎข้อห้ามทางสังคม แต่ในภาพยนตร์ได้มีการตัดตัวละครคุณขจรออกไป และไม่ได้ระบุแน่ชัดว่าคุณแก้วท้อกับใคร) ในวันที่เธอคลอดลูกหลังจากที่ลูกของเธอออกมาจากช่องคลอดคำแรกที่เธอพูดออกมาคือ “โอ้เด็กอัปปริย์” “สมน้ำหน้าแม่มัน” นี่แสดงให้เห็นถึงความเกลียดชังไม่ใช่เพียงแค่ลูกของเธอ แต่เชื่อมโยงไปถึงพ่อของเด็กด้วย

คุณแก้วค้นพบตัวเองว่าสิ่งที่เธอต้องการคือความรักที่มีต่อเพศเดียวกัน ซึ่งสิ่งนี้ได้พัดตัวขึ้นมาตั้งแต่เธอยังเด็กซึ่งเป็นความรักที่เกินเลยไปเป็นแบบฉันทิ์ผู้สาวที่เธอมีต่อพี่เลี้ยงของเธอ (สายสร้อย) เธอมีความหวาดกลัวและความวิตกกังวลอยู่เสมอว่าจะมีคนอื่นมาแย่งความรักและคนรักของเธอไป ตลอดจนมีความเกลียดชังที่มีต่อคู่แข่ง ซึ่งคุณแก้วมองว่า เคนคือคู่แข่งที่จะมาแย่งชิงสายสร้อยไปจากเธอ และเมื่อสายสร้อยท้อกับเคนความรักที่เธอมีต่อสายสร้อยจึงหมดลง และมองหาความรักใหม่ซึ่งก็ได้มาเจอคุณบุญเลื่องซึ่งทั้งคู่ก็หาความสุขด้วยการมีความสัมพันธ์ทางเพศกัน

สุดท้าย เธอจึงได้ทำตามหัวใจเธอปรารถนาคือการสร้างอาณาจักรของตัวเอง ตัดผม แต่งตัวเหมือนผู้ชาย และมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงหลายคน

6.4 ตัวละคร “คุณบุญเลื่อง”

คุณบุญเลื่องเองก็ถือว่ามีลักษณะเป็นไบเซ็กชวล (bisexual) ด้วยเหมือนกัน เธอเป็นผู้หญิงที่มีความเหงา โดดเดี่ยว ที่ต้องการให้มีคนมาสนใจ อยากให้มีคนมารัก แต่คุณบุญเลื่องเธอก็รู้ว่าจะต้องทำอย่างไรกับตัวเอง เธอรู้วิธีที่จะทำให้ตนเองมีคุณค่า ถึงแม้เธอจะมีความต้องการทางเพศมากน้อยแค่ไหน แต่เธอก็ไม่เหมือนคุณหลวงกับจัน ที่สามารถเปลี่ยนคุณอนได้ตามอำเภอใจ

เมื่อคุณหลวงมีอาการกามตายด้าน เธอก็มีจันเข้ามาเป็นตัวแทนในการตอบสนองของเธอในเรื่องของกามารมณ์ เพราะเรื่องดังกล่าวถือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อชีวิตเธอไม่น้อย ซึ่งเธอเองเคยบอกกับจันว่า เธอเกือบจะเลิกกับคุณหลวงไปแล้วเมื่อเธอรู้ว่าคุณหลวงไม่สามารถที่จะมีเพศสัมพันธ์ได้อีกแล้ว

เมื่อจันจะต้องไปอยู่กับตาที่จังหวัดพิจิตร ช่วงระยะเวลาดังกล่าวคุณบุญเลื่องจึงได้

หาทางออกให้กับเรื่องกามารมณ์ โดยการมีเพศสัมพันธ์กับคุณแก้ว ซึ่งถึงแม้ว่าจะเป็นการรักร่วมเพศแบบเพศเดียวกัน แต่เธอก็ไม่ได้ใส่ใจเพราะเธอต้องการเพียงแต่สิ่งที่จะเข้ามาทดแทนสิ่งที่เธอขาดหายและเพียงเพื่อจะคลายความเหงาที่เธอมีอยู่เท่านั้นเอง

7. สารแห่งรสนิยม (Matters of Taste)

บรรทัดฐานของสังคมไทยเกี่ยวกับเรื่องเพศค่อนข้างจะมีลักษณะเป็นข้อห้ามที่สำคัญ การละเมิดการควบคุมทางสังคมในแง่นี้มักจะนำมาซึ่งการประนามและการต่อต้านอย่างรุนแรง ดังนั้นสื่อที่นำเสนอเนื้อหาที่ล่อแหลมไปทางเรื่องเพศจึงเป็นสิ่งที่ทำให้คนไทยให้ความสนใจ เนื่องจากการนำเสนอเนื้อหาทางเพศของสื่อมวลชนไทย มีข้อจำกัดในหลายๆ ด้าน ซึ่งข้อจำกัดที่สำคัญประการหนึ่งคือข้อจำกัดทางด้านพระราชบัญญัติภาพยนตร์ไทย พ.ศ. 2473

เมื่อมีการถ่ายโยงเนื้อหาจากสื่อนวนิยายมาสู่สื่อภาพยนตร์ เรื่อง จัน ดารา มุมมองของผู้ชมหลังจากที่ได้ชมภาพยนตร์เรื่อง จัน ดารา แล้ว อาจมีความแตกต่างกันออกไป อย่างเช่น บางคนอาจจะเห็นว่าเนื้อหาทางเพศที่นำเสนอในภาพยนตร์มีมากจนเกินไป แต่บางคนอาจจะมองว่าการนำเสนอเนื้อหาทางเพศเช่นนี้เป็นกรซีให้เห็นถึงปัญหาทางสังคมที่กำลังแอบแฝงอยู่ตามที่ต่างๆ รวมไปถึงในครอบครัวของผู้ชมเองด้วย เป็นต้น

8. แนวคิดสากล (Universal Issues)

การให้การยอมรับ “เรื่องเพศ” ของคนในสังคม เป็นประเด็นหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นความถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคม เรื่องเพศได้ถูกควบคุมทางสังคม กล่าวคือ ในสังคมหนึ่งๆ จะมีความนิยมและบรรทัดฐานที่กำหนดไว้สำหรับควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกในสังคม ซึ่งบรรทัดฐานที่ควบคุมพฤติกรรมในเรื่องเพศมีความสำคัญในฐานะของกฎเกณฑ์ การควบคุมทางสังคมที่หากว่ามีการละเมิดขึ้นก็จะนำไปสู่ปฏิกิริยาตอบโต้ที่รุนแรงกว่าการละเมิดบรรทัดฐานอื่นๆ

นอกจากนั้นบรรทัดฐานที่ควบคุมพฤติกรรมทางเพศยังแตกต่างกัน ในการบังคับควบคุมพฤติกรรมของชายและหญิง คือ ในการควบคุมพฤติกรรมแบบเดียวกันสังคมจะวางกฎเกณฑ์ชุดหนึ่งเพื่อใช้ควบคุมสมาชิกเพศชาย และวางกฎเกณฑ์อีกชุดหนึ่งควบคุมสมาชิกเพศหญิง ซึ่งมีผลทำให้พฤติกรรมในเรื่องเพศบางอย่างเป็นสิ่งปกติธรรมดาหรือยอมรับได้ในสมัยหนึ่ง แต่อาจจะยอมรับไม่ได้ในอีกสมัยหนึ่ง รวมทั้งระดับการยอมรับในพฤติกรรมเรื่องเพศแบบเดียวกันจะมาก

น้อยต่างกันตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมอีกด้วย

วัฒนธรรมไทยตั้งแต่ในอดีต เห็นว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ควรปิดไว้เป็นเรื่องลับๆ ไม่ควรนำมาเปิดเผยสู่สาธารณชน เมื่อมีการนำนวนิยายมาสร้างเป็นภาพยนตร์เรื่อง จัน ดารา จึงถูกกระแสสังคมวิพากษ์วิจารณ์อย่างมากมาย ทั้งในแง่บวกและแง่ลบ

ประวิทย์ แต่งอักษร ทำงานด้านหนังสือ และได้รับเชิญให้สอนวิชา “การวิเคราะห์วิจารณ์ภาพยนตร์” ที่คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสอนวิชา “ทฤษฎีและการวิจารณ์” ที่คณะนิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ รวมถึงเป็นผู้บรรยายร่วมในการอบรมความรู้พื้นฐานทางด้านภาพยนตร์ของชมรมวิจารณ์บันเทิง กล่าวถึงภาพยนตร์เรื่อง จัน ดารา ว่า

“ต้องยอมรับว่าเช็ทซ์ที่ถูกแสดงในหนังเรื่องนี้-เกินมาตรฐานของหนังไทยไปมาก แต่มันไม่ได้แสดงออกอย่างพร่ำเพรื่อหรือฉกฉวยประโยชน์ มันเป็นไปตามที่อุษณา เพลิงธรรม ถ่ายทอดเอาไว้ อันที่จริงหลายฉากหลายตอนกลับจะรวบรัดเกินไปด้วยซ้ำ จนอาจทำให้ผู้ชมเกิดความสงสัย และไม่ชัดเจนการประกาศ “เซ็นเซอร์” ตัวเอง ด้วยการบอกว่าหนังเรื่องนี้ไม่เหมาะกับผู้ที่อายุต่ำกว่า 18 ปี(ไม่ว่าใครจะมองว่าเป็นการแสดงความรักผิดชอบ หรือแท้จริงเป็นกลยุทธ์เพื่อหวังผลทางการตลาด)-เป็นสิ่งที่ควรได้รับการ สนับสนุน-แม้ว่าจะไม่มีผลบังคับทางกฎหมาย แต่สำหรับข้อกล่าวหาที่ว่าหนังเรื่องนี้-สันคลอนหรือถึงขั้นทำลายศีลธรรมอันดีงามในสังคม คงต้องบอกว่ามันเป็นมุมมองที่สะท้อนวิสัยทัศน์ที่คับแคบ เห็นเพียงแค่ว่าเปลือกนอกและปฏิเสธที่จะมองให้ลึกถึงแก่นภายในปัญหาของหนังเรื่องนี้จริงๆไม่ได้อยู่ที่การนำเสนอเรื่องเพศอย่างโจ่งแจ้ง หากเป็นเรื่องของการแสดงของนักแสดงหลักบางคนที่ไม่ถึงบทบาทของตัวเองคร นั่นส่งผลต่อเนื่องให้พลังในการโน้มน้าวชักจูงอารมณ์กลับอ่อนแรงอย่างน่าเสียดาย ถึงอย่างนั้น หนังเลือกจุดจบได้อย่างกระแทกกระทั้น (ทั้งที่นิยายไม่ได้จบอย่างนี้) และอาจทำให้คนดูที่ไม่ได้อ่านนิยาย-เดินออกจากโรงด้วยความตะลึงด้วยไม่คิดว่ามันจะลงเอยอย่างเย้ยหยันตัวละครได้ขนาดนี้”

แม้ว่าบรรทัดฐานของสังคมไทยจะมองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่คุยกันได้เฉพาะที่รโหฐานเท่านั้น แต่ในสภาพสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงและแตกต่างไปจากในอดีตในหลายๆ ส่วน อาทิเช่น ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสารที่เชื่อมโยงโลกทั้งใบด้วยเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมาไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งผู้รับสารสามารถเปิดรับสารได้ในหลากหลายประเด็น รวมไปถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศด้วย ด้วยเหตุนี้อาจมีผลทำให้ความคิด หรือทัศนคติของคนรุ่นใหม่ที่มีต่อเรื่องเพศเปลี่ยนแปลงไป หลายคนอาจมองในอีกมุมหนึ่งว่าเรื่องเพศไม่ใช่เรื่องที่น่าอับอาย หรือ

เรื่องที่ควรปกปิด หากแต่เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ทุกคนจะต้องจะต้องให้ความสำคัญ และให้ความรู้แก่เยาวชนให้มากยิ่งขึ้นเพื่อช่วยลดปัญหาทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการตั้งครรภ์โดยไม่ได้ตั้งใจ หรืออาการป่วยที่เกิดจากเรื่องเพศ เช่น พวกจิตวิปริต เป็นต้น

ดังนั้นในการนำนวนิยายมาผลิตเป็นภาพยนตร์เรื่อง จัน ดารา จึงเป็นสิ่งที่น่าจะทำได้ แต่ในการนำเสนอเนื้อหาทางเพศในภาพยนตร์นั้นมีความชัดเจนมากกว่าการนำเสนอผ่านตัวอักษรในนวนิยายอย่างมาก จึงจำเป็นจะต้องให้ความสำคัญและคำนึงถึงบรรทัดฐานของสังคมไทย รวมไปถึงทัศนคติที่มีต่อเรื่องเพศของคนในสังคมไทยและพระราชบัญญัติภาพยนตร์ไทย พ.ศ. 2473 ด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฉากที่ 25	จันนึกถึงเหตุการณ์ตอนที่เขามาหารูปแม่ในห้องสมุด แต่กลับเห็นคุณหลวงกำลังร่วมเพศกับสาวใช้
ฉากที่ 26	จันกับบัวผันร่วมเพศกัน
ฉากที่ 27	จันกับคุณแก้วเข้าหอ
ฉากที่ 28	คุณแก้วคลอดลูก
ฉากที่ 29	นำवादไปบวชชี
ฉากที่ 30	ห้องของคุณบุญเลื่อง : คุณบุญเลื่องกับคุณแก้วร่วมเพศกัน
ฉากที่ 31	เกิดสงคราม
ฉากที่ 32	จันเห็นคุณบุญเลื่องกับคุณแก้วร่วมเพศกัน
ฉากที่ 33	คุณแก้วมาหาจันที่ห้องของจัน ขอร้องให้ไปหาคุณบุญเลื่องเหมือนเดิม
ฉากที่ 34	จันข่มขืนคุณแก้ว
ฉากที่ 35	จันไปหาคุณบุญเลื่องที่บ้าน คุณบุญเลื่องพูดถึงอาการกามตายด้านของคุณหลวงให้จันฟัง แล้วทั้งคู่ก็ร่วมเพศกัน
ฉากที่ 36	คุณแก้วแท้งลูก
ฉากที่ 37	คุณแก้วมีพฤติกรรมแบบเพศชายทั้งการตัดผม และการแต่งกาย และได้ไปตั้งอาณาจักรของตัวเอง
ฉากที่ 38	คุณหลวงพยายามร่วมเพศกับคุณบุญเลื่องแต่ไม่สำเร็จเพราะคุณหลวงมีอาการกามตายด้าน
ฉากที่ 39	จันกราบคุณบุญเลื่องในฐานะที่เธอเป็นมารดาทางกามโลกีย์ของจัน
ฉากที่ 40	จันมีอาการกามตายด้าน

จากการสำรวจลำดับของโครงเรื่องในสื่อภาพยนตร์ เรื่อง จัน ดารา พบว่า โครงเรื่องในสื่อภาพยนตร์ เรื่อง จัน ดารา ประกอบไปด้วย 40 ฉาก

จากการตารางแสดงโครงเรื่องในนวนิยายและภาพยนตร์ เรื่อง จัน ดารา สามารถนำมาเปรียบเทียบโครงเรื่องระหว่างสื่อทั้งสอง ได้ดังนี้